

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2013. ÁPRILIS

Liahóna

**Jézus Krisztus: Megváltó
és Példakép, 18, 26**

A barátok azok, akik..., 52

**Te megtértél-e már?
10 jel, melyből megtudhatod, 56**

**Beszélgess a templomról a
gyermekeiddel! 62, 64**

*„Krisztus vilá-
gossága az
az isteni erő
vagy hatás,
mely Jézus
Krisztuson
keresztül
Istentől
sugárzik.
Ez ad fényt
és életet
mindennek.”*

Lásd Richard G. Scott
elder, a Tizenkét Apostol
Kvórumából: A nyugodt
lelkiismeret és a lelki béke.
Liahóna, 2004. nov. 15.

ÜZENETEK

- 4 Első elnökségi üzenet: Feltámadott!**
Írta: Henry B. Eyring elnök
- 7 Látogatótanítói üzenet: Templomi szövetségek**

KIEMELT CIKKEK

- 12 Halál és élet: A feltámadás pionír szemmel**
Pionírok és korai próféták tesznek bizonyosságot arról, hogy reményre lehetünk a feltámadásban.

18 Jézus Krisztus küldetése és szolgálata

Írta: Russell M. Nelson elder
A Szabadító életének öt jellemvonását mi is elsajátíthatjuk, miközben arra törekszünk, hogy Őt kövessük és megértsük az engesztelését.

26 Húsvét hete

A Szabadító élete utolsó hetében vitte véghez a legnagyobb csodákat.

30 Segíteni a gyermekeknek felkészülni a keresztlőre

Írta: Jessica Larsen és Marissa Widdison
Mit tehetnek a szülők azért, hogy még jelentősebbé tegyék gyermekük keresztlőjét?

34 A templom vonzásában

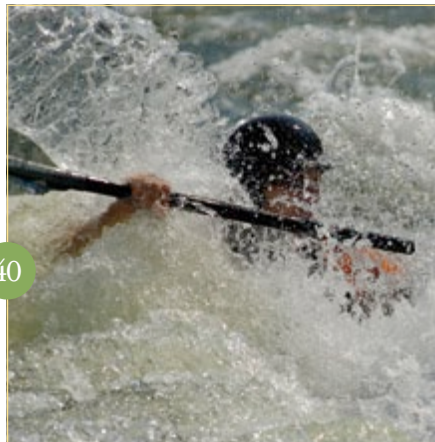
Írta: Jairo Mazzagardi elder
Olvass arról, hogy a templom miként segítheti elő a megtérést!

ROVATOK

- 8 Áprilisi konferenciai jegyzetfüzet: Tanulmányozzuk együtt a konferenciai beszédeket!**
Írta: Greg Batty
- 9 A fiatalság erősségéért tanítása: A jó barátok fontossága**
- 10 Amiben hiszünk: A Szentlélek megvigasztal, sugalmaz, és bizonyosságot tesz**
- 36 Utolsó napi szentek történetei**
- 74 Az egyház hírei**
- 80 Míg újra találkozunk: Kortyoljunk nagyot a forrásból!**
Írta: Aaron L. West

BORÍTÓ

Címloldal: Fényképes illusztráció: Tim Taggart
© IRI. Háttoldal: A fényképes illusztrációt Matthew Reier készítette. Belső borító: a fényképet Kristine Šumska készítette

40

40 A jobb részt választva

Írta: Matthew D. Flitton

Ahhoz, hogy teljesen el tudja kötelezni magát Jézus Krisztus evangéliuma mellett, Zoltánnak fel kellett adnia néhány jó dolgot.

52

42 Kérdések és válaszok

Hogyan magyarázzam el a barátaimnak, hogy az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése rossz ötlet?

44 Hogyan szolgáljunk papsági elhívásokban?

Írta: Thomas S. Monson elnök
Fedezd fel az általad szolgáltatás eléréséhez, tanításához és megérintéséhez szükséges titkot.

45 A mi helyünk

46 Miért szükséges a Mormon könyve?

Négy ok, amiért a Mormon könyve elengedhetetlen az életünkben.

48 Termékeny talajba ültetve: Uganda hitű fiataljai

Írta: Cindy Smith
Ezeket a fiatal férfiakat és fiatal nőket megerősítették az evangéliumért hozott áldozataik.

52 A fiatalság erősségeért: Milyen egy igaz barát?

Írta: Elaine S. Dalton

54 Honnan tudom?: Az én meghívásom a szabadságra

Írta: Emerson José da Silva
Amikor végre elfogadtam a barátom meghívását, tudtam, hogy valami fontosra letem.

56 Tíz módszer arra, hogy tudd: megtértél

Írta: Tyler Orton
Amit a megtérésről tanultam, segít nyomon követnem az evangéliumbeli fejlődésemet.

59 Poszter: Megéri keményen dolgozni

61

60 Deny mama kicsi misszionáriusa

Írta: Emília Maria Guimarães Correa
Vítor evangélium iránti szeretete fellobbantotta nagymamájában a megtérés lángját.

61 Különleges tanú: Miért van az egyháznak ilyen hosszú neve?

Írta: M. Russell Ballard elder

62 A templomok ünneplése

Írta: Darcie Jensen
Gyermekek világszerte ünneplik, hogy van templom a közelükben.

64 Templomi kérdések és válaszok

Válaszokat kaphatsz az olyan kérdésekre, mint például: Miért vannak templomaink? Mi történik bennük?

65 Zene: Családunk együtt élhet örökre

Írta: Ruth Muir Gardner és Vanja Y. Watkins

66 Hazahozni az Elemit: Jézus Krisztus visszaállította egyházát az utolsó napokban

68 A pionírok lábnyomában: Ahol megszervezték az egyházat

Írta: Jan Pinborough

70 Gyermekeknek

81 Próféta portré: Wilford Woodruff

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett liahónát! Tipp: Használd a szuperhős látásodat!

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, ifj. Christoffel Golden, Anthony D. Perkins

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztag-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztőasszisztensek: Ryan Carr,

LaRene Porter Gaunt

Kiadási asszisztens: Melissa Zenteno

Alkotói és szerkesztői csoport: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomtatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Evan Larsen

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálatnál.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratokat és kérdéseket adják le online a liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongvai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2013. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 21 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk néhány példát:

FÉNYKÉPES ILLUSZTRÁCIÓ: CODY BELL © IRI

„Jézus Krisztus küldetése és szolgálata”, 18. oldal: Russell M. Nelson elder öt olyan jellemzőjét mutatja be Jézus Krisztus életének, melyet mi is követhetünk. Fontolják meg, hogy megbeszélitek ezeket a jellemzőket, és hogy miként alkalmazhatjátok azokat az életetekben. Elolvashattok egy szentírásbeli történetet a Szabadító életéről, vagy megnézhettek egy olyan bibliai filmet (biblevideos.lds.org), amely bemutatja e jellemzők egyikét. Végeteztül bizonyosságodat teheted az Ő életéről és szolgálatáról, és elénekeltethetitek a „Több szentséget adjál” (*Himnuszok*, 75. sz.) című himnuszt.

„Milyen egy igaz barát?” 52. oldal: Kezdeként felteheted a kérdést: Milyen egy igaz barát? Olvassátok el Robert D. Hales

elder meghatározását, majd beszéljétek meg, nekünk milyen barátoknak kell lennünk. Megoszthatod egy olyan élményedet, amikor valaki igaz barátként viselkedett veled, és beszélhetek azokról a jellemvonásokról, amelyek segíthetnek a családtagoknak mások jobb barátaivá válni.

„A templomok ünneplése” 62. oldal: A családdal nézegessétek meg a képeket arról, hogy a gyermekek milyen különböző módokon ünnepelték a templomot. Megmutathatsz egy képet a hozzátok legközelebbi templomról, és megbeszélhetitek, hogy miért fontosak a templomok. Hangsúlyozd ki, hogy egyedül a templomban lehet a családokat összepecsételni. Végeteztül elénekeltethetitek a „Családunk együtt élhet örökre” című himnuszt (65. oldal).

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

áldozat 40

állhatatosság 59

általános konferencia 8, 37

barátság 9, 52, 54

család 30, 65

egyház szervezete 61

engedelmesség 40, 42, 56

engesztelés 18, 26, 45

erkölcsi tisztaság 42

feltámadás 4, 12, 26

fontossági sorrend 40

halál 4, 12, 39

hit 48

ima 18, 45

Jézus Krisztus 4, 18, 26

keresztelés 30

kinyilatkoztatás 10, 46

megtérés 34, 54, 56, 60

misszionáriusi munka 34,

39, 48, 52, 54, 60

Mormon könyve 46

normák 42, 45

öröm 37

papság 44

példa 48

remény 12

Smith, Joseph 66

sugalmazás 36, 38

Szentlélek 10, 36

szertartások 18

szolgálat 44, 70

szövetségek 7

tanítás 8, 9, 30

templomi munka 7, 64,

38, 65, 80

templomok 34, 62

úrvacsora 18

visszaállítás 66

Woodruff, Wilford 81

Írta:
Henry B. Eyring elnök

első tanácsos az
Első Elnökségben

Feltámadott!

A Jézus Krisztus feltámadásának valóságáról kapott bizonyosság a remény és az eltökéltség forrása is egyben. És ez Isten minden gyermeke esetében igaz lehet. Ezt jelentette nekem is 1969 júniusában, amikor egy nyári napon édesanyám elhunyt, és az azóta eltelt évek során, sőt, a jövőben is mindig így lesz, amíg újra nem találkozom vele.

Az ideiglenes elválás feletti szomorúságot azonnal felváltotta a boldogság. Több volt ez, mint csupán a boldog viszontlátásba vetett remény. Mivel az Úr oly sok mindent kinyilatkoztatott a prófétáin keresztül, és mivel a Szentlélek megerősítette nekem a feltámadás igaz tanát, lelki szemeim előtt látom, milyen lesz újra találkozni megszentelődött és feltámadott szereteteinkkel:

„Ők azok, akik előjönnek az igazak feltámadásakor. [...]

Ők azok, akinek neve fel lesz írva a mennyben, ahol Isten és Krisztus mindenké bírja.

Ők azok, akik igaz emberek, tökéletessé téve Jézus, az új szövetség közbenjárója által, aki saját vérének kiontása által véghezvitte ezt a tökéletes engesztelést” (T&Sz 76:65, 68–69).

Mivel Jézus Krisztus eloldotta a halál köteleit, Mennyei Atyánk minden gyermeke, aki erre a világra született, fel fog támadni egy olyan testben, amely soha nem hal meg. Így az én és a ti bizonyosságotok e dicsőséges igazságról eltávolíthatja egy szeretett családtagunk vagy barátunk elvesztése miatti szomorúságunk fullánkját, és örömteli várakozással és szilárd eltökéltséggel válthatja fel azt.

Az Úr mindannyiunknak megadta a feltámadás ajándékát, amely során lelkünk fizikai tökéletlenségektől mentes testbe helyeztetik vissza (lásd Alma 11:42–44). Édesanyám fiatal és sugárzó lesz, eltűnnek róla a kor és a fizikai szenvedés éveinek nyomai. Ez számára és számunkra is ajándékként adatik.

Azoknak azonban, akik örökre együtt kívánnak lenni szereteteikkel, olyan döntéseket kell hozniuk, melyek érdemessé teszik őket arra, hogy ott éljenek, ahol az Atya és az Ő Szeretett feltámadott Fia lakoznak dicsőségben. Ez az egyetlen hely, ahol a családok örökre együtt maradhatnak. Az erről az igazságról való bizonyosságom növelte azon eltökéltségemet, hogy érdemessé váljak és szereteteimet is érdemessé tegyem a celesztialis királyság legmagasabb fokozatára Jézus Krisztus engesztelésén keresztül, mely az életünkben munkálkodik (lásd T&Sz 76:70).

Az úrvacsorai imákban az Úr olyan útmutatást nyújt számunkra az örökkévaló életre történő eme törekvésünkben, amely segített és segít nekem, és nektek is segíthet. Azt kérik tőlünk, hogy minden úrvacsorai gyűlésen újítsuk meg a keresztelei szövetségünket.

Megígérjük, hogy mindig emlékezünk a Szabadítóra. Áldozatának jelképei segítenek értékelnünk azon ár nagyságát, melyet azért fizetett, hogy eloldja a halálnak köteleit, irgalmat ajánljon fel nekünk, és bűnbocsánatot minden bűnünkért, ha úgy döntünk, hogy megbánjuk azokat.

Megígérjük, hogy betartjuk a parancsolatait. A szentírások és az élő próféták szavainak olvasása, valamint az úrvacsorai gyűléseinken felszólaló sugalmazott beszélők hallgatása közben emlékeztetve vagyunk szövetségünkre, hogy így tegyünk. A Szentlélek elménkbe és szívünkbe súgja azon parancsolatokat, melyeket leginkább be kell tartanunk azon a napon.

Az úrvacsorai imákban Isten megígéri, hogy elküldi a Szentlelket, hogy velünk legyen (lásd Moróni 4:3; 5:2; T&Sz 20:77, 79). Rájöttem, hogy amit abban a pillanatban Isten ad, az egy személyes interjúhoz hasonló élmény. Felhívja a figyelmemet azon cselekedeteimre, melyek örömet okoztak neki; annak szükségességére, hogy

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

„**M**inden szentírást magunkra [kell vonatkoztatnunk], hogy az hasznunkra és okulásunkra legyen” (1 Nefi 19:23). Vedd fontolóra, hogy felolvassátok az úrvacsorai imákat a Tan és a szövetségek 20:76–79-ből. Miután elolvastátok Eyring elnök tanításait az úrvacsorai imákról, megkérheted az általad tanítottakat, hogy gondolkodjanak el, szerintük ezek az imák miként adhatnak iránymutatást az életükben és segíthetnek nekik visszatérni és újra együtt élni Mennyei Atyánkkal és Jézus Krisztussal.

tartsak bűnbánatot és bocsássak meg másoknak; valamint azon emberek nevére és arcára, akiket szeretné, hogy szolgáljak.

Az évek során e gyakran ismételt élmény a reményt jószívűséggé változtatta bennem, és bizonyosságot adott arról, hogy a Szabadító

engesztelésének és feltámadásának köszönhetően irgalomban lehet részem.

Tanúságomat teszem, hogy Jézus a feltámadt Krisztus, a Szabadítónk, aki tökéletes példát és utat mutat nekünk az örök élet felé vezető ösvényen. ■

A te személyes interjúd Istennel

Eyring elnök azt tanítja, hogy ha figyelünk az úrvacsorai imákra, olyan érzésünk lehet, mintha személyes interjúnk lenne Istennel. Eyring elnök a következő három területre gondol. Vedd fontolóra, hogy leírod ezeket a kérdéseket a naplódba, és elgondolkozol rajtuk minden vasárnap ebben a hónapban. Miután elgondolkoztál rajtuk és sugalmazásokban

részesültél a Szentlélektől, leírhatod ezeket az élményeidet a naplódba.

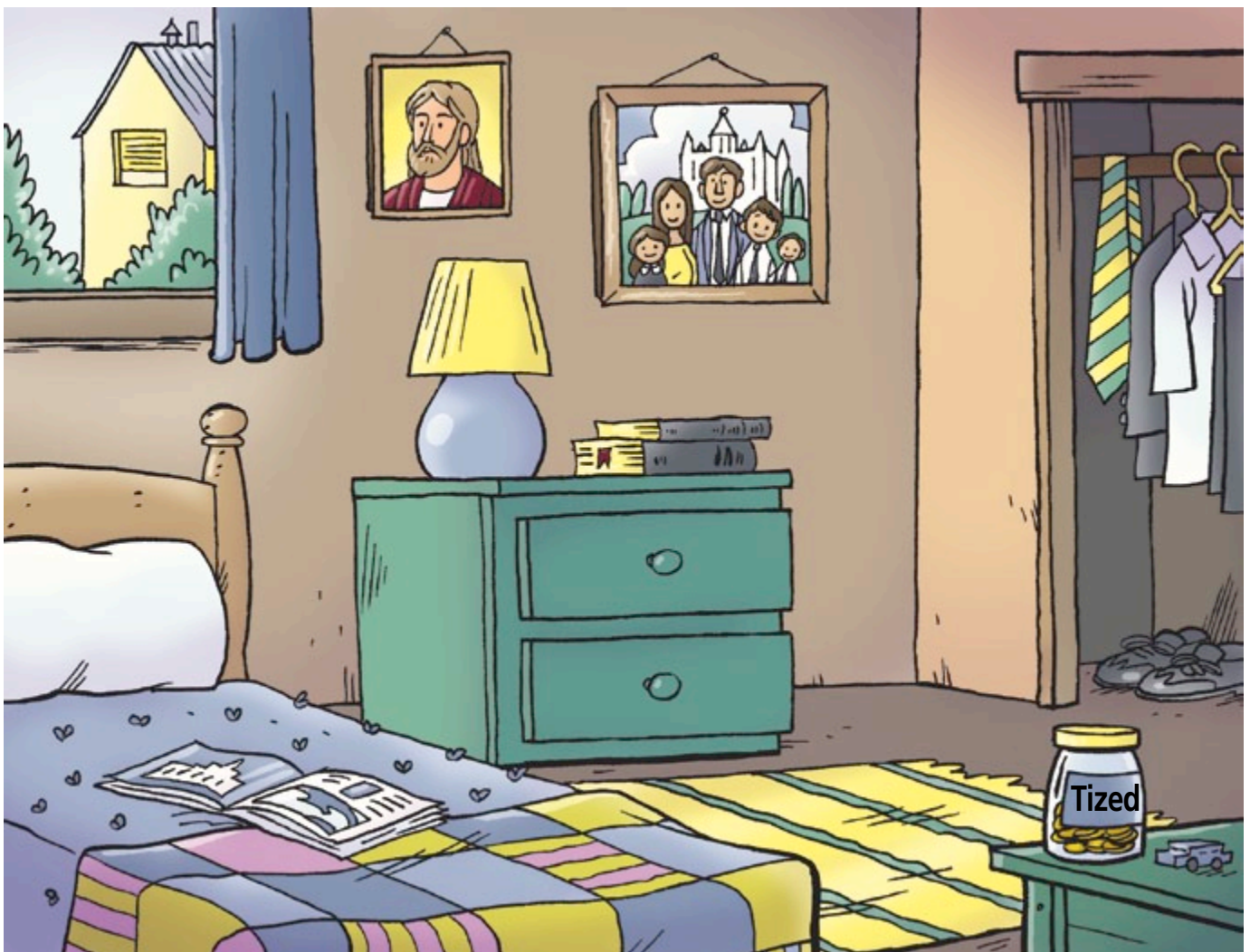
- Mi olyat tettem, ami örömet okozott Istennek?
- Mit kell megbánnom, vagy miért kell bocsánatot kérnem?
- Isten kit szeretne, hogy szolgáljak?

GYERMEKEKNEK

Mindig emlékezz Jézusra!

Jákob igyekszik „mindenkor emlékezni” a Szabadítóra (T&S 20:77). Nézz körül a szobájában!

Mi olyat látsz, ami segíthet mindig emlékeznie Jézusra?

Tanulmányozd ezt az anyagot, és amilyen mértékben helyénvalónak érzed, beszéld meg az általad látogatott nőtestvérekkel. A kérdések használata segíthet a nőtestvéreid megerősítésében, valamint abban, hogy a Segítőegylet a saját életednek is szerves részévé váljon. További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org honlapra!

Templomi szövetségek

„A templomokban elnyert szabaddító szertartások, melyek lehetővé teszik számunkra, hogy egy nap majd örökkévaló családi egységben térhessünk vissza Mennyei Atyánkhoz, valamint a magasságból jövő áldásokkal és hatalommal való felruházásunk minden áldozatot és erőfeszítést megér”¹ – mondta Thomas S. Monson elnök. Ha még nem voltál a templomban, a következők által felkészülhetsz a szent templomi szertartások elnyerésére:

- Higgy a Mennyei Atyában, Jézus Krisztusban és a Szentlélekben!
- Szerezz bizonyítást Jézus Krisztus engeszteléséről és a visszaállított evangéliumról!
- Támogasd és kövesd az élő prófétát!
- Légy érdemes a templomi ajánlásra azért, hogy fizeted a tizedet, erkölcsileg tiszta vagy, becsületes vagy, betartod a Bölcsesség szavát, és összhangban élsz az egyház tanításaival!
- Ajánld fel idődet, tehetségedet és javaidat, hogy elősegítsd az Úr királyságának felépítését!

- Vegyél részt a családtörténeti munkában!²

Monson elnök továbbá azt tanította: „Amikor... emlékezünk a szent szövetségekre, melyeket [a templomban] kötünk, képesek leszünk minden megpróbáltatást jobban elviselni, és minden kísértést legyőzni.”³

A szentírásokból

Tan és a szövetségek 14:7; 25:13; 109:22.

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson: A szent templom – jelzötűz a világnak. *Liahóna*, 2011. máj. 92.
2. Lásd *Leányaim a királyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahóna*, 2011. máj. 93.
4. *Leányaim a királyságomban*, 31–32.
5. Sarah Rich idézet, *Leányaim a királyságomban*. 32.

Hit, család,
segítségnyújtás

Történelmünkéből

„Több mint 5000 szent longott a Nauvoo templomnál annak felszentelése után...

A templomi szövetségek ereje, hatalma és áldásai később támaszt nyújtottak az utolsó napi szenteknek a [nyugatra tartó] vándorlásuk során, amikor hideget, hőséget, éhséget, szegénységet, betegséget, baleseteket és halált kellett elszenvedniük.”⁴

Sok segítőegyleti nőtestvérhez hasonlóan Sarah Rich is templomi munkásként szolgált. Így mesélt ezen élményéről: „...ha nem rendelkezünk volna azzal a hittel és tudással, melyet ránk ruháztak abban a templomban az Úr Lelkének befolyása és segítsége által, akkor vándorlásunk olyan lett volna, mintha vakon tapogatóztunk volna a sötétben. [...] Mi azonban hittünk Mennyei Atyánkban..., érezve, hogy mi az Ő választott népe vagyunk... A bánkódás helyett örvendeztünk, hogy eljött szabadulásunk napja.”⁵

A kivonulás nem volt „sötétben való tapogatózás” a hithű utolsó napi szent nők számára. Templomi szövetségeik segítették őket.

Mit tehetek?

1. Rendszeresen szolgálok-e a templomban?
2. Biztatom-e a nőtestvéreimet, hogy nyerjék el a templomi áldásokat?

TANULMÁNYOZZUK EGYÜTT A KONFERENCIAI BESZÉDEKET!

Miután a családdal változtattunk a konferenciai beszédek átnézésének módján, sokat javultak az evangéliumi beszélgetéseink.

Írta: Greg Batty

Családunk évekig nagy örömét lelte a Liahóna konferenciai számainak olvasásában, amikor is egyenként áttanulmányoztuk a cikkeket. Kezdeként összegyűltünk az asztal körül, és mindannyian felolvastunk egy-egy bekezdést a cikkből. De idővel rájöttünk, hogy olvasás közben csupán arra koncentráltunk, hogy a végére jussunk; nem álltunk meg átgondolni az üzenetet.

Hogy még többet kihozzunk az olvasottakból, a feleségem és én vettünk egy példányt a konferenciai számból a család minden tagjának, és kiszámoltuk, hetente hány beszédet kell elolvasnunk belőle, hogy a végére érjünk a következő általános konferenciáig. Voltak hetek, amikor csupán egy beszédet olvastunk el, máskor kettőt, de mindenkinek át kellett tanulmányoznia a beszédet, és ki kellett emelnie azokat a részeket, melyek tetszettek neki. Ezután a családi esteken egymást tanítottuk az általunk bejelölt részekből.

Néha gyermekeink tettek fel olyan kérdéseket, melyek elindították a beszélgetést, máskor a feleségem vagy én kérdeztünk a témáról. Nagy becsben tartjuk azokat a pillanatokat, amikor tizenéves gyermekeink válaszolták meg ezeket a kérdéseket, olyan dolgokat

osztva meg velünk, amelyeket az ifjúsági hitoktatáson, az egyházban vagy a személyes tanulmányozásuk során tanultak. Nagyszerű módja volt ez annak, hogy rendszeresen hallhassuk egymás bizonyosságát egy nagyon fesztelen, nyugodt környezetben.

Hamar észrevettük, hogy reggeli szentírás-tanulmányozásunk kezd hasonló módon zajlani. Voltak napok, amikor csak néhány versen jutottunk túl, mert a versekről és azok alkalmazásáról szóló beszélgetésünkkel gyorsan elszaladt az idő.

Mára a reggeleink beszélgetéssel, nevetéssel és egységben telnek, mielőtt mindannyian nekiindulnánk a napnak. Erős bizonyosságunk van a prófétánk azon tanácsáról, hogy naponta tanuljunk és imádkozzunk együtt. Olyan családdá váltunk, akik tanulnak egymástól és megerősítik egymást, és mindez annak az eredménye, hogy egy kicsit többet akartunk kihozni az általános konferenciából. ■

Greg Batty Utah államban él, az Egyesült Államokban.

TANULMÁNYOZZÁTOK ÉS ALKALMAZZÁTOK A KONFERENCIAI ÜZENETEKET!

„Ne felejtsetek el, hogy a konferencia folyamán elhangzott beszédek nyomtatásban is megjelennek az *Ensign* és a *Liahóna* folyóirat májusi számában. Buzdítalak titeket, hogy tanulmányozzátok az üzeneteket, elmélkedjetek el a bennük rejlő tanításokon, majd pedig alkalmazzátok azokat az életetekben.”

Thomas S. Monson elnök: Zárszó.
Liahóna, 2010. máj. 112–113.

A JÓ BARÁTOK FONTOSSÁGA

A barátok nagy hatással vannak a cselekedeteinkre, különösen fiatal korunkban. „Befolyásolják gondolkodásodat és cselekedeteidet, sőt hozzájárulnak leendő személyiséged formálásához is.”¹ Amikor pedig jó barátokat választasz, „hatalmas erőt és áldást jelentenek majd számodra. [...] Segítenek jobb emberré válnod, és megkönnyítik számodra a Jézus Krisztus evangéliuma szerinti életet.”²

Ennek a számnak az 52–53. oldalán Elaine S. Dalton, a Fiatal Nők általános elnöke annak fontosságáról tanít, hogy keressünk jó barátokat, és mi is legyünk azok. „Az igaz barátság lényege, hogy keressük a legjobbat a másokban” – mondja.

Ha ezekre a tantételekre építik a barátságukat, az segíteni fog a fiataloknak olyan tartós kapcsolatok kialakításában és társas készségek elsajátításában, melyek túlmutatnak a csupán közösségi oldalakon kötött „barátságokon”. Szülőként segíthetsz gyermekeidnek megérteni, miért fontos jó barátnak lenni és olyan barátokat választani, akik az evangélium szerinti életre ösztönzik őket. Az alábbi javaslatok segítségedre lehetnek ebben.

Javaslatok a fiatalok tanításához

- A családdal együtt keressetek a szentírásokban példákat jó barátokra. Beszéljétek meg, milyen értékek tették erőssé e barátságokat. Jó példák lehetnek: Dávid és Jonatán (lásd 1 Sámuel 18–23), Ruth és Naómi (lásd Ruth 1–2),

valamint Alma és Móziás fiai (lásd Móziás 27–28; Alma 17–20).³

- Nézzétek át *A fiatalság erősségeért* című füzet barátokról szóló részét. Meséld el tizenéveseidnek, hogy barátságaid milyen hatással voltak az életedre. Kérd meg őket, hogy mondják el, ők milyen hatással vannak a barátaikra, illetve barátaik milyen hatással vannak rájuk.
- Olvassátok el Dalton nőtestvér cikkét ebből a számból. Beszélgetsetek arról a célról, melyet lánya, Emi tűzött ki arra, hogy jó barátokat fog keresni. Segíts gyermekeidnek célokat kitűzni azzal kapcsolatban, hogy milyen barátokat fognak keresni, és ők milyen barátokká szeretnének válni.
- Tarthattok olyan családi esteket, ahol a barátságok építéséről osztotok meg ötleteket. Ilyenek lehetnek például: „Ahhoz, hogy jó barátaid legyenek, neked is jó barátnak kell lenned. Mutass őszinte érdeklődést mások iránt; mosolyogj, és éreztesd velük, hogy fontosak számodra. Mindenkiel légy kedves és tisztelettudó, és tartózkodj attól, hogy megítéld vagy kritizáld a körülötted lévőket.”⁴

Javaslatok a gyermekek tanításához

- Ha jó barát vagy, az magában foglalja, hogy segítesz másoknak.

BARÁTSÁGGAL KAPCSOLATOS SZENTÍRÁSOK

Példabeszédek 17:17; 18:24

Prédikátor 4:9–10

Máté 25:34–40

Lukács 22:32

Móziás 18:8–9

Olvassátok el a „Standing Up for Caleb” című cikket a 2009. márciusi *Liahónából*, és beszélgetsetek arról, hogyan tudnak kedvesek lenni mindenkihez, akivel találkoznak.

- Minden helyzetben el kell döntünk, hogy milyen barátok leszünk. Énekeljétek el együtt a „Próbálom Jézust követni”⁵ című dalt, majd beszélj meg a gyermekeiddel, hogy különböző helyzetekben hogyan lehetnek olyan jó barátok, mint Jézus. ■

JEGYZETEK

1. *A fiatalság erősségeért* (füzet, 2011). 16.
2. *A fiatalság erősségeért*. 16.
3. Lásd Jeffrey R. Holland, „Real Friendship,” *New Era*, June 1998, 62–66.
4. *A fiatalság erősségeért*. 16.
5. Próbálom Jézust követni. *Gyermekek énekeskönyve*, 40–41.

A SZENTLÉLEK MEGVIGASZTAL, SUGALMAZ, ÉS BIZONYSÁGOT TESZ

A Szentlélek ajándéka az egyik legnagyobb ajándék, melyet ebben az életben kaphatunk, hiszen a Szentlélek megvigasztal, sugalmaz, figyelmeztet, megtisztít és irányít minket. Eltölt bennünket „reménnyel és tökéletes szeretettel” (Moróni 8:26). Megtanítja nekünk „minden dolgot illetően... az igazat” (Moróni 10:5). A Szentlelken keresztül kapunk ki nyilatkoztatást és lelki ajándékokat Istentől. De ami a legfontosabb: a Szentlelken keresztül kapunk bizony- ságot Mennyei Atyánkról és Jézus Krisztusról.

Mielőtt megkeresztelkedtél, időről időre érezhetted a Szentlelket. De csupán keresztelkedésedet követően, a Szentlélek ajándékának elnyerése óta élvezheted a Szentlélek állandó

társaságát, feltéve, hogy érdemes vagy rá. Ezt az ajándékot egy melkisédeki- papság-viselő adta neked kézrátétel által (lásd Cselekedetek 19:6; T&Sz 33:15). Ezután minden egyes sabbaton megújíthatod a keresztelési szövetsé- geidet, amikor veszel az úrvacsorából, és így elnyered az Úr azon áldását, hogy „Lelke mindig vel[ed]” lehet (T&Sz 20:77).

A Szentlélek – akire gyakran csak a Lélekként utalunk – az Istenség har- madik tagja. Joseph Smith próféta ezt tanította: „Az Atyának húsból és csont- ból való teste van, tapintható, akár az emberé; a Fiúnak is; a Szentléleknek azonban nincs húsból és csontból való teste, hanem ő Lélek személy. Ha ez nem így lenne, a Szentlélek nem lak- hatna bennünk” (T&Sz 130:22).

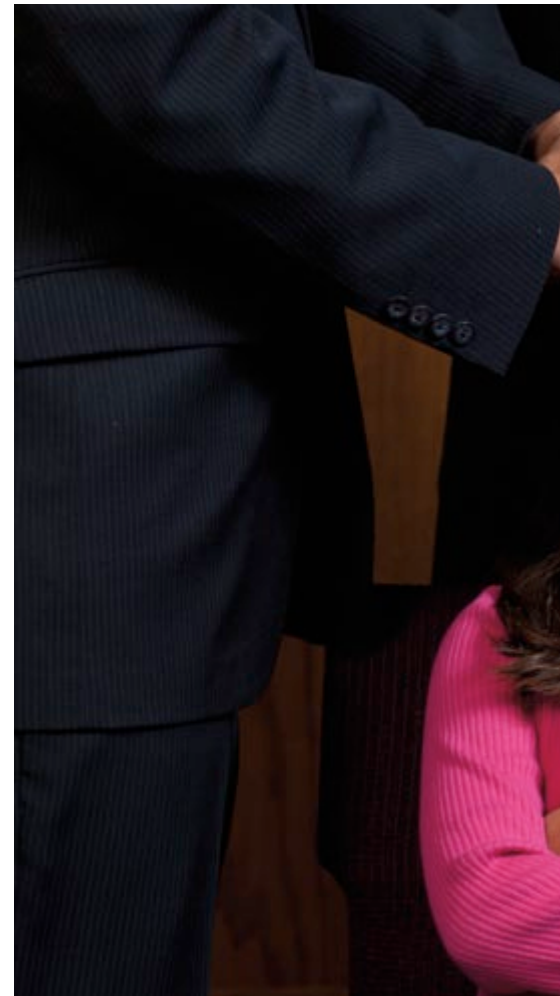
Mivel „az Úr Lelke nem lakik szent- ségtelen templomokban” (Hélamán 4:24), érdemesnek kell lennünk a társa- ságára. Ezt többek között úgy érhetjük el, ha erényes gondolataink vannak, feddhetetlenül élünk, és igyekszünk betartani a parancsolatokat. ■

További információért lásd: 2 Nefi 31:13, 17; 32:5; 3 Nefi 27:20; Moróni 10:5–8; Joseph Smith története 1:70.

NEM VEHETJÜK TERMÉSZETESNEK EZT AZ AJÁNDÉKOT

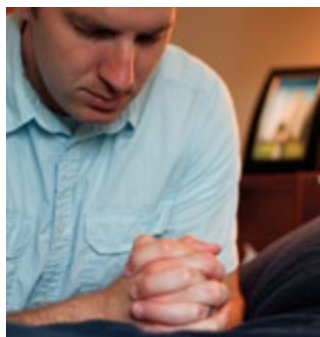
„Ahogy az minden ajándék esetében igaz, ezt az ajándékot is meg kell kapni és el kell fogadni ahhoz, hogy használni tudjuk. Amikor a papság kezei a fe- jeteken nyugodtak, hogy az egyház tagjává konfirmáljanak, ezeket a szavakat hallottátok: »Fogadd be a Szentlelket«! Ez nem azt jelenti, hogy a Szentlélek minden feltétel nélkül állandó társatokká vált. A szentírások figyelmeztetnek minket, hogy »az Úr Lelke nem lesz mindig az emberrel« (lásd 1 Mózes 6:3). Konfirmációnk során csupán a Szentlélek társaságára való jogot kapjuk meg, ám olyan jog ez, melyet folyamatosan ki kell érdemelnünk engedelmisségünkkel és érdemességünkkel.”

Lásd Joseph B. Wirthlin elder (1917–2008), a Tizenkét Apostol Kvórumából: A kimondhatatlan adomány. *Liahóna*, 2003. máj. 27.

**Miután elnyertük a Szentlélek
ajándékát, számos módon
meghívhatjuk hatását az
életünkbe:**

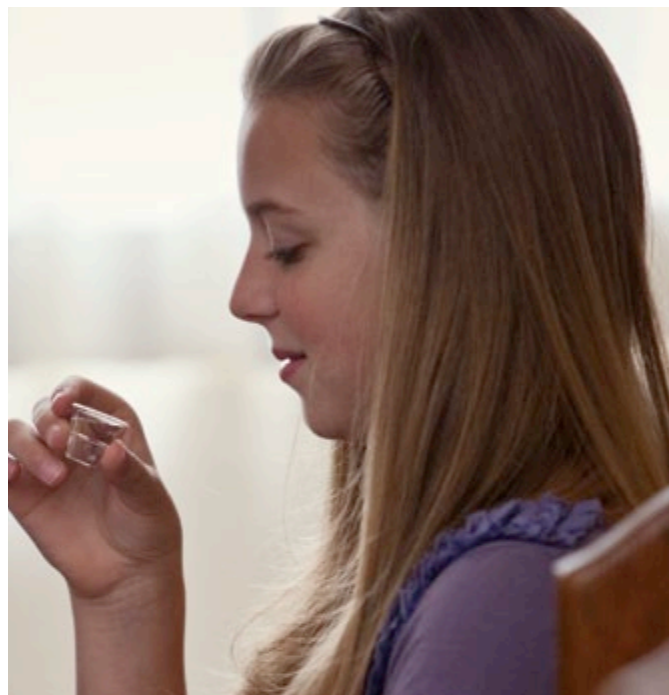
Imádkozunk.

*Tanulmányozzuk
a szentírásokat.*

Érdemesen veszünk az úrvacsorából.

FÉNYKÉPES ILLUSZTRÁCIÓK: CHRISTINA SMITH, EVE
TUFT, CODY BELL ÉS MATTHEW REIER

Hódolunk a templomban.

*Felemelő műsorokat nézünk,
tisztán beszélünk, és erényes
gondolataink vannak.*

Halál ÉS élet

A FELTÁMADÁS PIONÍR SZEMMEL

Miközben az egyház korai megtértjei az Egyesült Államok nyugati része felé vándoroltak, hogy csatlakozzanak a többi szenthez, szembe kellett nézniük a halállal, ám a visszaállított evangéliumba vetett új hitük erőt adott nekik. Az alábbiakban pionír beszámolók részletei olvashatók, melyek megmutatják a szentek feltámadásba vetett reményét, valamint idézünk az egyház első öt elnökének vigaszadó tanításaiból is.

Beszámoló egy névtelen skandináv utolsó napi szent édesapáról, akinek a kisfia 1866-ban, a New Yorkból Utahba tartó vándorlás során hunyt el.

„Egy barát segítségével megástuk a kicsiny sírt, és behelyeztük a maradványokat. A gyermek fertőző betegségben hunyt el. Nem voltak egybegyűlt gyászolók, nem volt hivatalos szertartás, nem voltak virágok, nem voltak lelki énekek, nem volt szónoklat. Mielőtt azonban a gyászoló édesapa újra útnak indult volna, elmondott egy rövid felszentelő imát az anyanyelvén (dánul), a következőképpen: [...]

»Mennyei Atyám! Te adtad nekem ezt a kis kincset – e drága fiút, és most elszólítottad őt. Add, hogy teste békében nyugodhasson itt a

feltámadás hajnaláig. Legyen meg a te akaratod. Ámen.«

Majd miután felállt, búcsúszavai így hangoztak: »Isten veled, drága, kicsi Hans – gyönyörű kisfiam!« Ezután lehajtott fejjel és fájó szívvel ugyan, de elkötelezetten elindult vissza a táborhelyre.”¹

Joseph Smith elnök (1805–1844):

„Micsoda vigaszt jelent a gyászolóknak, amikor el kell válniuk egy férjtől, feleségtől, apától, anyától, gyermektől vagy szeretett rokontól, ha tudják azt, hogy bár ez a földi test letéetett és elporlad, újra feltámadnak, hogy örökkévaló tűzben, halhatatlan dicsőségben éljenek, ahol soha többé nem fognak búsulni, szenvedni vagy

meghalni; hanem Isten örököséivé és Krisztus örökostársaivá válnak.”²

Joseph Watson Young (1828–1873), Brigham Young unokaöccse, aki 1853-ban utazott Angliából az Egyesült Államokba:

„Szomorú látvány volt egy másik teremtményt a tenger csendes mélyébe vetni késő éjszaka, csupán néhány magányos szemtanú előtt. [...] Nem voltak rokonai a hajón, vagy bárki, aki gyászolta volna, kivéve egy szolgatársát. Így foszlik szerte az emberi természet legdédélgettebb vágya egyetlen pillanat alatt. Ez a fiatal ember mindent hátrahagyott, hogy eljusson Sionba, szíve reményteli várakozással volt tele a jövőre nézve. Eszébe sem jutott, hogy földi testét hullámsírba vetik majd. Mindazonáltal nem remény nélkül halt meg, hiszen békét kötött Istennel, és teljes bizonyossággal remélhet egy dicsőséges feltámadást az igazak ébredésének reggelén.”³

Jobbra:
Brigham Young
elnök. Fent:
Joseph Watson
Young

Brigham Young elnök (1801–1877):

„Mily sötét völgy és árnyék az, amit halálnak hívunk! Milyen furcsa elhagyni a létezésnek ezt a formáját – már ami a halandó testet illeti –, és belépni az üresség áll-

potába! Mily sötét ez a völgy! Mily rejtélyes az út, és egyedül kell rajta végighaladnunk.

Szeretném elmondani nektek, barátaim és testvéreim, hogy amennyiben a maguk valóságában láthatnánk a dolgokat, ahogyan azokat látunk és értenünk kellene, akkor olyan jelentéktelen lenne ez a sötét árnyék és ez a völgy, hogy az átkelés után visszafordulván rátekintenénk és ezt gondolnánk: létezésem során ebből lett a legtöbb hasznom, mert a bánat, a szomorúság, a gyász, a csapások, a keserűség, a fájdalom, a szenvedés és a csalódottság állapotából a létezésnek egy olyan állapotába kerültem, ahol a legnagyobb mértékben élvezhetem az életet, amennyire csak az test nélkül lehetséges.”⁴

BETÉTEK: BRIGHAM YOUNG; KÉSZÍTETTE: JOHN WILLARD CLAWSON. FOTÓ JOSEPH WATSON YOUNGRÓL, AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI KÖNYVTÁR JÓVÓL-TÁBÓL; FOTÓ DAN JONESRÓL © IRI; JOHN TAYLOR. KÉSZÍTETTE: A „WESTWOOD, AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI MÚZEUM JÓVÓL-TÁBÓL”

Dan Jones (1811–1862), walesi megtért, aki Mrs. Williams-szel és más egyháztagokkal 1849-ben hajózott az Egyesült Államokba:

„A Tregaron melletti Ynysybontból [Wales] származó Mrs. Williams állapota gyorsan hanyatlik, és minden jel arra mutat, hogy nem fog már sokáig élni. [...] Azt mondta, hogy élete legnagyobb megtiszteltetése volt, hogy az Isten Fiának igaz egyháza tagjává válhatott; hogy nem volt félelem a keblében a másik életet illetően, és vallása most nagyobb erővel ruházta fel őt, mint valaha. [...] Azzal az ünnepélyes tanáccsal látta el fiait, hogy mindhalálig maradjanak hithűek, hogy vele együtt egy jobb életre támadhassanak fel. [...] Elméje egész éjjel tiszta volt, majd másnap reggel,

négy óra 15 perckor lelke eltávozott békében, mosolyt hagyva az ajkain.”⁵

John Taylor elnök (1808–1887):

„Mily vigasztaló az a tudat mindazok számára, akik drága barátaik halálát gyászolják, hogy egyszer újra együtt lehetünk velük.

Mekkora bátorságot ad az a tudat mindazok számára, akik az igazság kinyilatkoztatott [tantételei] szerint élnek, különösen azok számára, akik már megették a kenyerük javát, akik sokat szenvedtek

és mindvégig kitartottak, hogy nemsokára széttörjük a sír korlátait, és előjövünk élő és hal-

hatatlan lelkeként, hogy élvezzük a megpróbált és bizalmas barátaink társaságát, akiket a halál többé nem ragadhat el, és hogy befejezzük az Atya munkáját, amit ránk bízott.”⁶

**Jobbra: John Taylor elnök.
Fent: Dan Jones**

Andrew Jenson (1850–1941), dán bevándorló, aki 1866-ban az Andrew H. Scott szekeres társasággal utazott együtt az egyesült államokbeli Nebraskából Utahba:

„Amikor szemtanúi voltunk, hogy [utastársaink] földi maradványait az anyaföldre helyezik a pusztaságban, mindannyian sírtunk, vagy legszívesebben sírtunk volna; annak gondolata, hogy szeretteinket ily módon temessük el – hogy az elhunytak barátainak és rokonainak a temetés után azonnal útnak kell indulniuk, és semmi reményük halottuk nyughelyéhez újra ellátogatni –, igen szomorú és embert próbáló volt. [...] Sírjuk azonban nem marad rejtve, amikor Gá브리el megfújja harsonáját az első feltámadás reggelén. Ezek az elhunytak Sion felé menetelve tették le fizikai testüket. Az Úr hazaszólitotta őket, mielőtt elérték volna céljukat; nem adatott meg nekik, hogy meglássák Siont a testben;

Jobbra: Wilford Woodruff elnök. Fent: Andrew Jenson

de dicsőségben lesz részük és örvendezni fognak ezután; Istennek való engedelmségük és parancsolatainak betartása közben érte őket a halál, és áldottak azok, akik az [Úrban] hálnak meg.”⁷

Wilford Woodruff elnök (1807–1898):

„Krisztus evangéliuma nélkül a halál általi elválás az egyik legnyomasztóbb téma, ami felett ember valaha is elmélkedhet; ám mihamarabb szert teszünk az evangéliumra és megismerjük a feltámadás [tantételét], a halál által kiváltott lehangoltság, bánat és szenvedés nagy mértékben elvétetik. [...] A halottak feltámadása az ember megvilágosult elméje elé tárja magát, és lelkének olyan alapot nyújt, melyen megpihenhet. Ez az utolsó napi szentek helyzete ma. Mi magunk tudjuk ezt, nem járunk a sötétben e témát illetően; Isten kinyilatkoztatta nekünk, és értjük a halottak feltámadásának [tantételét], és azt, hogy az evangélium világosságra hozza az életet és a halhatatlanságot.”⁸

A könnyebb olvashatóság érdekében a helyesírást, a központozást és a nagybetűs írásmódot szabványosítottuk.

JEGYZETEK

1. Robert Aveson, “Leaves from the Journal of a Boy Emigrant,” *Deseret News*, Mar. 12, 1921, 4:7; elérhető az [lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch](https://www.lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch) honlapon.

2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 55.
3. Joseph W. Young, *Journal*, Mar. 6, 1853, Church History Library, Salt Lake City, Utah; online elérhető a

William Driver (1837–1920), pionír, aki 1866-ban utazott Angliából New Yorkba:

„Willie, az én legdrágább gyermekem, nagyon beteg volt egész éjjel, egészen reggel 7:30-ig, amikor is megszabadult szenvedéseitől. Isten áldja drága lelkét! Hogy szenvedett! Halálát az a baleset idézte elő, amely Mr. Poulter szekerével esett meg a Szent Anna dombon, Wandsworthben, Surrey megyében, Angliában. Ó, mekkora kín ez a gyász! Ó, Uram, segíts hatalmadal, hogy el tudjam viselni mindezt a te kezedből, és ösztönözz arra, hogy még engedelmesebben és hithűbben

**Jobbra: Lorenzo Snow elnök.
Fent: William Driver**

szolgáljalak Téged! Hadd éljek úgy, hogy felkészülhessek egy boldogabb és jobb világban való találkozásra veled és drága nővéreddel,

Elizabeth Maryann-nel, és hadd lássam viszont őket az igazak feltámadásakor!”⁹

Lorenzo Snow elnök (1814–1901):

„A következő életben testünk megdicsőült, betegségtől és haláltól mentes lesz. Semmi sem olyan gyönyörű, mint egy feltámadott és megdicsőült ember. Semmi sem pompásabb, mint ebben az állapotban lenni, feleségünk, gyermekeink és barátaink körében.”¹⁰ ■

mormonmigration.lib.byu.edu honlapon.

4. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997). 273.

5. “A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*,” in Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, vol. 2 (1987), 164–65; elérhető a mormonmigration.lib.byu.edu honlapon.

6. *Az egyház elnökeinek tanításai: John Taylor* (2002). 50.

7. Andrew Jenson, *Journal*, Aug. 20, 1866, in *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Oct. 8, 1866, Church History Library, Salt Lake City, Utah, 6; elérhető az lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch honlapon.

8. *Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* (2005). 83.

9. Frank Driver Reeve, ed., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), 42; elérhető a mormonmigration.lib.byu.edu honlapon.

10. Lorenzo Snow, in *Conference Report*, Oct. 1900, 63.

Írta:
Russell M. Nelson elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

JÉZUS KRISZTUS

küldetése és szolgálata

*A Jézus iránti imádatunk legékesebb
bizonyítéka, ha követjük a példáját.*

Krisztus neve különleges tanúinak [egyikeként] az egész világon” (T&Sz 107:23), hiszem, hogy azzal nyújtom a legnagyobb szolgálatot, ha Őróla tanítok és tanúskodom. Először is szeretnék feltenni néhány kérdést, melyet egykor Ő szegezett a farizeusoknak: „Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? kinek a fia?” (Máté 22:42).

Gyakran eszembe jutnak e kérdések, amikor kormányzati vezetőkkel és különböző vallási felekezetek vezetőivel találkozom. Néhányan elismerik, hogy „Jézus nagyszerű tanító volt”. Mások azt mondják: „próféta volt”. És vannak, akik egyszerűen semmit sem tudnak Róla. Nem szabad ezen túlságosan meglepődnünk. Elvégre viszonylag kevés embernek adattak meg a visszaállított evangélium igazságai, melyekkel mi rendelkezünk. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjai csekély kisebbséget képeznek azok között, akik kereszténynek vallják magukat.

Jelen körülményeinket Nefi már évszázadokkal ezelőtt előre látta:

„És lón, hogy láttam Isten Bárányának az egyházát, és kevés tagja volt, ...mindazonáltal láttam, hogy a Bárány egyháza, akik Isten szentjei voltak, szintén ott voltak az egész föld színén; de birodalmaik a föld színén kicsik voltak...”

És lón hogy én, Nefi, láttam Isten Bárányának hatalmát, hogy leereszkedett a Bárány egyházának szentjeire és az Úr szövetséges népére, akik az egész föld színén szét voltak szóródva; és igazlelkűséggel és Isten hatalmával voltak felfegyverezve, nagy dicsőségben” (1 Nefi 14:12, 14).

Ama igazlelkűség, hatalom és dicsőség – és mindahány áldásunk – az Úr Jézus Krisztusról való tudásunkból, a Neki való engedelmességünkől, valamint az iránta érzett hálánkból és szeretetünkől fakad.

Viszonylag rövid halandó tartózkodása során a Szabadító két fő, átfogó célt teljesített be. Az egyik azon munkája és dicsősége volt, „hogy véghez[vigye] az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39). A másikat a következő egyszerű szavakkal jelentette ki: „...példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek” (János 13:15).

Első célját engesztelés néven ismerjük. Ez volt az Ő bámulatos küldetése a halandóságban. Az ősi Amerikában élő embereknek a feltámadt Úr a következőképp jelentette ki küldetését:

„...eljöttem a világra, hogy Atyám akaratát tegyem, mert az én Atyám küldött engem.

És Atyám azért küldött el engem, hogy felemeltethessem a keresztre; és miután felemeltetem a keresztre, hogy minden embert magamhoz vonzhassak” (3 Nefi 27:13–14).

Beszédében később felfedte második célját is – hogy a példánk legyen: „...tudjátok, hogy milyen dolgokat kell megtennetek...; mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek” (3 Nefi 27:21).

Az első célját az Ő *küldetéseként* jelöltem meg. Második céljára az Ő *szolgálataként* szeretnék utalni. Vizsgáljuk meg élete e két komponensét – küldetését és szolgálatát!

Jézus Krisztus küldetése: az engesztelés

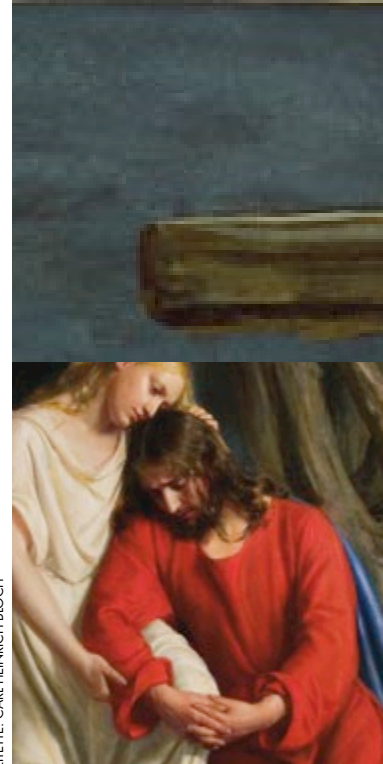
Küldetése az engesztelés volt. És e küldetés kizárólag az Övé volt. Egy halandó édesanya és egy halhatatlan Atya gyermekeként Ő volt az egyetlen, aki önként le tudta tenni az életét, és újra fel tudta venni azt (lásd János 10:14–18). Engesztelésének dicsőséges következményei végtelenek és örökké tartóak. Legyőzte a halál fullánkját, ideiglenessé téve a sír gyászát (lásd 1 Korinthusbeliek 15:54–55).

Az engesztelésben rá háruló felelősség már a teremtés és a bukás előtt is ismert volt. Nem csupán azért volt erre szükség, hogy feltámadást és halhatatlanságot biztosítson az egész emberiségnek, hanem hogy képessé tegyen bennünket arra, hogy bocsánatot nyerjünk a bűneinkre – az Ő általa felállított feltételeknek megfelelően. Engesztelése tehát megnyitotta az utat, amely által együtt lehetünk Vele és családjainkkal az örökkévalóságra. Ezt a lehetőséget tekintjük örök életnek: Isten legnagyobb ajándékának az emberek számára (lásd T&Sz 14:7).

Senki más nem tudta volna véghezvinni az engesztelést. Nincs még egy olyan ember – legyen bármennyi pénze vagy hatalma –, aki egyetlen lelket is meg tudna szabadítani, beleértve akár a saját lelkét is (lásd Máté 19:24–26). És nincs még egy olyan ember, akitől elvárnák vagy akinek engednék, hogy vérént ontsa egy másik emberi lény örök szabadulásáért. Jézus már megtette „egyszer s mindenkorra”, mindenkiért (Zsidók 10:10).

Habár az engesztelésre az újszövetségi időkben került sor, az ószövetségi események gyakran jövendölték annak fontosságát. Ádámnak és Évának megparancsolták, hogy ajánljanak fel áldozatokat „az Atya Egyszülöttje áldozatának hasonlatosságáért” (Mózes 5:7). Hogyan? Véröntés által. Saját tapasztalatból tudták azon szentírás igazát, mely szerint „a testnek élete a vérben van” (3 Mózes 17:11).

Az orvosok tudják, hogy ha egy szervbe nem áramlik vér, az bajt fog előidézni. Ha nem jut vér a lábba, az üszkösödéshez vezethet. Ha nem jut vér az agyba, szélütés következhet be. Ha egy szívkoszorúérben nem tud akadálytalanul áramlani a vér, szívroham léphet fel. És ha egy vérzést nem állítanak el időben, halál lesz a következménye.

ASSZONY, (MŰV. A FIAD (STABAT MATER), KÉSZÍTETTE: JAMES TISSOT © BROOKLYN MŰZEUM, BROOKLYN, NEW YORK, BETÉ. RÉSZLET A GECSEMÁNE KERJÉBEN CÍMŰ FESTMÉNYBŐL. KÉSZÍTETTE: CARL HEINRICH BLOCH

A *Sza-
badító
nem a
keresztén kezdte
vérét ontani
az egész embe-
riségért, ahol
az engesztelés
gyötrelmei véget
értek, hanem
a Gecsemáne
kertjében.*

Ádám, Éva és az őket követő nemzedékek megtanulták, hogy valahányszor egy állat vérét ontották, véget vetettek az állat életének. Áldozati rítusuknak nem felelt meg *akármilyen* állat. Elsősülöttnek kellett lennie és hibátlannak (lásd például 2 Mózes 12:5). E követelmények Isten szeplőtlen Báránya végső áldozatának jelképei voltak.

Ádámnak és Évának a következő parancsolatot adták: „Ezért mindent, amit teszel, a Fiú nevében tedd, és tarts bűnbánatot, és szólítsd Istent a Fiú nevében mindörökké” (Mózes 5:8). Az idők delétől kezdve az állatáldozatok Isten Fia végső engesztelésének mintái és árnyékképei voltak.

Az engesztelés bevégeztével e nagy és utolsó áldozat betöltötte Mózes törvényét (lásd Alma 34:13–14), és ezzel befejeződött az állatáldozás gyakorlata, ami azt tanította, hogy „a testnek élete a vérben van” (3 Mózes 17:11). Jézus elmagyarázta, hogy az ősi áldozat elemeit miként emészti fel az engesztelés, és mi módon emlékezünk meg azokról jelképesen az úrvacsorával. Nézzünk ismét néhány utalást az életre, a testre és a vére:

„Monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszátok az ő vérét, nincs élet bennetek.

A ki eszi az én testemet és iszja az én véremet, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon” (János 6:53–54).

Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően az egész emberiségből mindenki – mindazok, akik hajlandók erre – meg lesznek váltva. A Szabadító nem a kereszten kezdte vérét ontani az egész emberiségért, hanem a Gecsemáné kertjében. Ott vette magára mindazok bűnének súlyát, akik valaha is élni fognak. E nehéz teher alatt minden pórusából vérezett (lásd T&S 19:18). Az engesztelés gyötrelme a Kálvária keresztjén ért véget.

Az engesztelés jelentőségét Joseph Smith próféta így foglalta össze: „Vallásunk alapvető tanítélei az apostolok és a próféták biznysága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke.”¹

Ezzel a hatalommal és mély hálával így tanítok és tanúskodom Óróla.

Jézus Krisztus szolgálata: a Példakép

Az Úr második messzemenő célja a halandóságban az volt, hogy példaként szolgáljon számunkra. Halandó szolgálata példaértékű élet volt. Magában foglalta tanításait, példázatait és beszédeit. Felölelte csodatételeit, az emberek gyermekei iránti szerető kedvességét és hosszútűrését (lásd 1 Nefi 19:9), továbbá papsági hatalmának könyörületes használatát. Magában foglalta jogos felháborodását, amikor elítélte a bűnt (lásd Rómabéliek 8:3), és amikor felborította a pénzváltók asztalait (lásd Máté 21:12). És a szívfájdalom is élete része volt. Saját népe csúfot űzött belőle, megostorozta és megtagadta (lásd Móziás 15:5), sőt, egyik tanítványa elárulta, egy másik pedig megtagadta Őt (lásd János 18:2–3, 25–27).

Akármilyen csodálatosak is voltak a szolgálata során végzett cselekedetei, nem voltak egyedülállóak, és még mindig nem azok. Megszámíthatatlan azon emberek száma, akik követhetik Jézus példáját. Hasonló cselekedeteket vittek véghez prófétái, apostolai és más felhatalmazott szolgálói. Sokan lettek üldöztetés áldozatai Őerte (lásd Máté 5:10; 3 Nefi 12:10). Saját korunkból is ismerünk olyan fivéreket és nőtestvéreket, akik még szörnyű nehézségek árán is buzgón törekedtek rá, hogy az Úr példáját kövessék.

Ennek így kell lennie. Ez az Ő reménysége számunkra. Az Úr arra kért minket, hogy kövessük a példáját. Tanítása világos, mint a nap:

- „Milyen embereknek kell hát lennetek? ...amilyen én vagyok” (3 Nefi 27:27; lásd még 3 Nefi 12:48).
- „Kövessetek engem, és azt mívelem, hogy embereket halásszatok” (Máté 4:19).
- „...példát adtam néktek, hogy a miképpen én cselekedtem veletek, ti is

akképpen cselekedjetek” (János 13:15; lásd még János 14:6).

Ezek és a többi hasonló szentírás nem javaslatként adatott. Isteni parancsok ezek! Követnünk kell az Úr példáját!

Hogy növeljük azon vágyunkat, hogy kövessük Őt, vizsgáljuk meg életének öt olyan jellemzőjét, melyet utánozhatunk.

Szeretet

Ha megkérdezném, élete mely tulajdonsága jut először eszetekbe, valószínűleg a szeretetre való képességét mondanátok. Ebbe beletartozik a könyörülete, a kedvessége, a jószívűsége, az odaadása, a megbocsátása, az irgalma, az igazságossága és még több jellemvonása. Jézus szerette az Atyját és az édesanyját (lásd János 19:25–27). Szerette a családját és a szenteket (lásd János 13:1; 2 Thessalonikabeliek 2:16). Szerette a bűnöst, de nem nézte el a bűnt (lásd Máté 9:2; T&Sz 24:2). És megtanította, mi hogyan mutathatjuk ki iránta a szeretetünket. Ezt mondta: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” (János 14:15). És hogy kihangsúlyozza, hogy szeretete nem *feltétel nélküli*, hozzátette: „Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében” (János 15:10; lásd még T&Sz 95:12; 124:87).

Szabadítónk szeretetének egy másik kifejeződése a szolgálata volt. Szolgált Atyját, és szolgált azokat az embereket, akikkel élt és dolgozott. Mindkettőben követnünk kell a példáját. Szolgálunk kell Istent, „hogy minden ő utain járjunk], és szeres[sük] őt” (5 Mózes 10:12; lásd még 11:13; Józsué 22:5; T&Sz 20:31; 59:5). És szeretnünk kell felebarátainkat azáltal, hogy szolgáljuk őket (lásd Galátzabéliek 5:13; Móziás 4:15–16). A családunkkal

Igazából az különböztette meg a Szabadító tanításait másokétól, hogy Ő örök jelentőségű igazságokat tanított. Csak Ő tudta kinyilatkoztatni az életünk célját.

kezdjük. Az a mély szeretet, mely összeköti a szülőket gyermekeikkel, még erősebbé kovácsolódik azon szolgálat által, melyet nekik nyújtanak életük kezdeti időszakában, amikor teljes mértékben tőlük függenek. Később e kötelességtudó gyermekek viszonzhatják ezt a szeretet, amikor korosodó szüleiket szolgálják.

Szertartások

A Szabadító példás életének második jellemzője, hogy nagy hangsúlyt fektetett a szent szertartásokra. Halandó szolgálata során jól szemléltette a szabadítás szertartásainak fontosságát. János megkeresztelte Őt a Jordán vizében. Még János is megkérdezte: „Miért?”

Mire Jézus így válaszolt: „...mert így illik *nékünk* minden igazságot betöltenünk” (Máté 3:15; kiemelés hozzáadva). Nem csak a szertartás volt elengedhetetlen; a Jézus és János által mutatott példa is nélkülözhetetlen volt.

Később az Úr bevezette az úrvacsora szertartását. Elmagyarázta az úrvacsora jelképeességét, és kiosztotta annak szent jegyeit tanítványainak (lásd Máté 26:26–28; Márk 14:22–24; Lukács 24:30).

Mennyei Atyánk a szertartásokra vonatkozóan is adott utasításokat. Ezt mondta: „...újjá kell születnetek, víztől és a Lélektől, a menny királyságába, és meg kell tisztulnotok vér, méghozzá az én Egyszülöttem vére által; hogy minden bűntől megszenteltethesetek, és élvezzétek az örök élet szavait ezen a világon, valamint örök életet az eljövendő világban, méghozzá halhatatlan dicsőséget” (Mózes 6:59).

Az Úr halandóság utáni szolgálata során kinyilatkoztatásra kerültek a felmagasztosulás magasabb szertartásai (T&S 124:40–42). E szertartásokat szent templomaiban nyerhetjük el. Napjainkban a megmosás, megkenés és felruházás azon egyéneknek adatik meg, akik megfelelően felkészültek azokra (lásd T&S 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). A templomban az embereket házastársukhoz, őseikhez és utódaikhoz pecsételhetik (lásd T&S 132:19). Mesterünk a törvény és rend Istene (lásd T&S 132:18). A szertartások kihangsúlyozása erőteljes része a számunkra mutatott példájának.

Ima

Az Úr példaértékű szolgálatának harmadik jellemzője az ima. Jézus imádkozott Mennyei Atyjához, és nekünk is megtanította, hogyan imádkozunk. Istenhez, az Örökkévaló

Atyához kell imádkoznunk az Ő Fia, Jézus Krisztus nevében, a Szentlélek hatalma által (lásd Máté 6:9–13; 3 Nefi 13:9–13; Joseph Smith-féle fordítás, Máté 6:14). Nagyon szeretem az Úr által elmondott közbenjáró imát, mely János 17. fejezetében van lejegyezve. Ebben a Fiú kötetlenül kommunikál Atyjával tanítványai érdekében, akiket szeretett. Nagyszerű példája ez a hatékony és könyörületes imának.

Tudás

Az Úr példájának negyedik jellemzője az isteni tudásának használata. Ahogyan korábban említettem, számos nem keresztény ember elismeri, hogy Jézus nagyszerű tanító volt. Valóban az volt. De mi az, ami igazán megkülönbözteti tanítását másokétól? Vajon képzett oktató volt a műszaki ismeretek, a matematika vagy a tudományok terén? Ez és más világok Teremtőjeként (lásd Mózes 1:33) akár az is lehetett volna. Vagy a szentírások Szerzőjeként sikerrel taníthatott volna szépirodalmi stílustant is.

De igazából az különböztette meg az Ő tanításait másokétól, hogy Ő *örök* jelentőségű igazságokat tanított. Csak Ő tudta kinyilatkoztatni az életünk célját. Csak Őtől tanulhattunk *halandóság előtti* létünkről és *halandóság utáni* lehetőségeinkről.

Egyszer a Mester Tanító elmondta szkeptikus hallgatóinak, hogy három tanúbizonyosság is adatott Őrála:

- Keresztelő János.
- A Jézus által véghezvitt cselekedetek.
- Isten, az Örökkévaló Atya szava (lásd János 5:33–37).

Ezután felkínált egy negyedik tanúbizonyosságot is: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonyosságot tesznek rólam” (János 5:39).

Ebben a versben a *hiszitek* szó elsőre nem tűnik ideillőnek. De elengedhetetlen ahhoz a jelentéshez, melyet Jézus közvetíteni próbált. Tudta, hogy hallgatói közül sokan valóban azt *hitték*, hogy az örök élet a szentírásokban van. De tévedtek. A szentírások magukban *nem képesek* örök életet nyújtani. Természetesen hatalom rejlik a szentírásokban, de ez a hatalom magától Jézustól ered. Ő maga az Ige, a *Logosz*. Az örök élet hatalma Őbenne van, aki „kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge”

(János 1:1; lásd még 2 Nefi 31:20; 32:3). Majd szkeptikusai makacs hozzáállása miatt Jézus megdorgálta őket: „...nem akartok hozzám jöni, hogy életetek legyen!” (János 5:40).

A Mester el tudna árasztani bennünket isteni tudásával, de nem teszi. Tiszteletben tartja önrendelkezésünket. Megadja nekünk a felfedezéssel járó örömet. Buzdít minket, hogy bánjuk meg a vétkeinket. Engedi, hogy megtapasztaljuk azt a szabadságot, mely az isteni törvényeinek való önkéntes engedelmességünkből fakad. Igen, az, ahogyan tudását használja, nagyszerű példa számunkra.

Kitartás

Az Úr szolgálatának ötödik jellemzője azon elkötelezettsége, hogy mindvégig kitartson. Soha sem hátrált meg a feladata elől. Bár minden képzeletünket felülmúló szenvedésben volt része, állhatatos maradt. Bár nehéz próbák vártak rá, mindvégig kitartott feladatában: hogy engesztelést hozzon az egész emberiség bűnéért. Utolsó szavai a kereszten így hangoztak: „Elvégeztetett!” (János 19:30).

Alkalmazásuk az életünkben

Szolgálatának eme öt jellemzőjét a saját életünkben is alkalmazhatjuk. A Jézus iránti imádatunk legékesebb bizonyítéka minden bizonnyal az, ha követjük Őt.

Amikor kezdünk ráébredni, ki Jézus, és mit tett értünk, bizonyos mértékig képesek vagyunk megérteni az első nagy parancsolat mögötti logikát: „Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből” (Márk 12:30). Más szavakkal: mindennek, amit gondolunk, teszünk és mondunk, az Iránta és Atyja iránti szeretetünkből kell fakadnia.

Tegyétek fel magatoknak a kérdést: „Van valaki, akit jobban szeretek az Úrnál?” Majd pedig hasonlítsátok össze a válaszokat az Úr által meghatározott következő normákkal:

- „A ki inkább szereti atyját és anyját, hogynem engemet, nem méltó én hozzám”.
- „[A] ki inkább szereti fiát és leányát, hogynem engemet, nem méltó én hozzám” (Máté 10:37).

A családuink és barátaink iránt érzett *szeretetet*, akármi-lyen hatalmas is, sokkal mélyebb, ha a Jézus Krisztus iránti

Az Úr
halandó
szolgá-
lata példaértékű
élet volt. Magában
foglalta tanításait,
példázatait és
beszédeit, továbbá
papsági hatalmá-
nak könyörületes
használatát.

szeretetünkben gyökerezik. Itt és ezután a szülő gyermeke iránti szeretete még nagyobb jelentéssel bír Ómiatta. Minden szeretettel teli kapcsolat gazdagodik Óbenne. Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus szeretete világossággal, sugalmazással és ösztönzéssel lát el bennünket, hogy még mélyebben tudjunk szeretni másokat.

A *szertartások* az örök értékű szolgálat felé fordítják tekintetünket. A szülők gondolják át, gyermekeik esetében melyik a soron következő szertartás, amelyre szükségük van. A házitanítók fontolják meg, az általuk szolgált családoknak mely helyénvaló szertartásokra van szükségük legközelebb.

A Szabadító példája az *imáról* emlékeztet bennünket, hogy a személyes imának, a családi imának és egyházi feladataink imádságos megközelítésének életünk részévé kell válnia. Az Atya akaratának ismerete és megtétele hatalmas lelki erővel és önbizalommal ruház fel minket (lásd T&Sz 121:45). Az Úr oldalán akarunk majd állni.

A *tudás* azon „dolgozról, ahogy azok valójában vannak, és a dolgozról, ahogy azok valójában lesznek” (Jákób 4:13), lehetővé teszi számunkra, hogy igaz tantételek és tan alapján cselekedjünk. Ez a tudás javít a viselkedésünkön. Azon tetteket, melyeket máskülönben vágyak és érzelmek irányítottak volna, észérvek és a lelkiismeret által formált tettek váltják fel.

Elkötelezettségünk, hogy *kitartunk mindvégig*, azt jelenti, hogy nem kérjük, hogy mentsenek fel bennünket az elhívásból, melyben szolgálunk. Azt jelenti, hogy állhatatosak maradunk az érdemes célokra való törekvésünkben. Azt jelenti, hogy soha nem mondunk le egy szerettünkről, aki eltévelyedett. És azt jelenti, hogy mindig nagy becsben tartjuk örök családi kapcsolatainkat, még ha a betegség, a kiszolgáltatottság vagy a halál nehéz napjai köszöntenek is ránk.

Teljes szívemből imádkozom, hogy az Úr átformáló hatása komoly változást hozzon az életünkbe. Küldetése és szolgálata most és az egész örökkévalóságon át megáldhat mindannyiunkat. ■

Részlet a Brigham Young Egyetem 1998. augusztus 18-i áhítatán elhangzott beszédből. A teljes angol nyelvű szövegért látogass el a speeches.byu.edu oldalra.

JEGYZET

1. Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007). 52.

Húsvét hete

Szabadítónk, Jézus Krisztus élete utolsó hetében vitte véghez az engesztelést – szenvedett a Gecsemáné kertjében, keresztre feszíteték a Golgotán, és feltámadt a sírból.

A mennyei tanácsban, mielőtt a földet megteremtették, Mennyei Atyánk elé tárta a tervét. Ujjongtunk örömkben, amikor Mennyei Atyánk Jézus Krisztust választotta ki arra, hogy megvalósítsa a szabadítás tervét (lásd Jób 38:7 és Ábrahám 3:27). Jézus Betlehemben született, Mária gyermekeként, és bűntelen életet élt. Engesztelésének köszönhetően visszatérhetünk Mennyei Atyánkhoz, hogy vele éljünk, és örök életet nyerhetünk. Jézus Krisztus újra el fog jönni hatalommal és dicsőségben, hogy a millenium alatt a földön lakozzon, és minden ember Bírójaként fog előttünk állni az utolsó napon.

A következő oldalakon látható képek azon bibliai videofilmekből származnak, melyek a Szabadító életének utolsó hetét jelenítik meg. Elolvashatod a képek alatti szentírásverseket is. Az események teljes kronológiájának megtekintéséhez lapozd fel a Kalauz a szentírásokhoz segédlet Az evangéliumok párhuzamba állítása című részét. A bibliai videofilmek megtekinthetők a biblevideos.lds.org oldalon.

KÉPEK © IRI

**A húsvét előtti
ötödik napon
Jézus számár-
háton vonult be
Jeruzsálembe,
ahogyan azt
megjövendöl-
ték. Az emberek
Királyukként, ho-
zsánna kiáltással
üdvözölték, saját
ruhájukat és pál-
maleveleket he-
lyezve a földre a
számár elé. (Lásd
Máté 21:1-11;
Márk 11:1-11;
Zakariás 9:9.)**

Halandó szolgálata során Jézus második alkalommal tisztította meg a templom udvarát. „Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek” – mondta a pénzváltóknak (Máté 21:13). Ezután sok vak és béna ment oda hozzá a templomban, Ő pedig meggyógyította őket. Amikor azonban a főpapok és az írástudók látták a csodáit, feldühödtek, és el akarták pusztítani Őt. (Lásd Máté 21:12-17; Márk 11:15-19.)

Jézus, az Atya Egyszülött Fia, leereszkedett, hogy lejöjjön a földre és megváltson minden embert a bukástól. (Lásd 1 Nefi 11:16-22, 26-33; Alma 7:10-13.)

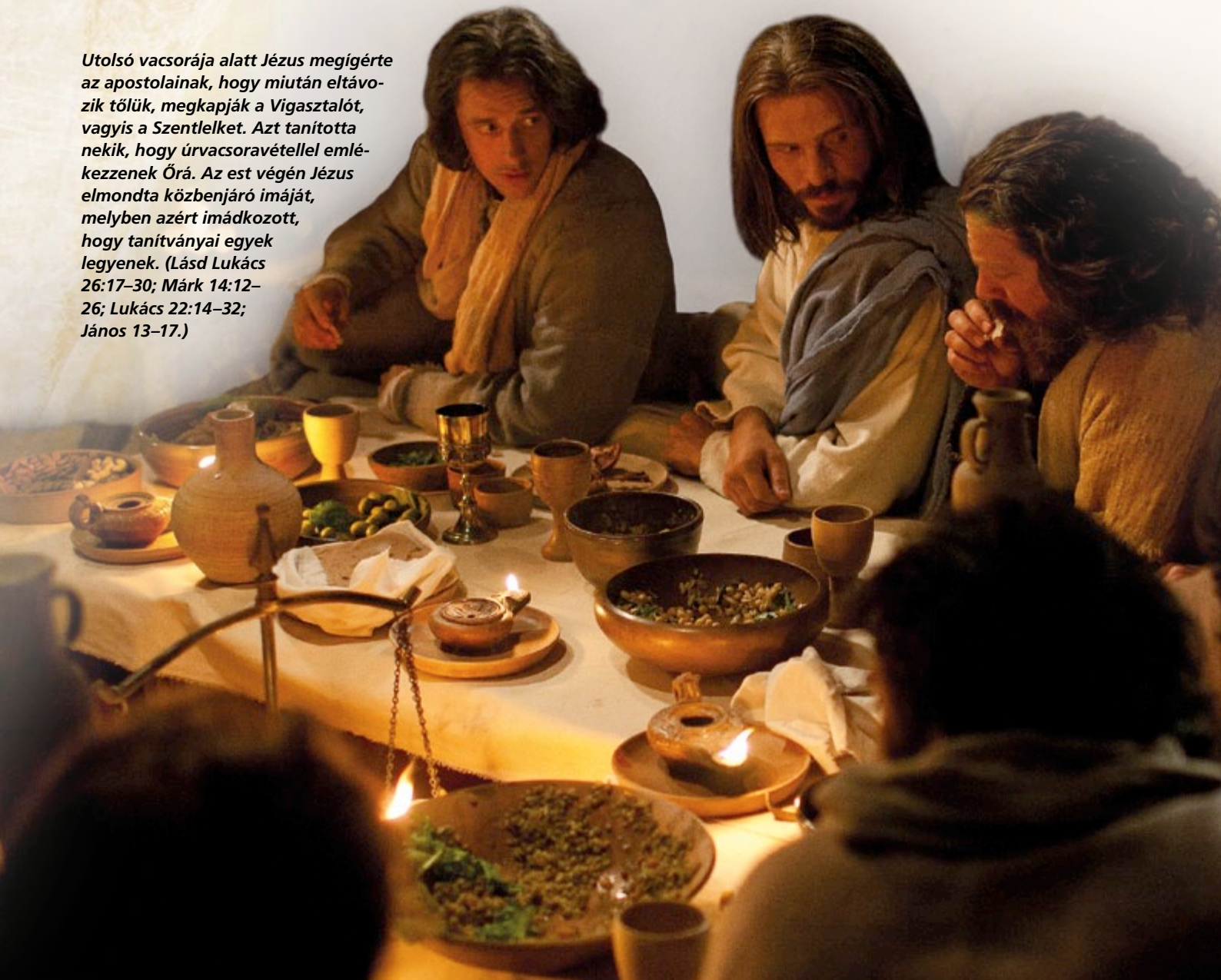

E hét során a Szabadító a legemlékezetesebb beszédeit mondta el, többek között az özvegy két fillérjéről szóló tanítását. (Lásd Márk 12:41–44; Lukács 21:1–4.)

A Gecsemáné kertjében a Szabadító letérdelt imádkozni, és a világ bűnei feletti gyötrelme miatt „reszket[ett] a fájdalomtól, és minden pórusból vér[zett], és testben és lélekben is szenved[ett]” (T&Sz 19:18). Nem sokkal később Iskariótes Júdás és egy csapat felfegyverzett férfi letartóztatták Jézust, mire az összes tanítvány elhagyta az Urat és elmenekült. (Lásd Máté 26:36–56; Márk 14:32–50; Lukács 22:39–53.)

Utolsó vacsorája alatt Jézus megígérte az apostolainak, hogy miután eltávozik tőlük, megkapják a Vigasztalót, vagyis a Szentlelket. Azt tanította nekik, hogy úrvacsoravétellel emlékezzenek Őrá. Az est végén Jézus elmondta közbenjáró imáját, melyben azért imádkozott, hogy tanítványai egyesek legyenek. (Lásd Lukács 26:17–30; Márk 14:12–26; Lukács 22:14–32; János 13–17.)

Egy törvénytelen tárgyalás és kegyetlen korbácsolás után Jézus Krisztus megengedte, hogy keresztre feszítsék, bevégezve ezzel ama „nagy és utolsó áldozatot”, amely lehetővé tette a szabadulást Isten minden gyermeke számára (lásd Alma 34:14–15). Jézus követői még az éjszaka beállta előtt levették testét a keresztről, illatos szerekkel lepedőkbe göngyölték, majd egy sírba fektették. (Lásd Máté 27; Lukács 23; Márk 15; János 19.)

Felvirradt a vasárnap reggel, amikor is Mária Magdaléna és más hithű nők elmentek a sírhoz, hogy további szerekkel kenjék be Jézus testét. Mikor odaértek, elhengerítve találták a követ a sír szájáról, és két angyal ezzel az örömhírrrel fogadta őket: „Nincsen itt, mert feltámadott” (Máté 28:6). A feltámadt Szabadító legyőzte a fizikai halált és lehetővé tette mindannyiunk számára, hogy újra élhessünk: „Mert a miképpen Ádám mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek” (1 Korinthusbeliek 15:22). (Lásd Máté 28; Márk 16; Lukács 24; János 20.) ■

Segíteni a gyermekeknek

FELKÉSZÜLNI A KERESZTELŐRE

Írta: Jessica Larsen és Marissa Widdison

Egyházi folyóiratok

A gyermekkor az örömteli első alkalmak időszaka. Először bicikliznek, először mennek iskolába, először próbálnak ki valamilyen új ételt, és még számos olyan izgalmas kalandban van részük, melyek formálják az életüket. Felnőttként lehetőségünk van végigkísérni gyermekeinket a felfedezés ösvényén. Felnőttként az egyházban arra is lehetőségünk van, hogy segítsünk nekik fejlődni az evangéliumban (lásd T&Sz 68:25). Hogyan gondoskodhatunk arról, hogy egy gyermek keresztele – az első szövetség, melyet szerető Mennyei Atyánkkal köt – gyönyörű és jelentőségteljes esemény legyen?

„Az egyház alapvető célja, hogy tanítsa a fiatalokat: először otthon, majd pedig az egyházban” – tanította Boyd K. Packer elnök.¹

Az alábbi példákban szülők osztották meg velünk, hogy ők hogyan készítették fel gyermekeiket a keresztelezés és konfirmálás szent szertartására és szövetségére.

Korán kezdjük

„Nagy mérföldkő, amikor a gyerekek betöltik a 7. életévüket” – mondja Lori, aki négy gyermek édesanyja. Ő és a férje már születésük óta tanítják gyermekeiket a keresztelezésről. Amikor azonban hétévesek lesznek, a család komolyabban kezd készülni erre az eseményre. Minden hónapban egy keresztelezéssel kapcsolatos témában – például szövetségek vagy Jézus példája – tartják a családi est leckéjét.

Lori azt mondja, a gyermekek nyolcadik születésnapja előtti hónap leckéje különösen érzelmeikkel teli. Ilyenkor megmutatja nekik azt a ruhát, amelyet a névadásukkor viseltek, és mesél nekik arról a napról, amikor részesültek abban a szertartásban.

„Tökéletes pillanat ez arra, hogy a templomi szövetségek áldásaira összpontosítsunk – mutat rá Lori. – Mindig kihangsúlyozzuk, hogy azon döntésünk, hogy megkeresztelkedünk, az első lépés a templomi áldásokra való felkészüléshez.”

Családi ügyként kezeljük

Monica, aki négy gyermek édesanyja, azt javasolja, hogy amikor csak lehetséges, vonjuk be az idősebb gyermekeket a fiatalabb testvéreik felkészítésébe. „Nagy erőt ad a tanításnak, ha hallják a tizenéves bátyjukat vagy nővérüket bizonyosságot tenni vagy elmesélni a saját élményét” – mondja. Lori azt mondja, néha megkérik a keresztelezőkre készülő gyerekeket, hogy tanítsák meg fiatalabb testvéreiknek, amit tanultak.

Misszionáriusi eszközként használjuk

Amikor kislánya nyolcéves lett, Daniel tudta, hogy lánya meg szeretné majd hívni nem egyháztag barátait a keresztelejére. Így hát családja elhatározta, hogy meghívják az iskolás barátait és a szomszédokat Allison keresztelejére. Arra kérték ezeket a barátokat, hogy hozzák el a kedvenc bibliai versüket a keresztelejére. A keresztelej után Allison aláhúzta ezeket a verseket a saját új szentíráskötetében, és a versek margójára írta annak a barátjának a nevét, akitől kapta.

„Természetesen a családjaként szerves része voltunk a napnak, de a szertartás után hagytuk, hogy egy kis időt csak a barátaival töltsön, és meséljen nekik az érzéseiről – mondta Daniel. – Megindító pillanat volt látni, hogy a gyermekünk példát mutat.”

Gyakoroljuk a püspöki interjút

Kimberly, aki keresztelej előtt álló gyermekek édesanyja, emlékszik, amikor nyolcévesen belépett a püspök irodájába a kereszteleji interjújához. „Szörnyen izgultam!” – mondja Kimberly.

Most pedig azon igyekeznek, hogy az ő gyermekei ne féljenek majd ennyire ettől. A férjével együtt beszélgetnek gyermekeikkel a püspöki interjúkról, és egy interjúhoz hasonló formában kérdéseket tesznek fel nekik a keresztelejről. Ezek az interjúk nemcsak megismertetik gyermekeikkel az interjúk folyamatát, hanem arra ösztönzik őket, hogy komolyan gondolkodjanak el azon, mit jelent számukra a keresztelej szövetsége.

Csodálatos lehetőség

Ezek a szülők rámutattak, hogy semmi rendkívül nem tettek azért, hogy felkészítsék gyermekeiket a keresztelejre és a konfirmációra, viszont az évek során tanított leckéiket az „alapos” és „következetes” szavakkal jellemezték. „Gondoskodtunk róla, hogy a gyerekek értsék, hogy ez egy fontos lépés és nagy dolog az életükben – mondja Kimberly. – Mindig ügyeltünk rá, hogy mi legyünk azok, akik felkészítik őket, nem pedig csupán reménykedünk abban, hogy az elemis tanítók megteszik.”

Milyen csodálatos lehetőséget kaptunk, hogy felkészíthetjük szeretett gyermekeinket a keresztelejre és a konfirmációra! Miközben imádságos lélekkel így teszünk, az Úr velünk lesz, hogy eme első szövetségkötéssel kapcsolatos élményt a jövőbeli lelki fejlődés szilárd alapjává formálja. ■

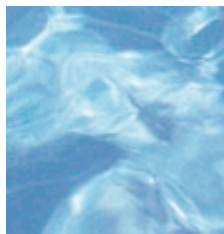
A következő két oldalon olyan kérdésekre adunk választ, melyeket gyermekek tettek fel a keresztelejssel és a konfirmációval kapcsolatban.

JEGYZET

1. Boyd K. Packer, “Teach the Children,” *Liahona*, May 2000, 16.

A keresztelés megértése

Írta: Marissa Widdison
Egyházi folyóiratok

Ki fog engem megkeresztelni?

Akárki is kereszteljen meg, viselnie kell a papságot: a hatalmat, hogy Isten nevében cselekedjen. Amikor Jézus meg akart keresztelkedni, elment Keresztelő Jánoshoz, aki viselte a papságot (lásd Máté 3:13).

Az a személy, aki meg fog téged keresztelni, engedélyt fog kapni erre a püspöködtől vagy gyülekezeti elnöködtől.

Le kell majd buknom a víz alá, hogy megkeresztelkedjek?

Jézus alámerítéssel keresztelkedett, ami azt jelenti, hogy teljesen a víz alá bukkott, majd gyorsan újra feljött a víz alól (lásd Máté 3:16). Így fogsz te is megkeresztelkedni. Az, hogy ily módon keresztelkedünk, arra emlékeztet minket, hogy magunk mögött hagyjuk a régi életünket, és új életet kezdünk, melyet Isten és gyermekei szolgálatába ajánlunk.

Milyen ígéreteket teszek, amikor megkeresztelkedem?

Amikor megkeresztelkedsz, szövetséget kötsz Mennyei Atyával, vagyis ígéreteket tesztek egymásnak. Te megígéred Neki, hogy megteszél bizonyos dolgokat, Ő pedig megígéri, hogy megáld téged. Ezt a szövetséget tartalmazzák a minden vasárnap felhangzó úrvacsorai imák (lásd T&Sz 20:77–79). Te megígéred, hogy:

- Emlékszel Jézus Krisztusra.
- Betartod a parancsolatait.
- Magadra veszed Krisztus nevét, ami azt jelenti, hogy az Ő munkáját helyezed első helyre az életedben, és azt teszed, amit Ő szeretne, nem pedig azt, amit a világ szeretne.

Ha betartod ezt az ígéretet, Mennyei Atyánk megígéri, hogy a Szentlélek veled lesz, és a bűneid megbocsáttatnak.

Mi a Szentlélek?

A Szentlélek ajándéka Mennyei Atyánk egyik legértékesebb ajándéka. A vízi keresztelkedés egészen addig nem teljes, amíg néhány melkisédeki papságot viselő férfi áldást nem ad neked, hogy fogadd be a Szentlelket (lásd János 3:5).

A Szentlélek az Istenség egyik tagja. Ő bizonyosságot tesz Mennyei Atyánkról és Jézus Krisztusról, és segít tudnunk az igazat. Segít lelkileg erősnek lennünk. Figyelmeztet a veszélyre. Segít tanulnunk. A Szentlélek segíthet éreznünk Isten szeretetét.

Miután az egyház tagjává konfirmálnak, a Szentlélek mindig veled lehet, ha a helyeset választod.

Miért kell legalább nyolc-évesnek lennem ahhoz, hogy megkeresztelkedhessek?

Az Úr azt tanítja, hogy a gyermekeket nem szabad megkeresztelni, amíg elég idősök nem lesznek ahhoz, hogy különbséget tudjanak tenni a jó és a rossz között, és ez a szentírás a nyolc-éves kort jelölte meg erre (lásd Moróni 8:11–12; T&Sz 29:46–47; 68:27).

Írta:
Jairo Mazzagardi elder
a Hetvenektől

A templom vonzásában

*A templom sokakban kelt olyan érzéseket,
melyek azonnal átjárják a szívet.*

Mielőtt elhívtak a Hetvenek Második Kvórumának tagjaként, feleségem és én több éven át szolgáltunk a Brazíliai Campinas és São Paulo templomokban. Mindkét helyen gyakran ejtett ámulatba, hogy az épület mellett elhaladó emberekre akkora vonzást gyakorolt a templom, hogy megálltak, bejöttek, és kérdezősködtek róla.

Amikor beléptek, elmondtuk nekik, hogy megfelelő felkészülés nélkül nem mehetnek tovább az épületben. Ezután elmagyaráztuk a templom célját, megosztottuk velük az evangélium néhány alapvető tanát, és meghívtuk őket, hogy találkozzanak a misszionáriusokkal. A templom sokak számára egy óriási misszionárius, hiszen olyan érzéseket kelt bennük, melyek azonnal átjárják a szívet.

Feleségem, Elizabeth, és én első kézből ismerjük az ilyesfajta érzések erejét. Közel 40 évvel ezelőtt egy jó barátom és munkatársam, az egyház egyik tagja, elkezdte felhozni az evangélium témáját a hétköznapi beszélgetéseink során. Számos alkalommal küldte el hozzánk a misszionáriusokat, hogy meglátogassanak. Szerettük a misszionáriusokat, és beleegyeztünk, hogy tanítsák nekünk a beszélgetéseket, de nem igazán érdekelt minket a mondanivalójuk.

Ez 1978 októberében megváltozott, amikor is a munkatársam meghívta néhány barátját, többek között minket, a Brazíliai São Paulo templom nyílt napjára. Több buszt kibérelt a saját költségén, hogy a barátai elmelessenek vele együtt a mintegy 80 kilométerre lévő templomhoz.

Amikor Elizabeth belépett a keresztelőkápolnába, valami olyat érzett, amit soha azelőtt; valamit, amiről később megtudta, hogy a Szentlélek. Ezt az érzést óriási öröm formájában tapasztalta meg a szívében. Abban a pillanatban tudta, hogy az egyház igaz, és ez az az egyház, amelyhez csatlakozni szeretne.

Hasonló érzés formálódott meg bennem a nyílt nap végén, amikor megmutatták nekünk a pecsételő szobát, és az örökkévaló családok tanáról tanítottak minket. E tan nagyon megérintett. Sikeres voltam a hivatásomban, de már régóta egyfajta ürességet éreztem a lelkemben. Nem tudtam, mi tudná kitölteni ezt az űrt, de éreztem, hogy valami családdal kapcsolatos dolognak kell lennie. Ott, abban a pecsételő szobában kezdtek helyükre kerülni a hiányzó részletek az elmémben és a szívemben.

Néhány napon belül újra megkerestek minket a misszionáriusok. Ezúttal nagyon is érdekelt minket az üzenetük.

Az elderek arra bátorítottak minket, hogy buzgón imádkozzunk az igazságról. Elhatároztam, hogy csakis *ily módon* fogok imádkozni. Tudtam, hogy valódi bizonyosság nélkül nem fogom tudni elkötelezni magam mellett, hogy az egyházhoz csatlakozzam. Némi aggodalommal fordultam Mennyei Atyámhoz, hogy megerősítést kérjek tőle, ugyanakkor biztos voltam benne, hogy válaszolni fog. Megosztottam vele szívem mély érzéseit, és kértem, hogy adjon olyan választ, amely megerősíti bennem, hogy az egyházhoz való csatlakozás a helyes út.

Következő héten Vasárnapi Iskolán a barátunk, aki meghívott minket a templom nyílt napjára, mögöttem ült. Előrehajolt, és elkezdett beszélni hozzám. Szavai pontosan arra a kérdésre adtak választ, amiért imádkoztam. Semmi kétségem nem volt afelől, hogy rajta keresztül Mennyei Atyám beszélt hozzám. Akkoriban makacs, kemény ember voltam, de abban a pillanatban a szívem meglágyult és könnyre fakadtam. Amikor a barátom abbahagyta a beszédet, meghívott engem és a feleségemet, hogy keresztkeljük meg. Elfogadtuk a meghívást.

1978. október 31-én, kevesebb mint egy hónappal a São Paulo templommal kapcsolatos élményünk után, megkeresztelkedtünk és konfirmáltunk. Másnap részt vettünk a Brazíliai São Paulo templom második felszentelő ülésén. Egy évvel később két fiunkkal együtt visszatértünk a templomba, hogy összepecsételjük a családjunkat. Mindhárom alkalom gyönyörű, emlékezetes élmény volt. Az évek során tovább folytattuk ezen érzések építését rendszeres templomlátogatás által.

Keresztelők után huszonnyolc évvel a feleségem és én újra a Brazíliai São Paulo templomban álltunk. Akkor hívtak el a templom elnökének. Megindító élmény volt az Úr házában folyosóin járni, és érezni azon gyengéd érzéseket, melyek elindították a megtérésünket.

A templom továbbra is hatalmas boldogságot hoz az életünkbe. Amikor látjuk, hogy egy fiatal pár belép a templomba, hogy összepecsételjük őket örökkévaló családként, óriási remény tölt el minket.

Sokan vannak világszerte, akik felkészültek, hogy hallják az evangélium üzenetét. Azt a szomjúságot érzik, melyet mi is éreztünk több mint 30 évvel ezelőtt. A templom és annak szertartásai elég erőteljesek ahhoz, hogy csillapítsák e szomjúságot és kitöltsék az űrt. ■

VALAMI NINCS RENDBEN A REPÜLŐMMEL

Egy este, miközben az utasokkal teli gépemmel a kifutópálya felé gurultam, az az érzésem támadt, hogy valami nincs rendben a repülő irányítórendszerével. Hogy leellenőrizzem a megérzésemet, félrehúzódtam, és néhány 360 fokos fordulatot tettem. Úgy tűnt, minden működik.

„Felszálljak, és eljuttassam időben az utasaimat a célállomásukra, vagy guruljak vissza a kapuhoz?” – tűnődtem. Tudtam, hogy ha visszamegyek a kapuhoz, az hosszas késést fog jelenteni. A gurulópályák egyirányúak; várnom kellene, míg az irányítótorny elegendő helyet biztosít nekem, hogy forgalommal szemben visszaguruljak.

Ezután meg kellene várnunk, hogy a karbantartó személyzet átnézze a repülőt. A késés nagy gondot okozna a repülőtérsaságnak és az utasoknak is, akiknek megbeszélte találkozói és elérendő csatlakozásai vannak. Azon is eltűnődtem, vajon a karbantartási részleg hogyan reagálna azon jelentésemre, hogy baj van a géppel, amikor semmilyen bizonyítékot nem tudok felmutatni, csak egy erős érzést.

A repülőgép kapitányaként felelős voltam a biztonságunkért, így hát úgy döntöttem, hallgatok a megérzésemre, és visszafordulok.

Amikor megérkeztünk a kapuhoz, elmondtam a gépészeknek, hogy úgy

érezem, valami baj van a géppel, de nem tudom, mi lehet az. Ő nem hitte, hogy valami elromlott volna.

„Valószínűleg csak a nedves gurulópálya az oka – mondta. – Lehet, hogy megcsúszott az aszfalton.” Mindenestre beleegyezett, hogy megnézi az orrfutómű kormány szerkezetét. Miután átnézte, megkért, hogy szállítsam le az utasokat, hogy elvihesse a gépet egy próbaútra.

Amikor 30 perccel később visszavert, aggodalmat láttam az arcán. A próbaút alatt szaggatottan csikorgó hangot hallott. Amikor a kapuhoz visszakanyarodva elkezdett fékezni, elvesztette az irányítását a repülő felett, és majdnem legurult a pályáról.

Egy alaposabb vizsgálat kiderítette, hogy előző este nem nézték át megfelelően a fékrendszert. Ha a repülővel való leszállás során fékezni próbáltam volna, elveszítettem volna az uralmat a gép felett.

Kaptam egy másik repülőgépet, és így három órával később biztonságban eljuttattam az utasaimat a célállomásukra.

Hálás vagyok, hogy hallgattam a Lélek suttozására. Tudom, hogy a Lélek irányít minket, ha az Úr útmutatására törekszünk, és hallgatunk a kapott sugalmazásokra. ■

Craig Willie, USA, Utah

Eltűnődtem, vajon a karbantartási részleg hogyan reagálna azon jelentésemre, hogy baj van a géppel, amikor semmilyen bizonyítékot nem tudok felmutatni, csak egy erős érzést.

ÖRÖMRE LELNI AZ ÉLETBEN

Egy alkalommal Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának általános konferenciai beszédét olvastam. Habár már hallottam és olvastam ezt a beszédet korábban, egy kifejezés megragadta a figyelmemet és nem tudtam kiverni a fejből.

Néhány órával később ellátogatott hozzám a fiam, aki albérletben lakik a barátaival. Szolgált teljes idejű missziót, és elvégzett néhány félévet a főiskolán. Nem volt biztos benne, milyen irányban folytassa a tanulmányait, és milyen karriert építsen fel magának. Mivel össze volt zavarodva és úgy érezte, az iskola egyelőre idő- és pénzpocsékolás, felfüggesztette a tanulmányait és elkezdett teljes munkaidőben dolgozni.

Elmondta, hogy egyik barátja azt javasolta, menjenek el a Bahama-szigetekre vagy a Karib-szigetekre, vállaljanak ott munkát, és szórakozzanak néhány hónapig. A fiamat nagyon fellelkesítette ez a lehetőség. Azonnal láttam, milyen vonzó lehet egy ilyen gondtalan élet egy fiatalember számára.

Ekkor eszembe jutott Scott elder mély benyomást keltő üzenete. Felvettem az *Ensign* folyóiratot, és felolvastam a következőket a fiannak: „Isteni célból vagytok itt a földön. Ez a cél pedig nem az, hogy vég nélküli szórakozásban legyen részetek, vagy hogy állandóan az élvezetet hajszoljátok. Azért vagytok itt, hogy próbára tegyennek titeket, hogy bizonyítsatok, s így elnyerhessétek Isten nektek szánt további áldásait. Ehhez szükség van a türelem mérséklő hatására” (“Finding Joy in Life,” *Ensign*, May 1996, 25).

A fiam egyetlen szó nélkül elvette az újságot, elment, és elolvasta az egész beszédet. Később csupán annyit mondott, hogy nem vág bele a szigetes kalandba.

Később beiratkozott a rendőrakadémia, ami végül oda vezetett, hogy találkozott jövődöbéli feleségével. Az Arizonai Mesa templomban kötöttek házasságot, és mára három gyönyörű gyermekük van. A fiam 2010-ben megszerezte az alapidplomáját, és valóban „örömmel lelt az életben”.

Fiam tervezett kalandja talán jó élmény lett volna; másrésről azonban lelkiileg veszélyes is lehetett volna.

Minden alkalommal, amikor visszatekintek erre az esetre, a Lélek megérinti a szívemet.

Hálás vagyok a próféták szavaiért, és hogy arra éreztem ösztönzést, hogy felidézzek egy beszédet, amely segített útmutatást adnom. Ugyancsak hálás vagyok, hogy a fiam hallgatott az Úr egyik küldöttjére, és engedte, hogy a Lélek hatással legyen rá. Tudom, hogy számos áldásban és gyengéd irgalmasságban lehet részünk, amikor hallgatunk a Szabadító és az Ő szolgálóinak tanításaira, és követjük azokat. ■

Karen Rockwood, USA, Idaho

A mikor a fiam elmondta, hogy egyik barátja azt javasolta, menjenek el a Bahama-szigetekre vagy a Karib-szigetekre, hogy néhány hónapig szórakozzanak, eszembe jutott Scott elder üzenete.

MEGSZAKADT A VONAL

Amikor 1997 márciusában az oroszországi Rosztov-na-Donu városában éltem, a férjem és én megkeresztelkedtünk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába.

Az egyház tanainak tanulmányozása közben számos kérdésemre választ kaptam. Érdekes volt a szabaddalás tervéről, többek között a halottakért való keresztelés gyakorlatáról tanulni. Meglepett, amikor megtudtam, hogy megkeresztelkedhetünk az elhunyt őseinkért.

Egy évvel a keresztelőnk után a misszióelnök arra ösztönzött minket, hogy készüljünk fel rá, hogy elmenjünk a templomba. Felkészülésünk részeként elkezdtünk családtörténeti kutatást végezni. Egy nap, miközben e munka elvégzésén gondolkodtam, megcsörrent a telefon. Az anyósom volt az. Megkérdeztem tőle, hogy el tudná-e küldeni a férjem családjában elhunyt ősök neveit. Erre ő meghökkenve azt mondta, hogy a halottakért való keresztelés nem Krisztus tana,

ezt csupán a mormonok találták ki. Nem tudtam, hogyan válaszoljak erre, mert nem ismertem a tant alátámasztó szentírásutalásokat.

Miközben a válaszon gondolkodtam, megszakadt a vonal. Egy pillanatra nem tudtam, mi történt, aztán egyszerűen letettem a kagylót és bementem a hálószobámba. Kezembe vettem az Újszövetséget, letérdeltem imádkozni, majd arra kértem Mennyei Atyámat, hogy mutassa meg, hol találok választ erre a kérdésre.

Az imám után kinyitottam a Bibliát. Úgy éreztem, mintha valaki azt mondta volna, hogy olvassam el a 29. verset azon az oldalon, ahol kinyitottam a könyvet. Az 1 Korinthusbeliek 15. fejezeténél voltam, amely a halottakért való keresztelés tanáról ír.

Megérintett és meglepett, hogy Mennyei Atyám még abban a pillanatban megválaszolta az imámat. Csodás érzés volt.

Ezen az élményen gondolkodtam, amikor újra megszólalt a telefon. Az anyósom volt, aki megkérdezte, miért szakadt meg a vonal. Elmondtam, hogy nem tudom, de megkértem, hogy nyissa ki a Bibliáját az 1 Korinthusbeliek 15:29-nél.

Néhány nappal később ott volt az asztalom az elhunyt ősök listája. Az anyósom elolvasta a szentírást, és most már elhiszi, hogy a Szabadító Pál apostolon keresztül tanított a halottakért való keresztelés tanáról.

Isten hatalmas áldásokat ígért azoknak, akik e megváltó munkát végzik. Tudom, hogy ez igaz. ■

Seda Meliksetyan, Örményország

Az anyósom azt mondta, hogy a halottakért való keresztelés nem Krisztus tana, ezt csupán a mormonok találták ki.

HOL KAPHATOK ILYEN ÚJSÁGOT?

Egy alkalommal a családommal éppen Nevada államból utaztunk Alaszkába repülön, amikor is beszélgetésbe elegyedtem egy magas, csinos, barátságos hölgygel, aki a mellettem lévő sorban ült.

Megkérdezte, hová tartok, mire elmondtam neki, hogy Juneau-ba, Alaszkába megyünk, hogy meglátogassuk a fiunkat és a családját. Megtudtam, hogy ő Las Vegas-i. Majd kicsit elérzékenyülve hozzátette, hogy azért megy Juneau-ba, hogy férje családjával együtt búcsúztató szertartást tartsanak a férjének, aki húsz évnyi házasság után nemrégiben hunyt el rákban.

Ahogy ránéztem, arra gondoltam, milyen szerencsés vagyok, hogy ismerhetem a szabadítás tervét és tempomi munkás lehetek a Nevadai Las Vegas templomban. Azon tűnődtem, vajon mit tehetnék ezért az asszonyért, hogy felemeljem a lelkét.

Hirtelen nagyon világosan eszembe jutott egy idézet Joseph Smith prófétától, melyet kiosztottam a Segítőegyletünkben. Amikor a próféta megszervezte a Segítőegyletet, megjegyezte, hogy a nőtestvérek „az idegen segítségére fognak sietni; olajat és bort fognak önteni a gyötrődők megtört szívére; fel fogják szárítani az árvák könnyeit, és megörvendeztetik az özvegyek szívét” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 476.*).

Ismét ránéztem a hölgyre. Egy bánkódó idegent láttam, egy sebzett szívű özvegyet. Eszembe jutott, hogy a nap folyamán korábban olvastam a

Eltűnődtem, vajon mit tehetnék azért, hogy felemeljem ennek az asszonynak a lelkét, aki nemrég veszítette el a férjét.

2011. júliusi *Ensign* folyóiratból. Volt benne néhány felemelő cikk, amelyről úgy véltem, bátorítást és vigaszt nyújthat neki.

Összeszedtem a bátorságomat, kinyitottam az újságot az egyik cikknél, és megkértem a hölgyet, hogy olvassa el. Meredten figyeltem, és meglepődtem, amikor azt láttam, hogy minden egyes sort figyelmesen elolvasott. Miután befejezte, elolvasott egy másikat.

Nyilvánvalóan valami megérintette a szívét. Szoroson magához ölelte a folyóiratot, majd letörölt egy könnycseppet az arcáról.

„Hol kaphatok ilyen újságot?” – kérdezte. Azt válaszoltam, hogy megtarthatja. Ezután még többet olvasott belőle.

Amikor megérkeztünk Juneau-ba, megragadta a kezem, egyenesen a szemembe nézett, és ezt mondta: „Köszönöm!”

Fontos leckét tanultam ebből az élményből. Idegenek vesznek minket körül, akiknek sebzett a szívük, akiknek szükségük van egy bátorító kedves szóra, és akiknek tudniuk kell, amit mi, utolsó napi szentek tudunk. ■ Sharon Rather, USA, Nevada

*Néha fel kell adnod valami
jót valami jobbért.*

A jobb RÉSZT VÁLASZTVA

Írta: Matthew D. Flitton

Egyházi folyóiratok

Egy nap a szegedi Szűcs Zoltán azzal lepte meg kajakedzőjét, hogy bejelentette: nem indul a közelgő németországi versenyen.

„A verseny a keresztelőm napjára esett, úgyhogy nemet mondtam” – magyarázta Zoltán.

Zoli 17 évesen számos kajakversenyt nyert. A kajakozás népszerű sport Magyarországon, és Zoli jó volt – annyira jó, hogy felmerült a hivatásos élsport lehetősége is. Annak az egy versenynek a kihagyása után azonban hamarosan teljesen felhagyott a kajakozással. Valami jobb dolog várt rá.

A kajakozás jót tett Zoltánnak. Edzőjével együttműködve az évek során önfegyelmet, engedelmisséget sajátított el, és megtanult keményen dolgozni. Zoli ugyancsak megtanulta elkerülni azokat a szerek és szokásokat, melyek rontottak volna a teljesítményén. Nem volt könnyű élet; magányos út volt, a hivatásos versenysport pedig még több időt igényelt volna. A profik napi 12 órát edzenek, és vasárnap is kell versenyezniük.

„A kajakozás töltötte ki az időm legnagyobb részét – mondja. – Fanatikus voltam. Éppen ezért nagyon sok minden kimaradt az életemből.”

Zoltán ezért jutott el arra a felismerésre, hogy nem tudja egyaránt elkötelezni magát az evangélium és a kajakozás mellett. 2004-ben megmondta az edzőjének, hogy többé nem kajakozik.

Korábban ugyanabban az évben a misszionáriusok elkezdtek tanítani Zoli édesanyját, ő maga azonban nem vett részt a beszélgetéseken. Kelletlenül fogadta el édesanyja meghívását a keresztelőjére, a szívét azonban megérintette, amit akkor érzett, amikor belépett az egyházi épületbe. Beleegyezett, hogy találkozzon a misszionáriusokkal, részben azért, mert azonosulni tudott velük.

„Érdekesnek találtam a misszionáriusokat, mert hétköznapi emberek voltak, de magasabb normák szerint éltek” – mondja.

A magasabb normának köszönhetően, melyet Zoltán már kajakosként is követett, könnyen felismerte, hogy az evangélium tanításai értékesek. Két hónappal később megkeresztelkedett.

Először azt gondolta, folytatni tudja majd a kajakozást úgy, hogy nem versenyez vasárnap. De ő olyan ember, aki ha egyszer elkötelezi magát valamilyen tevékenység mellett, jól

akarja csinálni, így hát teljesen feladta a kajakozást.

A keresztelője után egyszer megpróbálta hobbiszerűen űzni ezt a sportot, az edzője azonban megkérte, hogy segítsen utánpótlást nevelni és túrákat szervezni, ha már úgysem versenyez. Ő azonban nem akarta elkötelezni magát a kajakozás mellett – vagy bármilyen más tevékenység mellett –, ami tanítványsága útjába állna.

Így hát Zoltán letette az evezőt, és az egyházi szolgálatnak szentelte magát, ahogyan egykor Howard W. Hunter elnök (1907–1995) is tette, amikor megnősült. Hunter elnök képzett zenész volt, aki több tucatnyi hangszer mestere volt. Esténként egy zenekarban játszott, de a környezetében lévő emberek életstílusa ellenkezett az evangéliumi normákkal. Így Hunter elnök eltette a hangszereit, és csupán néhanapján vette elő közös családi éneklésekre.¹

Zolinak hiányzik a kajakozás, de rájött, hogy a kajak iránti szeretete túlságosan erős volt, és akár felül is kerekedhetett volna az Úr iránti szeretetén, ha kitarat a sport mellett.

Ugyanez a tantétel érvényes bármely olyan tevékenységre, amely

A szegedi Szűcs Zoltán feladta a kajakozást, hogy több ideje legyen az evangéliumra.

megakadályozná, hogy azok legyünk, akivé Isten szeretné, hogy váljunk. Mindannyian jobban tesszük, ha inkább feladunk néhány dolgot az életünkben – még ha azok jó dolgok is –, mintha kockáztatnánk miattuk az örök életünket.

„Az egyház lett az életem – mondja Zoli. – Tudván, hogy a kajakozást csupán hobbiként űzhettem volna, ha tevékeny akarok maradni az egyházban, megkönnyítette, hogy magam mögött hagyjam. Ehelyett Mennyei Atyámat kívántam életem középpontjába helyezni.”

Zoltán ugyanolyan intenzitással fogott hozzá az evangélium tanulmányozásához, mint bármilyen más tevékenységhez, melybe korábban belekezdett. Kitűzte célul, hogy missziót fog szolgálni. Szeretett volna a saját hazájában tanítani, és kívánsága teljesült: a Magyarországi Budapest Misszióban szolgált két évig teljes idejű misszionáriusként. Fontossági sorrendje első helyén továbbra is az evangélium áll. „Vannak dolgok, melyeket fel kell adnunk, mert elállják az Istenhez vezető utat – mondja. – Könnyű feladni a rosszat, mert tudjuk, hogy ezt kell tennünk. Azt azonban ritkán ismerjük fel, ha valami jót kell feladnunk valami még jobbért. Azt gondoljuk, hogy mivel az nem rossz dolog, ragaszkodhatunk hozzá, és ugyanakkor Isten tervét is tudjuk követni.” De Zoli tudja, hogy fel kell adnunk a jót is, ha az megakadályozza, hogy kövessük Isten ránk vonatkozó tervét. ■

JEGYZET

1. Lásd Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), 81.

„Hogyan magyarázzam el a barátomnak, hogy az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése rossz ötlet?”

Mennyei Atyánk azt szeretné, hogy boldogok legyünk és érdemesek a Lelkére, ezért parancsokat ad nekünk, hogy segítsen megfelelő határok között tartani a gondolatainkat, a szavainkat és a tetteinket. Az erkölcsi tisztaság törvénye segít a nemzőerőt a házasság keretein belül tartani. Az egyik ok, amiért Isten megparancsolta, hogy a nemzőerő kizárólag férj és feleség között használható, az, hogy „a gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg”¹.

Megoszthatsz egy példányt *A fiatalság erősségeért* című füzetből a barátoddal. Abban számos indok fel van sorolva arra, hogy miért jó dolog az erkölcsi tisztaság törvényét betartani: „Amikor nemileg tiszta vagy, felkészít magad a templomi szent szövetségek megkötésére és betartására. Felkészít magad arra, hogy erős házasságot építs, és hogy egy szerető és örökkévaló család körében gyermekeket hozz a világra. Megvéded magad attól a lelki és érzelmi sérüléstől, mely a házasságon kívüli szexuális kapcsolatok velejárója. Továbbá különféle ártalmas betegségeket is elkerülhetsz. Amennyiben nemileg tiszta maradsz, magabiztos és igazán boldog leszel, ezenfelül javulni fog az a képességed is, hogy jó döntéseket tudj hozni most és a jövőben egyaránt.”²

A templom

Mennyei Atyánknak isteni célja van mindannyiunkkal, és ezt a célt a templomban tudjuk betölteni. Érdemesnek kell lennünk arra, hogy belépjünk a templomba, hogy a családunkat örökre összepecsételhessék. Újra együtt fogunk élni Mennyei Atyánkkal, és ami a legfontosabb, örökké tartó örömben lesz majd részünk, ami azonban nem adatik meg az érdemteleneknek.

Alofa M., 18 éves, Szamoa

Házasság és család

Arra buzdítanak minket, hogy legyünk nemileg tiszták, hogy érdemesek lehessünk a templomba való belépésre és szent szövetségek megkötésére. Ha követjük az erkölcsi tisztaság törvényét, erős házasságokat és családokat tudunk építeni a jövőben. Sátán mindig ott van, hogy megkísértsen minket, de ima, szentírás-tanulmányozás és a jó barátok segítségével le tudjuk győzni őt.

Resty M., 16 éves, Fülöp-szigetek

Negatív következmények

Számos negatív következménnyel jár az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése, de nem mindegyikről tanulsz az iskolában. Az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése elüzi a Lelket az életedből, bántja a hozzád közel álló embereket, és neked is rossz érzéseid lesznek önmagaddal kapcsolatban. Azt javaslom, nézd meg az „Erkölcsi tisztaság: Hol a határ?” című videót a Mormon üzenetek között. [A videó megtalálható a youth.lds.org honlapon angol, portugál és spanyol nyelven.]

Matthew T., 17 éves, USA, Utah

Tisztaság és tisztelet

Ha betartjuk az erkölcsi tisztaság törvényét és tiszták maradunk Isten szemében, azzal tiszteljük önmagunkat, és segítünk másoknak is, hogy tiszteljenek minket. Ha erkölcsileg tiszták vagyunk, akkor kimutatjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk és magas normákat képviselünk. Ezáltal nem kell semmit megbánnunk később. Amikor engedelmességek Mennyei Atyánknak, különösen ezzel a törvénnyel kapcsolatban, akkor életünk

boldogabb lesz itt a földön és az eljövendő világban is.

Alyana G., 19 éves, Fülöp-szigetek

Szent ajándék

Ha könnyedén vesszük a nemzés ajándékát, akkor teljesen hétköznapi dologként kezeljük ezt az Istentől kapott értékes ajándékot. Nem valami örömteli úgy ajándékot adni, hogy a megajándékozott személy nem tartja különlegesnek az ajándékot. Mindig szentként kell kezelnünk a nemzőerőt, hiszen mindannyian Isten templomai vagyunk, és olyan tisztának kell maradnunk, mint amilyen tiszta egy templom.

Jaron Z., 15 éves, USA, Idaho

A Lélek társasága

Amikor büntől mentes vagy, sokkal boldogabb és áldottabb vagy. A testünk olyan, mint egy templom, és Mennyei

Atyánk „nem lakik szentségtelen templomokban” (Alma 7:21). Így amikor tiszták vagyunk és büntől mentesek, velünk lehet a Lélek.

Maryann P., 14 éves, USA, Arkansas

Fontos kérdések

Kérdésekkel válaszold meg a barátod kérdését: „Mi lenne, ha a jövődöbeli házastársad éppen figyelne téged most?” Mindenki, akiről hallottam, hogy megszegte az erkölcsi tisztaság törvényét, megbánta azt. „Mi lesz, ha egyszer majd a gyermeked megkérdezi, hogy te megszegted-e valaha az erkölcsi tisztaság törvényét?” A barátodnak már most meg kell tanulnia, milyen fontos az erkölcsi tisztaság törvénye, mielőtt a fia vagy a lánya felteszi neki ezt a kérdést. Tisztán kell tartanod magad, hogy boldog, egészséges életet élhess,

afeletti büntudat nélkül, hogy megszegted ezt a szent törvényt.

Robyn K., 13 éves, USA, Utah

Erény és erkölcsi tisztaság

Az Úr gyönyörködik az erényben és az erkölcsi tisztaságban, és mindennek a megfelelő időben kell megtörténnie. Az

erkölcsi tisztaság törvénye az Úr parancsolata. Imádkozáson és a Lélek társaságán keresztül tökéletesen tudhatjuk, hogy erkölcsileg tisztának lenni áldás.

Selene R., 18 éves, Nicaragua

A házasság kötelékén belül

Én elmagyaráznám a barátomnak, hogy az erkölcsi tisztaság törvényének megszegése azért rossz ötlet, mert a nemzőerő kizárólag házaspárok között használható. Amikor megszegjük az erkölcsi tisztaság törvényét, elveszítjük a Szentlelket az életünkéből.

Augustina A., 15 éves, Ghána

JEGYZETEK

1. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.
2. *A fiatalság erősségéért* (füzet, 2011). 35.

AZ ERKÖLCSI TISZTASÁG TÖRVÉNYÉNEK MEGSZEGÉSE KOMOLY SÉRÜLÉST OKOZ

„A házasság marandó szövetségében az Úr megengedi a férjnek és a feleségnek a szent nemzőerő használatát, annak minden gyönyörűségével együtt, az általa megszabott kereteken belül. [...]

Ezeket a meghitt együttléteket azonban a házasság tartós elkötelezettségén kívül tiltja az Úr, mert aláássák az Ő céljait. A házasság szent szövetségén belül az ilyen kapcsolat az Ő terve szerint való. Ha bármely más módon tapasztalja meg őket az ember, akkor azok Isten akarata ellen valók. Komoly érzelmi és lelki sérülést okoznak. Bár a résztvevők az adott pillanatban nem érzékelik ennek megtörténtét, később be fogják látni. A nemi erkölcstelenség akadályt gördít a Szent Lélek hatásának útjába.”

Richard G. Scott elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, *“Making the Right Choices,” Ensign, Nov. 1994, 38.*

KÖVETKEZŐ KÉRDÉS

„Mit tegyek, amikor olyan téma merül fel az iskolában, amely ellenkezik az egyház tanításával, mint például az abortusz?”

Válaszaitokat május 15-ig küldhetitek el a liahona@ldschurch.org e-mail címre, vagy postai úton az alábbi címre:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Az e-mail üzenetekben vagy levelekben kérjük, mellékeljétek az alábbi információkat és engedélyt: (1) teljes nevetek, (2) születési dátumotok, (3) egyházközségetek vagy gyülekezetek neve, (4) cöveketek vagy kerületetek neve, (5) írásos engedélyetek, illetve ha 18 éven aluliak vagytok, akkor születek írásos engedélye (ez lehet e-mail is), mely szerint közzé tehetjük a válaszotokat, illetve a fényképeket.

Írta: Thomas S. Monson elnök

HOGYAN SZOLGÁLJUNK PAPSÁGI ELHÍVÁSOKBAN?

Elgondolkodtatok már valaha az emberi lélek értékén? Eltűnődtek már a mindannyiunkban rejlő **lehetőségeken?**

Egyszer részt vettem egy cövekkonferencián, ahol a korábbi cövekelnök, Paul C. Child fellapozta a Tan és a szövetségek 18. szakaszát, és elkezdte olvasni: „Emlékezzetek, **a lelkek értéke** nagy Isten szemében” (10. vers).

Child elnök ezután a következőt kérdezte: „Mit jelent az emberi lélek értéke?” Nem egy püspököt, cövekelnököt vagy főtanácsstagot szólított fel, hogy megválaszolja a kérdést, hanem egy elderek kvórumának elnökét.

A megdöbben ember sokáig csak csendben állt, majd kijelentette: „Az emberi lélek értéke **azon képessége, hogy olyanná váljon, mint Isten.**”

Minden jelenlévő elgondolkodott a válaszon. Child elnök tovább folytatta az üzenetét, én azonban még mindig ezen a sugalmazott válaszon elmélkedtem.

Óriási feladat **elérni, tanítani és megérinteni** azokat az értékes lelkeket, akiket Atyánk felkészített az üzenetére. A siker ritkán jön könnyen. Általában **könnyek, nehézségek,**

bizalom és bizonyosság előzi meg.

Isten szolgálói a Mester ígéréteiből merítenek vigaszt, amely így szól: „...én ti veletek vagyok minden napon” (Máté 28:20). E csodálatos ígélet támogat titeket, ároni papságot viselő fivéreim, akiket a diakónusok, tanítók és papok kvórumainak vezető pozícióiba hívtak el. Bátorít benneteket a missziós mezőn végzett szolgálatotokra való felkészülésetekben. Vigaszt nyújt az elkeseredettség pillanataiban, melyekben mindannyiunknak részünk van.

„**Ne fáradjatok bele tehát a jó tevésebe** – mondja az Úr –, mert nagyszerű munka alapját fektetitek le. És kis dolgokból jó elő az, ami nagyszerű.

Íme, az Úr a szívét és készséges elmét követel meg” (T&S 64:33–34).

Megingathatatlan hit, állhatatos bizalom és hővagy jellemzi azokat, akik teljes szívükkel szolgálják az Urat.

Ha van olyan férfitestvér, aki felkészületlennek, sőt alkalmatlannak érzi magát a szolgálatra, áldozathozatalra, mások életének megáldására szólító elhívásra, ne feledje ezt az igazságot: **„Akit Isten elhív, azt képessé is teszi a szolgálatra.”** ■

Részletek az 1987. áprilisi általános konferencia egyik beszédéből.

HOGYAN ALKALMAZTAD EZT?

„Annak tudata, hogy az Úr az én oldalamon áll, segít emlékezmem, hogy miért megyek misszióba: hogy szolgáljam az Urat, és másokat a Szabadító Jézus Krisztushoz hozzak. Tudom, hogy Ő soha nem kérné, hogy valami olyasmin menjek keresztül a missziómban, amivel nem tudok megbirkózni.”

**Dilan M.,
USA, Utah**

FÉNYKÉPES ILLUSZTRÁCIÓ: CODY BELL © IRI

TANÁCSKOZZ AZ ÚRRAL!

A mikor 15 éves voltam, tetszett az egyik lány az osztályomban és szerettem volna randevúzni vele. Nagyon vonzó volt, de elbizonytalanodtam, hogy el kellene-e hívnom randevúzni 16 éves korom előtt. Eszembe jutott az Alma 37:37, mely így szól: „Minden dologban tanácskozz az Úrral, és ő jóra fog vezetni”. Így hát pontosan ezt tettem. Imádkoztam, és vártam pár napot az Úr válaszára, mielőtt döntést hoztam volna.

Egy nap a püspök behívott az irodájába az istentisztelet után, és felkért, hogy mondjak beszédet a következő vasárnapon. Képzeldétek, mi volt a téma! Ne randevúzz 16 éves korod előtt! Éreztem, hogy ez a nemleges válasz az Úrtól érkezett. Hogyan taníthatnék valamiről, amit én magam sem teszek?

Mivel tanácskoztam az Úrral, sikerült megtudnom az Úr akaratát az életemre vonatkozóan, és el tudtam menekülni a kísértés elől. Tudom, hogy ha tanácskozzunk az Úrral, Ő tudatja velünk az akaratát és bőségesen megáld bennünket.

Eduardo Oliveira, Brazília, Ceará

A KEDVENC SZENTÍRÁSOM

TAN ÉS A SZÖVETSÉGEK 24:8

Ez a szentírás jó érzéssel tölt el, amikor próbákkal teli időszakon megyek keresztül, mert azt írja: „...én veled vagyok, egészen napjaid végéig!” Számomra ez azt jelenti, hogy ha keresem Őt, akkor Mennyei Atyám mindig, egészen életem végéig velem lesz.

Alex Ortiz, Mexikó, Nuevo Casas Grandes

AZ ENGESZTELÉS HATALMA

A mikor a misszionáriusok tanítottak engem, a lelkék fő témája mindig Jézus Krisztus és az Ő engesztelése volt. Elmagyarázták, hogy az engesztelés Jézus Krisztus ajándéka mindannyiunk számára. Olyan ajándék ez, melyet a mindennapi életünkben használhatunk, amikor megpróbáltatásokkal kell szembenéznünk, vagy amikor bűnt követünk el. Az engesztelés hatalma felemel, meggyógyít, és segít nekünk visszatérni az örök

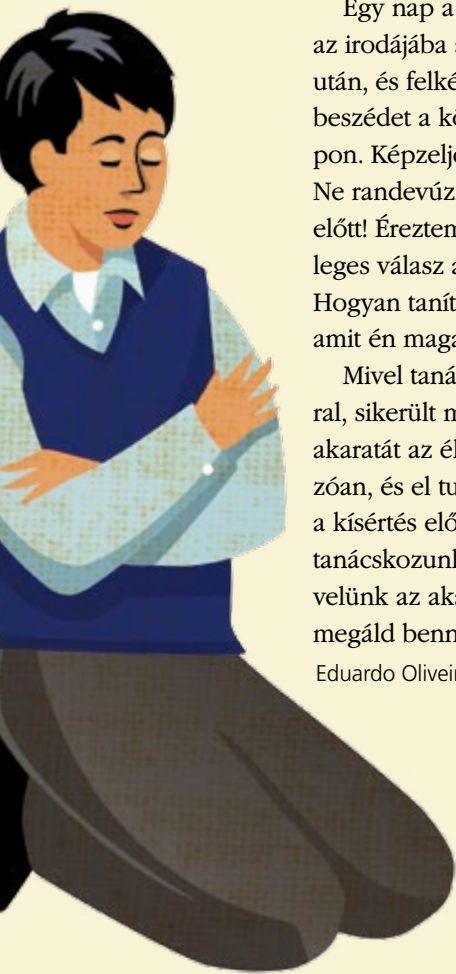
élethez vezető szűk és keskeny ösvényre.

Amikor a misszionáriusok megosztották ezt velem, erős érzésem támadt, amely biztonyságot tett arról, hogy amit mondtak, igaz, és akkor elhatároztam, hogy csatlakozom az egyházhoz.

Később úgy döntöttem, missziót szolgálok, mert segíteni szerettem volna abban, hogy mások is megismerjék ezt a csodálatos ajándékot. Az engesztelés tanítása és megosztása által láthattam, hogyan változik meg mások élete. Nemcsak azért következett be átfogó változás, mert hallottam az engesztelésről, hanem mert alkalmaztam is azt.

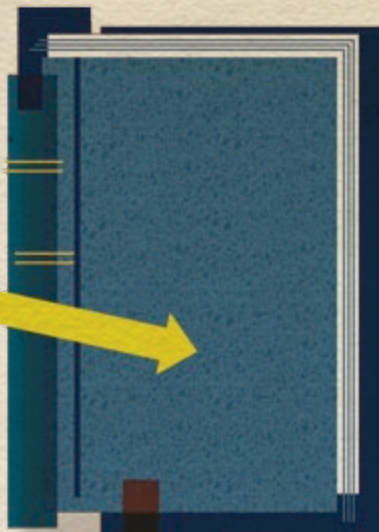
Tudom, hogy az engesztelés valóságos. Amikor meghívjuk annak hatását az életünkbe, akármilyen körülmények között is legyünk, minden rendbe jöhet és boldogok lehetünk.

Iloriti Taburuea, Kiribati

Szent Biblia

A Mormon könyve

MIÉRT SZÜKSÉGES A MORMON KÖNYVE?

Néhány ember talán megkérdezi tőletek, hogy miért van szükségünk a Mormon könyvére, ha van már Bibliánk. Sőt, maga Jézus Krisztus is tanúságot tett arról, hogy ez fog történni (lásd 2 Nefi 29:3). Számos oka van annak, hogy miért fontos napjainkban a Mormon könyve (például lásd 2 Nefi 29:7–11). Az alábbiakban felsorolunk néhányat ezek közül.

Egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról

A szentírásokban jól megfigyelhető az a minta, hogy több tanú által alapozzák meg az igazságot Krisztus egyházában. A Mormon könyve második tanúként áll a Biblia mellett a Krisztusról való bizonyágtételben. Mark E. Petersen elder (1900–1984), a

KÉT TANÚ

„A Biblia Jézus Krisztus egyik tanúja, a Mormon könyve pedig egy másik tanúja. Miért olyan fontos ez a második tanú? A következő példa segíthet megérteni: Hány egyenest lehet húzni egyetlen ponton át? A válasz: végtelen számút. Tegyük fel, hogy a pont a Bibliát jelképezi, a ponton keresztül rajzolt egyenesek százai a Biblia egy-egy értelmezését jelentik, a különböző értelmezések pedig különféle egyházakat.

Mi történik azonban, ha a lapra még egy pontot helyezünk, mely esetünkben a Mormon könyvét jelképezi? Hány egyenest lehet húzni e két vonatkozási pont, a Biblia és a Mormon könyve között? Csupán egyet. Krisztus tanainak csupán egyetlen értelmezése áll meg e két tanú bizonyossága alapján.

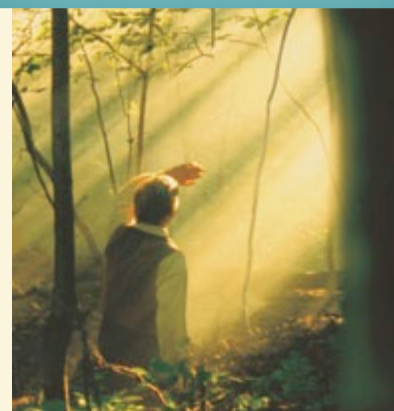
A Mormon könyve újra és újra a Bibliában tanított tanok megerősítő, értelmező, egységesítő tanújaként szolgál”.

Tad. R. Callister elder, a Hetvenek Elnökségéből: *A Mormon könyve – egy Istentől származó könyv. Liahóna, 2011. nov. 75.*

VEGYÉL RÉSZT A BESZÉLGETÉSBEN!

Egész áprilisban a hitehagyásról és a visszaállításról fogtok tanulni a papsági kvórumaitokban, valamint a Fiatal Nők és a Vasárnapi Iskola óráin (ha az egyházközségekben vagy gyülekezetekben rendelkezésetekre állnak az új leckék a saját nyelveteken). A Mormon könyve előkerülése fontos része volt a visszaállításnak. A cikk elolvasása után gondolkodj el azon, hogy az életed miben lett más annak köszönhetően, hogy rendelkezel a Mormon könyvével. Leírhatod az érzéseidet a naplódba, és megoszthatod azokat másokkal azáltal, hogy biznyságot teszel otthon, az egyházban vagy a közösségi médiában.

Tizenkét Apostol Kvórumából, egyszer ezt mondta: „A fő ok, amiért rendelkezünk a Mormon könyvével, az, hogy két vagy három tanú vallomása alapján áll meg minden dolog. (Lásd 2 Kor. 13:1.) Rendelkezésünkre áll a Biblia; és rendelkezésünkre áll a Mormon könyve is. Két szentíráskötetet alkotnak, két különböző hangon szólnak hozzánk, két teljesen különálló ősi néptől, ám mindketten az Úr Jézus Krisztus isteni voltáról tesznek tanúbizonyságot.”¹ Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) hozzátette: „Nem szabad elfelejtenünk, hogy maga az Úr adta nekünk a Mormon könyvét mint fő tanúját.”²

Az evangélium teljessége

Tudjuk, hogy az idők során „világos és értékes dolgokat” (1 Nefi 13:40) vettek el a Bibliából. A Mormon könyve tisztázza Krisztus tanát, és újra elhozza az evangélium teljességét a földre (lásd 1 Nefi 13:38–41). Például a Mormon könyve segít tudnunk, hogy a keresztelést alámerítéssel kell végezni (lásd 3 Nefi 11:26), és hogy a kisgyermeknek nincs szükségük keresztelésre (lásd Moróni 8:4–26).

Központi szerepet tölt be a visszaállított egyházban

Joseph Smith biznyságot tett arról, hogy a Mormon könyve „vallásunk záróköve.”³ Amióta tudjuk ezt, nem tűnik véletlennek, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházát 1830. április 6-án, mindössze 11 nappal azután szervezték meg, hogy

a Mormon könyve először elérhetővé vált a nagyközönség számára 1830. március 26-án. Nem alapították meg az egyházat addig, amíg annak záróköv-szentírása elérhetővé nem vált a tagjai számára.

Áldás az életünkben

A Mormon könyvével kapcsolatban Joseph Smith azt tanította, hogy az az ember, „aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által”⁴. Hatalma van megváltoztatni az életet – beleértve a ti életeteket és azokét, akikkel megosztjátok a Mormon könyvét. Henry B. Eyring elnök, az Első Elnökség első tanácsosa, a következő tanúbizonyságot tette: „...a Mormon könyve hatást gyakorol arra vonatkozó jellemetekre, erőtlökre és bátorságotokra, hogy Isten tanúi legyetek. A könyv tana és hősi példái felemelnek, utat mutatnak és merésszé tesznek benneteket. [...] A Mormon könyve imádságos tanulmányozása megerősíti az Atyaistenbe, az Ő Szeretett Fiába, valamint az Ő evangéliumába vetett hitet. Megerősíti hiteteket Isten ősi és mai prófétáiban. Minden más könyvnél közelebb vihet titeket Istenhez. Jobbá teheti az életeteket.”⁵ ■

JEGYZETEK

1. Mark E. Petersen, “Evidence of Things Not Seen,” *Ensign*, May 1978, 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 204.
3. Joseph Smith idézet, a Mormon könyve bevezetése.
4. Joseph Smith idézet, a Mormon könyve bevezetése.
5. Henry B. Eyring: Tanú. *Liahóna*, 2011. nov. 69–71.

Írta: Cindy Smith

TERMÉKENY
TALAJBA ÜLTETVE:

UGANDA

HITHŰ FIATALJAI

Ahogy az Ugandában élő fiatalok elfogadják Jézus Krisztus evangéliumát és aszerint élnek, hitet és reményt látnak növekedni mindenhol maguk körül.

Kelet-Afrika szívében Uganda gyönyörű országa cukornáddal és banánfákkal borított dombokkal lett megáldva – na meg olyan fiatalokkal, akik készek elfogadni és követni Jézus Krisztus evangéliumát.

Ugandában az első cöveket 2010-ben szervezték meg. Az egyház gyorsan növekszik; az egyházközségekben és gyülekezetekben sok fiatal férfi és fiatal nő van.

Zászló a nemzetnek – példamutatás

Az egyik egyházközség fiatal nőit nagyon megérintette Elaine S. Dalton nőtestvér, a Fiatal Nők általános elnökének tanítása az erkölcsösségről: „Most van itt az ideje, hogy mindannyian

felemelkedjünk, és kibontsuk a nemzetek számára a zászlót, amely arra szólít, hogy térjünk vissza az erényhez.”¹

A fiatal nők felmáshztak egy hegyre, melynek csúcsáról belátták a várost, és aranyzászlókat tűztek ki azon fogadalmuk jelképeként, hogy példát mutatnak az erényben. Ezután együtt elénekelték a „Fenn a magas hegyen” (*Himnuszok*, 5. sz.) című éneket.

E fiatal nők személyes igazlelkűségük lobogóját emelték a magasba. Engedelmességük megerősítette a biztonyságukat és hatással volt másokra. Dalton nőtestvér ezt mondta: „Soha nem szabad alábecsülnötök igazlelkű befolyásotok hatalmát.”² És egy zászlóhoz hasonlóan e fiatal nők példája is az egész világ előtt lobog.

Sok ugandai fiatal nővel együtt Sandra is több mint másfél kilométert gyalogol az egyházba, péntekenként

segít kitakarítani a gyülekezeti házat, szombatontként pedig részt vesz a hitoktatáson. Hétköznap reggel 5 óra előtt kel, hogy tudjon olvasni a tankönyveiből, mielőtt elindulna gyalog az iskolába, ahonnan délután 6 óra után ér haza. Anyagi nehézségek miatt egy évet kihagyott az iskolából, de pozitív hozzáállással néz szembe a kihívásokkal: „Az evangélium tényleg segített kitartónak és rendíthetetlennek maradnom.”

Sandra az egyetlen egyházttag a családjában, de a szülei támogatják az egyházi szolgálatát. Ilyen alkalom volt például az, amikor az

Sandra

FOTÓ: CINDY SMITH

A lap tetején: Fiatalok vesznek részt egy cöveki esti beszélgetésen.

Fent: Susan (középen), egy menekült Ugandában, békére lelt az evangéliumban, és elhozta testvéreit és másokat is az egyházba.

Középen: Ennek az egyházközségnek a fiatal női örömmel dolgoznak a Személyes fejlődésükön.

Jobbra: Dennis feladta hivatásos futballkarrierjét, hogy az evangéliumot prédikálhassa. Ő és a papi kvórumában lévő más fiatal férfiak áldozatokat hoztak és kihívásokkal küzdöttek meg azért, hogy missziót szolgálhassanak.

egyházközség rendbe tette egy helyi árvaház udvarát. A családja látja, hogyan segített az evangélium a lányuknak erősnek maradni még akkor is, amikor problémákkal kellett megküzdenie. Az erő forrásán elgondolkodva Sandra ezt mondja: „Amikor elmegyek az egyházba, úgy érzem, magamra öltöm Isten fegyverzetét” (lásd Efézusbeliek 6:11–17).

A nemrégiben megtért Susan nagyon szereti az egyházat. Családja Dél-Szudánból menekült Ugandába, ahol a sok nehézség után nagy áldás

volt, hogy találkozhattak a misszionáriusokkal. Menekültként Susan békére és oltalomra lelt az evangéliumban. Vasárnaponként a kistestvéreit és körülbelül további tíz másik nem egyháztag gyermeket szokott magával vinni az egyházba. Egy, a családjában történt váratlan haláleset után visszatért Dél-Szudánba, ahol arra vár, hogy egy napon az ő területén is megalapítsák az egyházat. Susan és Sandra egyaránt kihívásokkal néz szembe, ám Istenre támaszkodnak, és élvezik a Jézus Krisztus evangéliuma szerinti élet gyümölcseit (lásd Alma 32:6–8, 43).

Áldozat a missziós munkáért

Az ugandai fiatal férfiak már kiskorukban elkezdnek focizni, szorosan összekötözött ágakat használva labdaként. Dennis egész kiskora óta tehetséget mutatott e sportágban, gimnáziumban pedig ösztöndíjjal került be az iskola futballcsapatába. Miután befejezte a középiskolát, egy hivatásos csapat ajánlott neki fizetést, szállást és ellátást. Régi álma vált valóra, ám Dennis tudta, hogy ez valószínűleg

ütközni fog az év későbbi szakaszára tervezett missziójával.

Dennis azon vágya, hogy azt tegye, amit Mennyei Atyja szeretne, olyan erős volt, hogy még annak kísértését is el akarta kerülni, hogy a csapatban akarjon maradni, amikor eljön a misszi-

onáriusi szolgálat ideje. Sokan megkérdőjelezték a döntését, de Dennis biztos benne, hogy jó döntést hozott – saját maga és mások számára egyaránt. „Nem sokkal azelőtt keresztelkedtet meg a két öcsém és a kishúgom – mondja. – Sohasem gondoltam volna, hogy a húgom valaha is meghallgatja az evangéliumot. Amikor látom, hogy Isten csodákat művel a családomban, az fényesen ragyogó reménységgel tölt el a jövőmmel kapcsolatban.”

Dennis egyházközségében a fiatal férfiak minden héten a *Prédikáljátok evangéliumomat!* tankönyvet tanulmányozzák. Igazi csapatná váltak, akik szorosban együttműködnek a teljes idejű misszionáriusokkal, illetve elhosszabbítják a barátaikat a vasárnapi gyűlésekre és más tevékenységekre, többek között a hét során rendezett kosárlabda- és futballmérkőzésekre.

A papok keresztelték már meg saját barátaikat és azokat is, akiket a misszionáriusokkal együtt tanítottak. Az évek során a fiatal férfiak e csoportja megerősítette az egész egyházközséget, és négyen közülük – beleértve Dennist – elhívást kaptak a Kenyai Nairobi Misszióba.

Követtek David A. Bednar elder, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjának tanácsát, miszerint már jóval azelőtt váljanak misszionáriussá, mielőtt misszióba mennének.³ Ezt tették azért, hogy jobban dolgoztak együtt kvórumként, csapatként, mint bárki más.

Mind a négy misszionáriusnak kihívásokkal kellett szembenézni ahhoz, hogy szolgálni tudjon. Wilberforce így magyarázza: „[A költségek miatt] már majdnem elvesztettem a reményt, hogy missziót tudok szolgálni, de akkor elolvastam a Máté 6:19–20-at: »Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön...; hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben«. Így szorgalommal és elkötelezettséggel képes voltam elérni a célomat, hogy teljes idejű missziót szolgáljak. Nagyon szeretem a misszionáriusi szolgálatot. Semmi sem jobb annál, mint hogy a menny királyságát keressük először.»

Remény a jövőre nézve

Uganda fiataljai segítenek Isten királyságát építeni, miközben hatalmas reménnyel tekintenek a jövőbe. Habár még nincs templom Kelet-Afrikában, a fiatalok nagyon várják már a napot, amikor egy távoli templomban házasságot köthetnek. Az egyik coveki tevékenység témája az volt, hogyan készüljenek a templomba való belépésre,

majd a gyűlés végén a covekelnökség egyik tagja a következő bizonytságot tette: „Isten szeret titeket. Ti vagytok az egyház jövője Ugandában.” Ezek az igazlelkű fiatalok már most nagy hatást gyakorolnak másokra.

Az ugandai fiatal férfiak és nők feláldozzák a világ dolgait az örökké tartó áldások érdekében. Elültették a hit magját, és most gondosan táplálják azt (lásd Alma 32:33–37). Egy gyümölcsötől roskadozó fához hasonlóan (lásd Alma 32:42) a fiatalok megosztják az evangélium örömét e termékeny földön. ■

Cindy Smith Ugandában élt, amíg férje ott dolgozott. Jelenleg az Egyesült Államokban, Utah államban laknak.

JEGYZETEK

1. Elaine S. Dalton: Visszatérés az erényhez. *Liahóna*, 2008. nov. 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahóna*, 2008. nov. 80.
3. David A. Bednar: Misszionáriussá válni. *Liahóna*, 2005. nov. 45.

Milyen egy IGAZI BARÁT?

Írta: Elaine S. Dalton

a Fialat Nők általános elnöke

Technológiával összekapcsolt világban a barát szó definíciója nagyban megváltozott. Manapság azt gondolhatjuk, hogy sok „barátunk” van. Az igaz, hogy lehetőségünk van naprakész információkat szerezni arról, mi történik ismerőseink, jelenlegi vagy korábbi barátaink, sőt még azok életében is, akikkel személyesen soha nem találkoztunk, ám a barátainknak hívjuk őket.

A közösségi médiában a „barát” szót gyakran inkább *összeköttetésekre*, semmint *kapcsolatokra* használják. Küldhettek üzeneteket a „barátaitoknak”, de az nem ugyanolyan, mintha személyes kapcsolatokat is lenne velük.

Néha túlságosan arra helyezük a hangsúlyt, hogy *legyenek* barátaink. Talán inkább arra kellene koncentrál-nunk, hogy *mi legyünk* barátok.

Számos meghatározása van annak, hogy mit jelent barátnak lenni. Soha nem fogom elfelejteni, amikor Robert D. Hales eldert, a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagját hal-lottam arról beszélni, hogy mit jelent barátnak lenni, és hogy a barátok milyen erőteljes befolyást gyakorolnak az életünkre. Hales eldert meghatározása az egész életemre hatással volt. Ezt mondta: „A barátok azok az emberek, akik könnyebbé teszik, hogy

Jézus Krisztus evangéliuma szerint éljünk.”¹ Ebben az értelemben az igazi barátság lényege, hogy a legjobbat akarjuk egy másik embernek. Azt jelenti, első helyre helyezünk valakit. Azt jelenti, teljesen becsületesek, hűségesek és erkölcsösek vagyunk minden cselekedetünkben. Talán az *elkötelezettség* az a szó, amely megmagyarázza a barátság valódi jelentését.

Amikor Emi lányom 15 éves volt, eldöntötte, milyen barátokat fog keresni magának. Egy reggel észrevettem, hogy Emi Mormon könyve az Alma 48-nál van nyitva. Megjelölte azokat a verseket, melyek Moróni kapitányt jellemzik: „...Moróni erős és hatalmas ember volt; tökéletes felfogással bíró ember. [...] Igen, olyan ember volt, aki szilárd volt a Krisztusba vetett hitben” (11., 13. vers). A

margóra ezt írta Emi: „Olyan emberrel szeretnék randizni és összeházasodni, mint Moróni.” Miközben figyeltem Emit, hogy milyen fiatalemberekkel barátkozott, majd pedig randevűzött 16. életévének betöltését követően, láttam, hogy ő maga is e tulajdonságokat tükrözi, és segít másoknak Isten fiaiként papságviselőkként, valamint leendő apákként és vezetőkként az önazonosságukhoz méltón élni.

Az igaz barátok arra motiválják a körülöttük lévőket, hogy „egy kicsit

magasabbra emelkedjenek és egy kicsit jobbak legyenek”². Segíthettek egymásnak, különösen a fiatal férfiaknak, felkészülni a misszióra és tiszteletre méltó szolgálatot nyújtani. Segíthettek egymásnak erkölcsileg tisztának maradni. Igaz hatások és barátságok örökkévaló hatással lehet nemcsak azok életére, akikkel kapcsolatba kerültek, hanem az eljövendő nemzedékekre is.

A Szabadító barátainak hívta a tanítványait. Ezt mondta:

„Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképpen én szerettelek titeket.

Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.

Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek.

Nem mondalak többé titeket szolgálknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig *barátainnak* mondtalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek” (János 15:12–15; kiemelés hozzáadva).

Miközben Jézus Krisztus evangéliuma szerint éltek és megosztjátok azt, olyan embereket fogtok magatok köré vonzani, akik a barátaitok akarnak lenni – nem csupán kapcsolatok a közösségi médián keresztül, hanem olyan barátok, amilyen a Szabadító is volt az Ő szavain és példáján keresztül. Ha arra törekszetek, hogy mások barátai legyetek és ragyogjon a világosságotok,

akkor hatások számos ember életét megáldja majd körülöttetek. Tudom, hogy ha arra koncentráltok, hogy olyan barátok legyetek, amelyet a próféták és a szentírásokban lévő példák meghatároztak, boldogok lesztek, jóra való hatást gyakoroltok majd a világra, és egy nap elnyeritek az igaz barátságért járó dicsőséges ígéretet, melyről a szentírások így írnak: „...ugyanazok a kapcsolatok, amelyek itt vannak közöttünk, ott is létezni fognak közöttünk, csak örök dicsőséggel párosulnak majd” (T&Sz 130:2). ■

JEGYZETEK

1. Robert D. Hales, “This Is the Way; and There Is None Other Way,” in *Brigham Young University 1981–82 Speeches* (1982), 67.
2. Gordon B. Hinckley, “The Quest for Excellence,” *Liahona*, Sept. 1999, 8.

ÖTLETEK A JÓ BARÁTSÁG KIALAKÍTÁSÁHOZ

„Olyan barátokat válassz, akik osztoznak értékeidben, és így erősíthetitek és bátoríthatjátok egymást, hogy magas normák szerint éljete.

Ahhoz, hogy jó barátaid legyenek, neked is jó barátnak kell lenned. [...]

Miközben barátkozol, ne add alább a normáidat!”

A fiatalok erősségéért (füzet, 2011). 16.

Az én **MEGHÍVÁSOM** a **SZABADULÁSRA**

Írta: Emerson José da Silva

Fiatalon számos felekezetbe ellátogattam, és nagyon össze-
zavart, hogy mindegyikben különböző módon értelmezték a
szentírásokat. Nem tetszett az a tiszteletlenség, melyet néhol
találtam, így hát feladtam azon próbálkozásomat, hogy találjak
egy egyházat, ahová eljárhatok.

Pár évvel később az egyik barátom, Cleiton Lima megkeresz-
telkedett Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába.
Habár jó barátok voltunk, nem említette nekem ezt a döntését,
idővel azonban elkezdtem változásokat látni rajta. Vasárnap regge-
lente általában elmentem hozzájuk, hogy focizni hívjam, de sosem
találtam otthon. Ez történt egymás után két vagy három vasárna-
pon is. Végül Cleiton elmondta, hogy többé nem focizhat velem

vasárnap, mert akkor nem tisztelné meg az Úr napját. Én erre így reagáltam: „Ez az egyház megbolondít téged.”

Ezután Cleiton meghívott az egyházba. Találtam valami kifogást, hogy ne menjek, mert még mindig ki voltam ábrándulva a vallásból. Cleiton 10 hónapon keresztül járt hozzánk a misszionáriusokkal, hogy tanítsanak, de én mindig kimentettem magam vagy azt mondtam, hogy túl elfoglalt vagyok. Ő azonban nem adta fel.

Egy júniusi napon meghívott egy egyházi táncmulatságba. „Lesz ingyen kaja és egy csomó lány?” – cukkoltam. Nevetve azt válaszolta, hogy igen.

Be kell vallanom, hogy a döntésben a gyomrom vezérelt. Elmentem az egyházba, és nagyon tetszett. Mindenki üdvözölt, sokat ettem, és úgy határoztam, ellátogatok az egyik gyűlésre is.

Amikor vasárnap megérkeztem a gyülekezeti házba, sok emberrel találkoztam és hallottam a bizonyosságukat. Nem

ismertem a Mormon könyvét, de éreztem az Úr Lelkét, amikor az egyház több tagja is bizonyosságát tette arról, hogy tudja, hogy a Mormon könyve igaz, hogy ez Jézus Krisztus Egyháza, és hogy Joseph Smitht Isten hívta el prófétának. Korábban még soha nem éreztem ilyen jól magam. Még mindig nem szerettem volna találkozni a misszionáriusokkal, de az a bizonyosságtételi gyűlés nagyon megérintett.

A következő héten Cleiton ismét elhívott az egyházba. Nem tudtam elmenni, mert más kötelezettségeim voltak. Láttam a szomorúságot az arcán, amikor megmondtam neki, hogy nem biztos, hogy el tudok menni.

Vasárnap reggel azonban azzal a vággyal ébredtem, hogy szeretnék istentiszteletre menni. 6:50-kor keltem, ami nagyon nehéz volt számomra, majd elkészültem, és vártam, hogy Cleiton megérkezzen. Meglepődött, amikor felöltözve és tűkön ülve talált. Azon a vasárnapon a püspök a papságról tanított. Erősen éreztem a Lelket, és az a benyomásom támadt, hogy meg kellene hallgatnom a misszionáriusi leckéket. A Fiala Férfiak gyűlésének végére tudtam, hogy meg fogok keresztelkedni.

A gyűlések végén elmondtam Cleitonnak, hogy meg szeretnék keresztelkedni.

Először azt hitte, viccelek, de aztán ezt mondta: „Ha meghívom az eldereket, találkozol velük?” Igennel feleltem.

Nagyszerű elderek tanítottak. Amikor átadták nekem a visszaállítás üzenetét, még nagyobb megerősítést éreztem, hogy meg kell keresztelkednem. De tudni akartam, hogy a Mormon könyve igaz. Az elderek megjelölték a Moróni 10:3–5-öt a Mormon könyvémben, és megkértek, hogy imádkozzak és kérdezzem meg Istent, hogy igaz-e.

Másnap este eszembe jutott, hogy még nem olvastam a Mormon könyvéből. Amikor elkezdtem olvasni, nagyon erős érzéseim voltak. Imádkoztam, és még mielőtt befejeztem volna, tudtam, hogy a Mormon könyve igaz. Hálás vagyok Istennek, hogy megválaszolta az imámat. 2006 júliusában keresztelkedtem meg.

Később a Brazíliai Cuiabá Misszióban szolgáltam missziót, a barátom, Cleiton pedig a Brazíliai Santa Maria Misszióban szolgált. Azt tettük, amit Cleiton tett értem: meghívtuk az embereket, hogy jöjjenek Krisztushoz, és segítünk nekik befogadni a visszaállított evangéliumot azáltal, hogy hitet gyakoroltak Jézus Krisztusban, bűnbánatot tartottak, megkeresztelkedtek és elnyerték a Szentlélek ajándékát. Ez valóban a szabadulás útja.

Legyünk mindig készek arra, hogy meghívjuk barátainkat, ismerőseinket, hogy tanuljanak az evangéliumról, hiszen a Szabadító is mindenkit hívott, amikor ezt mondta: „Jöjjetek én hozzám” (Máté 11:28). Tudom, hogy ez Jézus Krisztus Egyháza, és hogy most van itt az ideje annak, hogy mindenkit Őhozzá hívjunk. ■

TÍZ JEL, AMIBŐL TUDOD: MEGTÉRTÉL

Írta: Tyler Orton

Azt tanultam a papsági gyűlésen, hogy az ároni papság egyik célja, hogy segítsen „megtérni Jézus Krisztus evangéliumához, és annak tanításai szerint élni”¹. Nem voltam benne biztos, hogy mit jelent „megtérni Jézus Krisztus evangéliumához”. Megkérdeztem a szüleimet és az idősebb testvéreimet, hogy szerintük mit jelent, majd együtt összeszedtünk néhány olyan dolgot, amely által tudhatjuk, hogy megtértünk-e.

Valószínűleg van több is, de ez az a 10 jel, amelyet mi meghatároztunk. Mivel a megtérés élethosszig tartó folyamat, nem kell már most mindezen területeken tökéletesnek lennünk, ugyanakkor segíthetnek tudnunk, hogy fejlődünk-e.

1. Ha megtértél, nem csak *tudod*, mit kell tenned, hanem *vágysz* is rá, hogy a helyes dolgokat tedd. Nem elég csupán azért elkerülni a rosszat, mert félsz, hogy rajtakapnak vagy megbüntetnek. Amikor valóban megtértél, tényleg a jót akarod választani.

2. Egy másik jele annak, hogy megtértél, az, hogy többé nem vágysz rá, hogy rosszat tegyél. Az anti-nefi-lehiták nagyszerű példái ennek. Miután megtértek Krisztus evangéliumához, „szövetségre léptek Istennel, hogy őt szolgálják és betartják a parancsolatait” (Móziás 21:31). A Benjámin király által tanított nefitákhoz hasonlóan többé már nem volt hajlandóságuk arra, hogy gonosz dolgokat tegyenek (lásd Móziás 5:2). Valóban

meztértek Krisztus evangéliumához, és Sátán kísértéseinek nem volt hatalma felettük.

3. Amikor megtérsz, fontosabbnak tartod, hogy Isten mit gondol, mint azt, hogy mások mit gondolnak rólad. Az iskolában, Indonéziában, a tanulók hajlamosak sokat inni. Néha csábít, hogy elmenjek bulizni, amikor mindenki más is ezt csinálja, és kinevetnek, ha te nem mész. A fivéremet többször is elhívták inni és bulizni, de ő soha nem ment velük – kiállt azért, amiben hitt. Nehéz döntés volt, és

sok estét töltött otthon egyedül. Amikor azonban elbúcsúzott az osztálytársaitól a ballagás után, sokan elmondták neki, mennyire csodálják, hogy képes volt ellenállni a kortársi nyomásnak és hű maradni a normáihoz. Elmondták, mennyire felnéznek rá ezért. A fivérem azáltal mutatta ki megtérését, hogy ellenállt a kortársai nyomásának.

4. Ha megtértél, megpróbálsz mindig a lehető legjobban az evangélium szerint élni – nemcsak vasárnap vagy amikor kényelmes, hanem mindig. Nem változnak meg

a tetteid attól függően, hogy kivel vagy, vagy hogy ki figyel téged. Amikor a társaid durva viccet mondanak vagy rossz filmet akarnak nézni, nem tartasz velük csak azért, mert senki sem látja, hanem inkább kiállsz azért, amiben hiszel.

5. Ha megtértél, kedvesebb és könyörületesebb vagy másokkal. Nem ítélsz, kritizálsz vagy pletykálsz. Sokkal jobban figyelsz az emberek érzéseire, és természetessé válik, hogy szolgálj és segíts másokat. Amikor az iskola folyosóján sétálsz és valaki elejti a könyvét, egy pillanatig

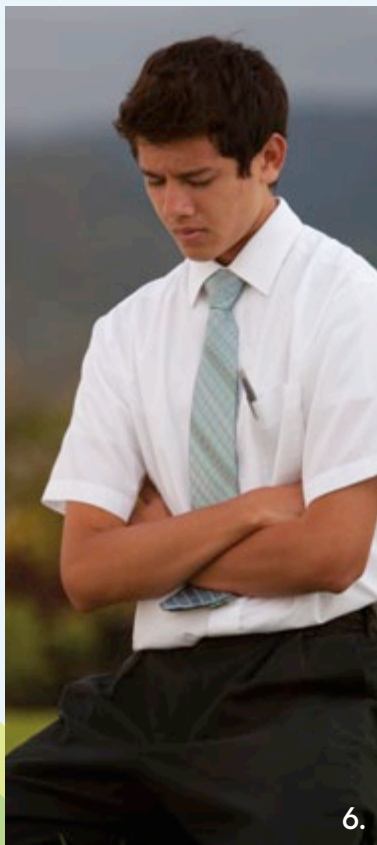
5.

BIZTOS ÚT A BOLDGÓSÁGHOZ

„Az Úr azt szeretné, hogy egyházának tagjai teljesen megtérjenek az Ő evangéliumához. Ez az egyetlen módja, hogy lelki biztonságban legyünk most, és örökre boldogok lehessünk.”

Donald L. Hallstrom elder, a Hentvenek Elnökségéből: Az Úr evangéliumához való megtérés az egyháznak keresztül. *Liahóna*, 2012. máj. 15.

6.

2.

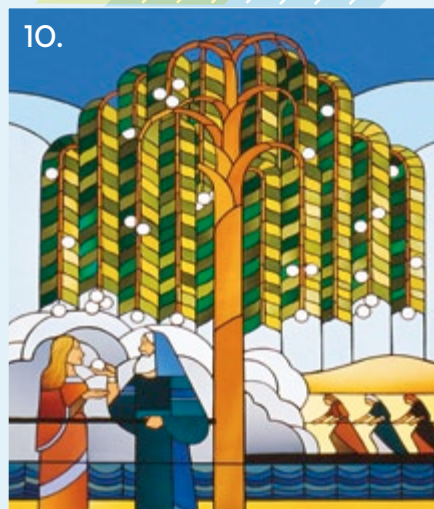
Hogy kimutassák, hűek maradnak azon szövetségükhöz, hogy az evangélium szerint élnek, a megtért lámániták elásták a fegyvereiket (lásd Alma 24).

sem kell gondolkodnod, hogy mit tegyél. Automatikusán megállsz segíteni.

6. Ha megtértél, növekszik azon vágyad, hogy imádkozz, és úgy érzed, valóban kommunikálsz Istennel közben. Mindig szakítasz időt az imádkozásra, nem számít, hogyan érzed magad vagy éppen mi zajlik az életedben. Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) azt mondta: „Ha nincs kedvünk imádkozni, akkor addig kell imádkoznunk, amíg meg nem jön a kedvünk hozzá.”²

7. Ha megtértél, várod a vasárnapot, mert az a szombat napja. Vasárnap ahelyett, hogy azt gondolnád, „jaj, ne, ez az a nap, amikor nem lóg-hatok a barátaimmal vagy nem mehetek moziba”, azt gondolod, „de jó, ma

van a napja, hogy elmehetek istentiszteletre, lelki dolgokra koncentrálhatok, és a családommal lehetek”.

8. Ha megtértél, betartod a parancsolatokat és nem keresel kifogásokat, nem ésszerűsíted a viselkedésedet, és nem próbálsz kikapukat találni. Nem feszegeted a határokat; egyszerűen betartod a parancsolatokat, mert tudod, hogy ez a jobb út.

9. Ha megtértél, várod, hogy tizedet fizethess. Kiváltsággként tekintesz erre a lehetőségre, és érzed, hogy a 10 százalék nem sok, különösen a kapott áldásokhoz és megelégedéshez viszonyítva. Ezek az áldások sokkal többet érnek, mint az a pénz, melyet befizettél.

10. Amikor megtértél, erősen vágyasz arra, hogy segíts másoknak ismerni azt az igazságot és boldogságot, melyre ráleltél. Jó példa erre a szentírásokból Lehi álma, amelyben Lehi oly nagyon vágyott rá, hogy megossa családjával az élet fájának finom gyümölcsét. Miután evett a gyümölcsből, nem az volt az első gondolata, hogy még többet szedjen magának, hanem hogy megkeresse a családját, hogy ők is vehessenek a gyümölcsből és megtapasztalják ugyanazt a boldogságot, mint ő (lásd 1 Nefi 8:12).

Összefoglalva: akkor tudhatod, hogy megtértél, amikor magasabb törvény, vagyis Jézus Krisztus evangéliuma szerint kezdesz el élni. A törvény lelkét és betűjét is betartod. Életed minden területén az evangélium szerint élsz. Az evangéliumot teljes egészében megtartod, nem azért, mert kell, hanem mert te akarod. Boldogabb és kedvesebb ember vagy, és olyanná szeretnél válni, amilyenné Mennyei Atyánk is szeretné. Jézus Krisztushoz hasonló szeretnél lenni, és követni akarod a példáját. Ha ilyen ember vagy, akkor valóban megtértél. ■

Tyler Orton az indonéziai Jáva szigetén él.

JEGYZETEK

1. 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* (2010). 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, „Pray Always,” *Liahona*, June 1990, 4.

MEGÉRI

KEMÉNYEN DOLGOZNI

Csodálkozni fogsz, mennyi mindent leszel
képes elérni, ha nem adod fel.

(Lásd *A fiatalság erősségéért* [füzet, 2011], 40–41.)

Deny mama kicsi

misszionáriusa

Írta: **Emília Maria Guimarães Correa**
„[A]mikor egy ember a Szentlélek hatalma által beszél, a Szentlélek hatalma viszi el azt az emberek gyermekeinek szívébe” (2 Nefi 33:1).

Vítor édesanyjával és nővérével Deny mama házában lakott. Vítor nagymamája megbetegedett, és több hétig nem tudott felkelni az ágyából. Nagyon magányos volt egyedül a szobájában.

Vítor úgy döntött, majd ő lesz Deny mama társasága. Mindennap, amikor hazajött az iskolából, bevitt egy *Liahónát* a nagy szobájába, és történeteket olvasott fel neki a gyermekeknek szóló oldalakról.

Miután felolvasta az összes *Liahónát*, amely megvolt a családnak, elkezdte felolvasni neki a Mormon könyvét és a Bibliát. Deny mama nem volt tagja az egyháznak, de nagyon szerette hallgatni, ahogy Vítor felolvast neki. Örült, hogy tanulhat az evangéliumról.

A nagyinak nagyon sok kérdése volt. Ha Vítor nem tudta a választ, megkérdezte az Elemi tanítóját vagy megkereste azt a szentírásokban.

Nagymama az ő kicsi misszionáriusának hívta Vítort.

Deny mama elmondta Vítornak, hogy sokat tanult tőle. Megígérte, hogy ha jobban lesz, elmegy vele az egyházba. A tanult hatására meg akart gyógyulni, és még többet szeretett volna tanulni az evangéliumról.

Amikor nagymama felépült, betartotta az ígérését. Elment Vítorral az egyházba, hogy még többet tanuljon arról, amit unokája tanított neki. Nem sokkal később nagy megkeresztelkedett és konfirmált. Vítor segített neki megtudni, hogy az evangélium igaz.

Amikor Vítor felnőtt, teljes idejű missziót szolgált a Massachusettsi Boston Misszióban. Mielőtt megkezdte szolgálatát, elment a templomba – Deny mamával együtt. ■

Emília Maria Guimarães Correa Brazília szövetségi területében lakik.

Írta: M. Russell Ballard elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

*A Tizenkét Apostol Kvórumának
tagjai Jézus Krisztus különleges
tanúi.*

Miért van az egyháznak olyan hosszú neve?

Jézus Krisztus maga nevezte
el az egyházat (lásd Tan és
a szövetségek 115:4).

A *Jézus Krisztus Egyháza* kifejezés leszögezi, hogy ez az Ő egyháza.

Az *Utolsó Napok* jelzi, hogy ugyanarról az egyházzól van szó, amelyet

Jézus Krisztus megalapított, amikor a földön élt, és amely ezekben az utolsó napokban visszaállított.

A *Szentjeinek (szentek)* kifejezés azt jelenti, hogy követjük Őt, és igyekszünk az Ő akarata szerint cselekedni.

Tagjainkat azért hívják *mormonoknak*, mert hiszünk a Mormon könyvében, de nekünk, amikor csak lehet, az egyház teljes nevét kell használnunk.

*„A név fontossága” című beszéd alapján.
Liahóna, 2011. nov. 79–82.*

Írta: Darcie Jensen

Amikor 1893-ban befejezték a Salt Lake templom építését, az utolsó napi szentek örvendeztek. 40 évig építették a templomot. Mivel a gyermekek is adományoztak pénzt a templomépítéshez, Wilford Woodruff elnök úgy döntött, hogy öt különleges felszentelési ülést fog tartani, amelyen a gyermekek is részt vehetnek.

Mára templomok borítják a földet, a gyermekek pedig még mindig segítenek megünnepelni a templomok elkészültét. Nézd meg, hogyan vettek részt a gyerekek az ünneplésben akkor és most! ■

Darcie Jensen az Egyesült Államokban, Kaliforniában él.

Több mint 12 000 gyermek jött el a Salt Lake templom felszentelésére. Ezek a gyerekek a Sugar House Egyházközségből vonattal érkeztek.

Ezzel a belépővel 16 éves korig vehettek részt a Salt Lake templom különleges felszentelési ülésein. Apostolok és az Első Elnökség tagjai szóltak a gyermekekhez a templomban.

Néha a templomokat újraszentelik egy-egy átépítés után. Elemis gyermekek énekeltek és világító lámpásokat vittek az Alaszkai Anchorage templom újraszentelése alkalmából szervezett ünnepségen.

Az Arizonai Gilbert templom építése alatt az Arizona Highland-i Gilbert Cövek elemis gyermekei minden héten kítűzik célul, hogy szolgálnak valakit az egyházközségükben.

Amikor a Kaliforniai San Diego templom épült, a mexikói elemis gyermekek színes szőnyeget készítettek a templom számára. Az általános felhatalmazottak ezen a szőnyegen álltak a felszentelés sarokkötetési ünnepségén.

A templomok ünneplése

A kanadai Manitoba elemis gyermekei három órát autóztak a **Saskatchewan Regina templomhoz**, hogy megérintsék a falait és elkötelezzék magukat, hogy egy nap belépnek majd oda.

Az **Ukrajnai Kijev templom** nyílt napján az elemis gyermekek az „Oly gyönyörű a templom!” című dal elénekelésével üdvözölték a látogatókat.

Több mint 800 nyugat-afrikai elemis gyermek énekelte az „Isten gyermeke vagyok” című himnuszt a **Ghánai Accra templom** felszentelése előtti kulturális ünnepségen.

Elemis gyermekek énekeltek **Gordon B. Hinckley** elnöknek, amikor megérkezett, hogy felszentelje a **Nigériai Aba templomot**.

Minden templomnak van egy sarokköve, amelyen feltüntetik, hogy melyik évben szentelték fel. A felszenteléskor általános felhatalmazottak zárják le ezt a követ a **Missouri Kansas City templom** sarokkövét.

Templomi kérdések és válaszok

Miért vannak templomaink?

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza templomai szent helyek, ahol örök igazságokról tanulunk és szent szertartásokban veszünk részt.

Milyen bent, a templomban?

A templom békés, áhítatos és gyönyörű hely. Minden tiszta és szépen rendezett a templomban. Mindenki fehér ruhát visel és halkán beszél.

Mi történik a templomokban?

A feleséget a férjéhez pecsételhetik, a gyermekeket pedig a szüleikhez. Az összepecsételés lehetővé teszi, hogy a családok örökre együtt maradhassanak. A templomban a

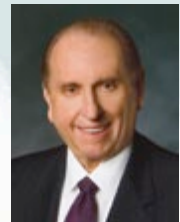
férfiak és a nők egy másik lelki áldás ajándékát is megkapják, a felruházást. Ezt a felruházást és a pecsételést azokért is elvégeztetik, akik azelőtt hunytak el, hogy templomi szövetségeket kötöttek volna.

Mi történik még a templomokban?

A pecsételésen és felruházáson kívül más szertartásokat is végeznek a templomokban. Az emberek megkeresztelkedhetnek és konfirmálhatnak azokért, akik az életükben nem tudtak az egyházhoz csatlakozni. Miután betöltötted a 12. életévedet és érdemes vagy a templomba való belépésre, lehetőség lesz megkeresztelkedni és konfirmálni azokért, akik az evangélium ismerete nélkül haltak meg.

Mi van akkor, ha a családom nem volt még a templomban?

Mennyei Atyánk ismer és szeret téged és a családot. Azt szeretné, hogy mindenki elnyerje a templomi szertartások áldásait. Éljd érdemesen arra, hogy beléphess a templomba! Tűzd ki célul, hogy egy nap elnyered a felruházásodat és a templomban fogsz házasságot kötni! Mennyei Atyánk meg fog áldani téged és a családot. ■

„Fiatal barátaim, mindig legyen szemetek előtt a templom. Ne tegyetek semmi olyat, ami megakadályozhat abban, hogy belépjétek annak kapuján, és részesüljétek az ott elérhető szent és örökkévaló áldásokban!”

Thomas S. Monson: A szent templom – jelzőtűz a világnak. *Liahóna*, 2011. máj. 93.

Családunk együtt élhet örökre

(Egyszerűsített változat)

Szöveg: Ruth Muir Gardner

Zene: Vanja Y. Watkins

Élénken ♩ = 80-96

1. A föl-dön van egy csa - lá - dom, Ők sze - ret - nek en - gem.
2. Gon - do - san ar - ra ké - szü - lök Már if - jú ko - rom - ban,

Oly na - gyon sze - ret - ném, ha ve - lük len - nék ö - rök - re.
Hogy ö - rök há - zas - sá - got kös - sek a szent temp - lom - ban.

Refrén

Csa - lá - dunk e - gyütt él - het ö - rök - re A - tyánk ter - ve sze - rint. Hogy

csa - lá - dom - mal min - dig e - gyütt le - hes - sek, Az Úr meg - mond - ta, hogy mit te - gyek! Az

Úr meg - mond - ta, mit te - gyek!

Szöveg és zene © IRI, 1980. Feldolgozás © IRI, 2012. Minden jog fenntartva.
Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi és otthoni használatra.

Jézus Krisztus visszaállította az egyházat az utolsó napokban

Ennek a leckének és tevékenységnek a segítségével többet tanulhatsz az Elemi e havi témájáról.

Képzeld azt, hogy kincsvadászatra indulsz. Hol keresnéd a kincset? Hogyan keresnéd meg? Vajon egy kincsesládikában lenne? Mi lenne benne?

Néhány kincsesládikában gyönyörű ékszerek és értékes pénzürmék vannak. Ám Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjaiként olyan kincssel rendelkezünk, amely még ezeknél is értékesebb: Jézus Krisztus evangéliumával.

Sokan nem tudnak erről a kincsről, így a mi egyik kötelességünk, hogy megosszuk azt annyi emberrel, amennyivel csak tudjuk.

Miután Jézus és az apostolai meghaltak, néhány fontos evangéliumi tanítás és szertartás elveszett vagy megváltozott, többek között a keresztesítés, a papsági felhatalmazás,

a templomok, az élő próféták és az úrvacsora tantétele.

Mindezek az evangéliumi kincsek vissza lettek állítva Joseph Smith prófétán keresztül. Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus megjelentek Joseph Smithnek a szent ligetben, amikor azért imádkozott, hogy megismerje az igazságot.

Később Joseph megkapta az aranylemezeket és lefordította azokat – ez a fordítás a Mormon könyve. A Mormon könyve olyan tanításokat tartalmaz, melyekre kincsként tekintünk, mert elmagyarázzák azon igazságokat, melyek egykor elvesztek. Sok áldásban van részünk annak köszönhetően, hogy rendelkezünk ezekkel az evangéliumi igazságokkal.

Mily értékes kincsek is ezek! ■

SZENTÍRÁS ÉS ÉNEK

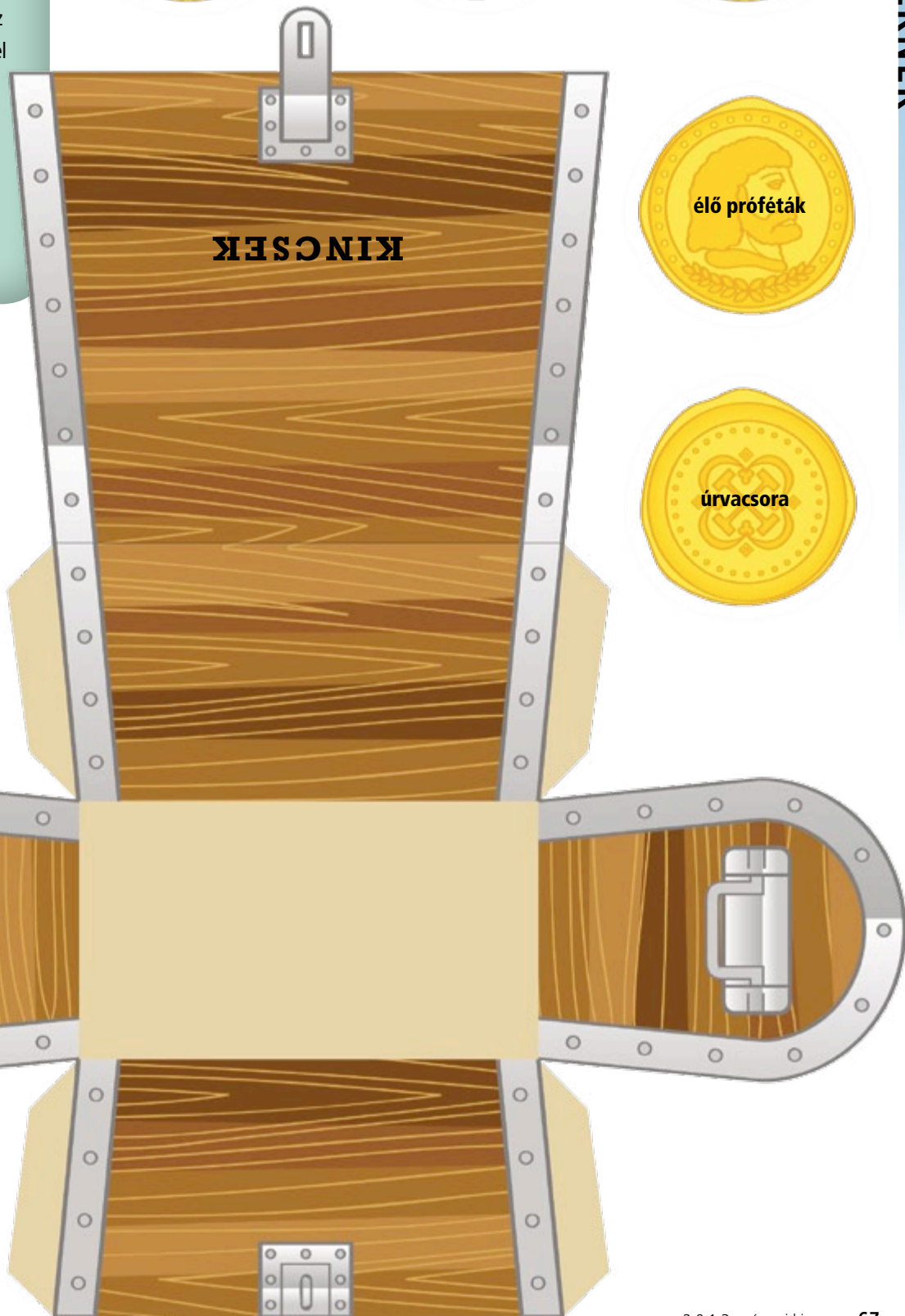
- Tan és a szövetségek 35:17
- Egy tavaszi napon. *Gyermekek énekeskönyve*, 57.; A szent liget. Liahóna, 2001. ápr. Cs9. (vagy bármely másik dal az evangélium visszaállításáról)

BESZÉLGESSÜNK!

Mondd el, hogy Jézus Krisztus evangéliumának kincse hogyan áldotta meg a családot!

KÉSZÍTS EVANGÉLIUMI KINCSESLÁDIKÁT!

Vágd ki és hajtogasd össze ezt a kincsesládát a lap alján lévő kép szerint. Vágd ki az érméket, melyeken egy-egy olyan kincs található, amit az evangélium adott neked, és helyezd el őket a ládikában. Gyakran nézgesd meg a ládikában lévő kincseket, hogy emlékeztess magad az evangélium áldásaira.

Ahol az egyházat megszervezték

Írta: Jan Pinborough

Egyházi folyóiratok

Tarts velünk, fedezzük fel együtt az egyháztörténet fontos helyszíneit!

Ha Maggie és Lily E. meg szeretné nézni, hogy hol szervezték meg először az egyházat, nem kell nagyon messzire menniük. Ott van közvetlenül a New York-i Fayette-ben lévő kápolna mellett, ahová minden vasárnap istentiszteletre mennek!

Az egyházat nem egy egyházi épületben, hanem egy rönkházban

szervezték meg. Joseph Smith próféta 1829-ben lakott itt a Whitmer családnál. Az eredeti ház már nem áll, de ez a kis rönkház ugyanazon a helyen van, ahol egykor az eredeti állt.

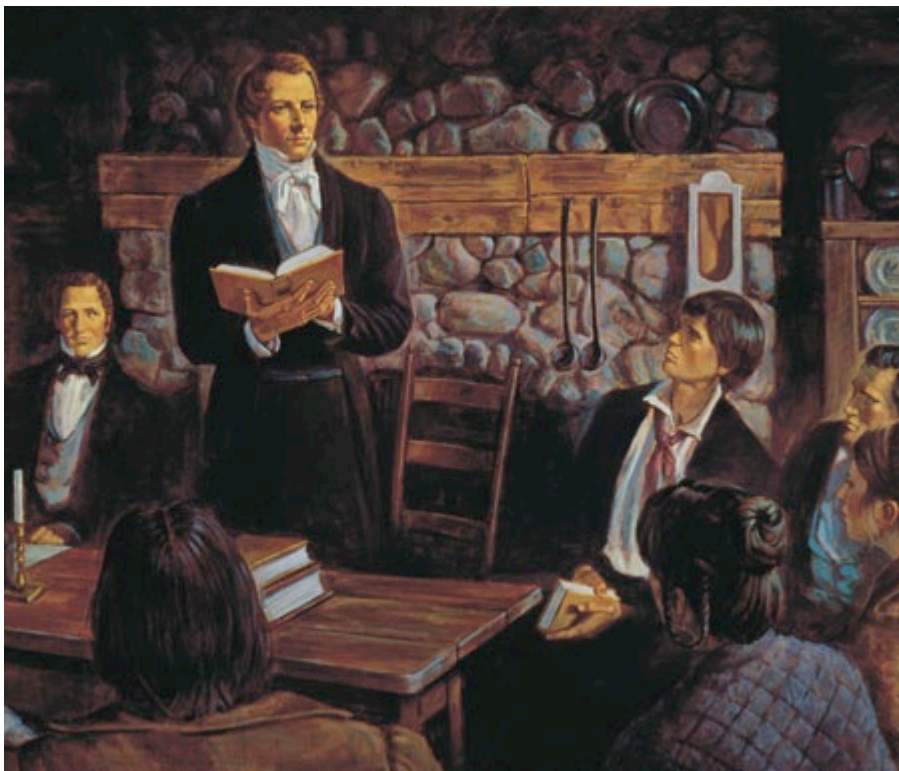
Annak az egyházi épületnek, ahová Maggie és Lily jár, van egy látogatóközpontja, ahol kiállítást rendeztek be a Whitmer otthonról és azon különleges eseményekről, melyek ott történtek. ■

1. Joseph Smith itt fejezte be a Mormon könyve fordítását.

2. A háztól nem messze három férfi látta Moróni angyalt és az aranylemezeket. Őket a három tanúnak hívják, mert tanúi voltak a lemezeknek, vagyis látták a lemezeket. Bizonyosságukat megtalálhatod a Mormon könyve elején.

3. 1830. április 6-án körülbelül 60 ember jött el egy különleges gyűlésre. Joseph Smith hivatalosan is megszervezte az egyházat, majd pedig megáldották és kiosztották az úrvacsorát. Ez volt az első úrvacsorai gyűlés!

KERESZTELÉS AKKOR ÉS MOST

A 11 éves Maggie és a 9 éves Lily egy keresztelőmedencében keresztelkedtek meg, nem messze attól a helytől, ahol az egyház első tagjait kereszteltek meg.

Mindkét lány izgatottan várta, hogy megkeresztelkedhessen. Amikor Lily volt a sor, a püspöke tartott vele egy interjút. „Mégkérdezte tőlem, hogy van-e bizonyosságom a prófétáról, és hogy fizetem-e a tizedemet” – mondta Lily.

Mindkét lánynak nagyszerű emlékei vannak a keresztelője napjáról. „Amikor kijöttem a vízből, úgy éreztem, bármit képes vagyok megtenni” – mondta Maggie.

A lányoknak van egy-egy naplója, amelybe leírhatták érzéseiket arról a különleges napról.

4. Közvetlenül a gyűlés után Joseph Smith szülei és számos más ember megkeresztelkedett.

Marci és Marcsi megmentik a napot

Írta: Chris Deaver, USA, Texas

Marci készen állt rá, hogy szuperhősöset játsszon. Felvette a piros pólóját és a szuperhős köpenyét. Ezután bement a kishúga szobájába.

„Gyere, Marcsi! – mondta. – Mentsük meg a napot!”

Marci és Marcsi átmentek a nappaliba. Ott találtak egy ruhákkal teli kosarat.

„Segítenétek nekem?”
– kérdezte Anyu.

„Rendben – felelte Marci. – Majd utána megmentjük a napot.”

Marci és Marcsi segítettek Anyunak összehajtogatni a ruhákat és elpakolni őket.

Ezután Marci látott némi szemetet a padlón.
„Szedjük össze a szemetet!”
– mondta Marci. – Majd utána megmentjük a napot.”

Marci és Marcsi körbeszaladtak a házban, és kidobták az összes szemetet, amit találtak.

Meglátták, hogy Anyu éppen felsöpri a konyhapadlót. „Mi is tudunk segíteni” – mondta Marci.

Marcsi tartotta a lapátot, míg Marci felsöpörte a padlót.

„Na, most menjünk megmenteni a napot!” – kiáltotta Marci.

Anyu körbenézett a tiszta házban, majd magához ölelte Marcit és Marcsit. „Szerintem már meg is mentettétek!” ■

JÉZUS A VÍZEN JÁR

„És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltoznak.

De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bízatok; én vagyok, ne féljetek!” (Máté 14:26–27).

AZ EGYHÁZ HÍREI

További egyházi hírek és események megtekintéséhez látogasson el a news.lds.org oldalra!

Világ méretű Vezetőképzés – Új megközelítésben

L. Tom Perry elder, Donald L. Hallstrom elder és Dean M. Davies püspök a papsági kulcsok használatának fontosságát tárgyalják egy kerekasztal-beszélgetés során

Az elkövetkező hónapokban az egyháztagok világszerte inspirálóan új megközelítésben vesznek majd részt a Világ méretű Vezetőképzésen.

A korábbi képzésektől eltérően, idén nem egyszeri eseményként sugározzák majd a Világ méretű Vezetőképzést az egyházközségi és cöveki vezetőknek. Ehelyett a gyűlést kilenc rövid szegmensre osztják – egy DVD-n és az LDS.org honlapon –, melyek minden vezető, egyháztag és család számára beszélgetésre ösztönző bejátszásokat tartalmaznak, és felhasználhatóak bármikor az év során vagy a későbbiekben.

A képzés mottója: A családok és az egyház megerősítése a papságon keresztül. A képzésen az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai, továbbá más általános felhatalmazottak és általános hivatalnokok adnak sugalmazott tanításokat a következő témákban:

- Hogyan lelhetnek a családok erőre és békére a papság hatalmán keresztül.
- Hogyan segíthetünk minden családnak megtapasztalni a papság áldásait.
- A papsági kulcsokat viselők hogyan erősítik meg az otthonokat és a családokat.
- Hogyan szolgáljunk krisztusi módon.
- Hogyan neveljük a gyermekeket világosságban és igazságban.

Minden egyházi egységben elérhető lesz a DVD több példányban, melyet az egyházközségi és cöveki tanács tagjainak teljes egészében meg kell tekinteniük. Ezután meg kell beszélniük, hogy miként segítsenek az egyházközség és cövek tagjainak részesülni ebben a tanításban.

Az egyes gyűléseken és osztályokban az egyháztagok megtekinthetik és megbeszélhetik a DVD egy-egy szegmensét. A családok és egyének a bejátszásokat és a tanulásukhoz szükséges további forrásanyagokat megnézhetik a wwlt.lds.org oldalon.

De bárhol is kerüljön erre sor, a képzés legfontosabb része a szegmens megtekintése után történik, amikor megbeszélik azt. Miközben a vezetők, az egyháztagok és a családok elgondolkoznak azon, amit hallottak és éreztek, továbbá megosztják azt és bizonyosságot tesznek róla, a Szentlélek ösztönözni és tanítani fogja őket, hogy tudják, hogyan alkalmazzák a tanításokat a saját életükben. Ezen az élményen keresztül a Világ méretű Vezetőképzés segíteni fog megerősíteni a családokat és az egyházat világszerte. ■

Az Ez az a hely emlékparkban a Mary Fielding Smith ház előtt állva M. Russell Ballard elder, Linda K. Burton, Ronald A. Rasband elder, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom és Gary E. Stevenson püspök arról beszélgetnek, milyen áldásokkal jár, ha a papság jelen van minden otthonban

MÉG TÖBB MISSIONÁRIUST KÉRNEK:

Misszionáriusi hozzáállás otthon és az egyházban

Írta: Heather Whittle Wrigley

Egyházi hírek és események

Victor Nogales, az Argentínai Congreso Buenos Aires Cövek Parque Chacabuco Egyházközségének püspöke egy faliújság előtt ül, melyet az egyházközségébe járó 37 fiatal férfi és nő fényképe borít. Amikor valamelyikük elmegy misszióba, felírja a fényképe mellé.

„A fiataljaim nagyon fellelkesednek, amikor bejönnek az irodámba, és meglátják a képeket és a feliratokat – mondja. – Arra motiválja őket, hogy ők is készüljenek a saját missziójukra.”

Ez a buenos airesi egyházközség jól példázza a misszionáriusi munka lelkületét. 2012 első hat hónapjában 19 fiatal – közülük 14 megtért – hagyta el az otthonát, hogy teljes idejű missziót szolgáljon a világ nyolc országában. Az arra alkalmas fiatalok több mint 80 százaléka kötelezte el magát a misszionáriusi szolgálattal mellet.

Az elmúlt években az egyház vezetői számos alkalommal kérték, hogy több fiatal szolgáljon missziót.

A 2005. áprilisi általános konferencia alatt, nem sokkal azután, hogy az egyház kiadta a *Prédikáljátok evangéliumomat: Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* című kézikönyvet, M. Russell Ballard, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt tanácsolta a családoknak és a vezetőknek, hogy

táplálják a misszionáriusi lelkületet, és még több fiatal férfit és fiatal nőt készítsenek fel a becsületes szolgálatra azáltal, hogy segítenek nekik megérteni, kik ők, és azáltal, hogy tanítják nekik a tant (lásd *Még egy. Liahóna*, 2005. máj. 69.).

A 2012. évi októberi általános konferencián Thomas S. Monson elnök bejelentése, miszerint a misszionáriusok már fiatalabb korban is megkezdhetik a szolgálatot, újabb bizonyítéka annak, hogy az Úr sürgeti a munkája előrehaladtát.

Mára számos család és egyházi vezető tette szívügyévé ezeket a felhívásokat és teremtett gazdag misszionáriusi hagyományt a területén.

Segíteni a fiataloknak megérteni, kik ők

Arra a kérdésre válaszolva, hogy „hogyan tudta ilyen sok fiatalját felkészíteni arra, hogy hajlandóak legyenek szolgálni?”, Nogales püspök így válaszolt: „Amikor elhívtak püspöknek, az egyházközségem fiataljainak érdekét tartottam szem előtt leginkább, így hát világossá tettem a többi egyházközségi vezető számára is, hogy bele kell folynunk a fiatalok életébe.”

Például az összes chacabucói misszionáriusnak volt elhívása az egyházközségben, mielőtt

megkezdtek volna a szolgálatot.

Gyakran új megtértek vagy kevésbé tevékeny egyháztagnak lettek felkérve arra, hogy tanítókként szolgáljanak, ami segített nekik felkészülni arra, hogy a jövőben majd ők tanítsák az evangéliumot.

Nogales püspök azt is megszervezte, hogy a helyi teljes idejű misszionáriusokkal együtt dolgozva a fiatalok lelkileg is felkészülhessenek a missziójukra.

Miután a helyi egyházi vezetők és egyháztagnak elkötelezték magukat az egyházközség fiataljai mellett, a jutalom sem maradt el: a misszionáriusi lelkület hatalmas mértékben megnőtt.

Egy misszionáriusi beállítottságú család

Garth és Eloise Andrus a utahi Draperből, az Egyesült Államokból, tudják, hogy mit jelent misszionáriusi beállítottságú családban élni. 17 fiúunokájuk van, akik missziót szolgáltak, és ők maguk is hat missziót szolgáltak már.

A misszionáriusi szolgálat lelkületének táplálása a családban már akkor elkezdődik, amikor a gyermekek még fiatalok, mondta Andrus testvér.

Andrus nőtestvér egyetért vele. „A misszionáriusi szolgálat nem szabad, hogy kimondatlan elvárás legyen. Úgy kell beszélned a gyermekeiddel és az unokáiddal róla, hogy ez ne legyen kérdés – *amikor* misszióba mentek, nem pedig *ha* misszióba mentek” – mondta.

Szintén nagyon fontos, hogy azáltal tanítsuk meg a fiataloknak, hogy kik ők, hogy példát mutatunk a misszionáriusi szolgálatban. Andrus testvér és a felesége 1980-ban fogadták el az első

Victor Nogales püspök azon faliújság mellett, amelyen az egyházközsége fiataljai láthatóak, beleértve azokat, akik jelenleg missziót szolgálnak

elhívásukat, pont amikor a legkisebb fiuk misszióba indult.

Az egyik unokájuk levelet írt nekik, miután küldtek neki egy ajándékot, hogy segítsenek felkészülni a missziójára. „Megköszönte nekünk [az ajándékot], de azt mondta: »Sokkal fontosabb, hogy megköszönjem nektek a példát, melyet mutattatok«” – mondta Andrus nőtestvér.

A tan tanítása

„Fiataljaink jogosan elvárhatják, hogy szüleik és az egyházi vezetők és tanítók segítenek nekik megismerni és megérteni Jézus Krisztus evangéliumát – mondta Ballard elder. – A Szentlélek megerősíti szívükben az igazságot, és fellobbanthatja Krisztus világosságát a lelkükben. És akkor lesz még egy teljesen felkészült misszionáriusotok” (M. Russell Ballard: Még egy. 71.).

Buenos Aiestől majd’ 10 000 kilométerre, az Idaho állambeli Boise-hoz közeli Horseshoe Bend Gyülekezet szintén drámai növekedést tapasztalt a misszionáriusi szolgálatban, amint a családok és a vezetők megnövelték arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy az evangéliumot tanítsák a fiataljaiknak.

A 75 fős pici gyülekezetből jelenleg kilenc fiatal szolgál missziót.

Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja kihangsúlyozta a szolgálat céljait és áldásait. „Minden misszionárius... csupán annak reményében [szolgál], hogy más emberek életét jobbra [teszi] – mondta. A missziós szolgálatra irányuló döntés örökre hatással lesz a misszionárius, a házastársa és nemzedékeken át az ő leszármazottaik sorsára. A szolgálatra készítő vágy az illető megtérésének,

érdemességének és felkészültségének természetes velejárója” („Kérdezd a misszionáriusokat! Ők segíthetnek!” *Liahóna*, 2012. nov. 18.).

Martin Walker, az Idahói Emmett Cövek elnöke egyetért ezzel. „A misszionáriusi szolgálat olyan ösvényre helyezi egy fiatal életét, amely nemzedékekre lesz hatással – mondta. – Cövekként minden tőlünk telhetőt megteszünk azért, hogy felkészítsük a fiatalokat a misszionáriusi szolgálatra.”

E felkészülés egy része magában foglalja, hogy megtanítsák a fiataloknak a tant. A Horseshoe Bend Gyülekezet fiataljai részt vehetnek a heti misszionárius előkészítő órákon, melyeket egy egykori misszióelnök tart – olyan képzés ez, amely kiegészíti a cövek által biztosított havi ifjúsági misszionáriusi előkészítő gyűlés képzését, valamint az éves ároni papsági tábort.

LaRene Adam – Andrus testvér és nőtestvér hat gyermekének egyike – férjével, Jimmel a Dániai Koppenhága Misszióban szolgált 2007 és 2009 között, és bizonyosságát tette annak fontosságáról, hogy már otthon tanítsuk a gyermekeknek az evangéliumot.

„Az egyik legnagyobb dolog, amit azért tehetsz, hogy segíts a gyermekeidnek bizonyosságot szerezni a misszionáriusi munkáról az, hogy megtartjátok a családi esteket és a családi szentírás-tanulmányozásokat – mondta. – Ha szilárd alapot biztosítasz nekik az evangélium tanulmányozásához és ismeretéhez, akkor sokkal jobban felkészülnek és sokkal többet tudnak az evangéliumról.” ■

Fiatal egyházzolgálati misszionáriusok öröme a szolgálatban

Írta: Carolyn Carter

Egyházi hírek és események

Ernesto Sarabia elder missziója minden napján fekete misszionáriusi névtáblát viselt. Missziója azonban eltért az átlagtól – Sarabia elder fiatal egyházzolgálati misszionáriusként (FESZM) szolgált a Mexikói Hermosillo Misszió irodájában.

„[B]elátjuk, hogy nem minden fiatal férfi és fiatal nő számára okos dolog szembesülni a teljes idejű misszió keménységével és kihívásaival” – mondta M. Russell Ballard elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából.

De azt is mondta,

hogy ez nem azt jelenti, hogy nem vehetik ki a részüket a misszionáriusi szolgálat áldásaiból („Még egy”. *Liahóna*, 2005. máj. 69.).

Russell M. Nelson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, ezt mondta:

„A misszió önkéntes szolgálatnyújtás Istennek és embertársainknak” („Kérdezd a misszionáriusokat! Ők segíthetnek!” *Liahóna*, 2012. nov. 18.), a szolgálatnyújtásnak pedig számos módja van.

Azok számára, akiket tiszteletteljesen felmentenek a teljes idejű misszionáriusi szolgálat alól, illetve akiknek korábban haza kell térniük onnan, az FESZM program jelentőségteljes missziós élményeket nyújthat.

A szolgálat követelményei

A fiatal egyházzolgálati misszionáriusoknak fizikailag, mentálisan, lelkileg és érzelmileg is képesnek kell lenniük az elhívásukkal járó feladatok elvégzésére, amelyre körültekintően kiválasztják őket.

Az FESZM megbízások 6 és 24 hónap közötti időtartamra szólnak, és heti néhány napnyi vagy teljes idejű szolgálatot is jelenthetnek. Lehetőség van a közösségben és otthonról is szolgálni. Az FESZM megbízások többek között lehetnek családtörténeti kutatással, információs technológiával, misszióirodai munkával, illetve püspöki tárházzal kapcsolatos feladatok.

Családi és papsági támogatás

A szülők, papsági vezetők és egyháztagok segíthetnek a leendő

FESZM-eknek felkészülni a missziós szolgálatra.

Eliza Joy Young nőtestvér családtagjai sok támogatást nyújtottak neki, amikor oda-vissza fuvarozták őt az egyház irodái és az otthona között Sydney-ben, Ausztráliában.

Michael Hillam elder, aki a hongkongi elosztóközpontban dolgozik, ezt mondta: „A kora reggeli ifjúsági hitoktatóim és a Fiatal Férfiak vezetőim segítettek nekem a felkészülésben.”

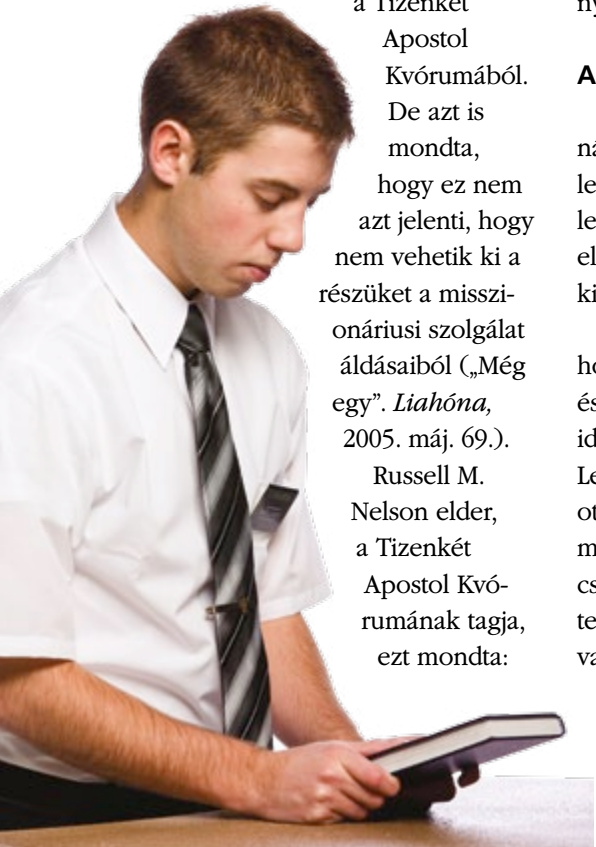
Az áldozat áldásokat hoz

Young nőtestvér feláldozta a rész-munkaidős állásával járó szabadnapokat, hogy egyházzolgálati missziót szolgáljon. Ezt mondta: „Közelebb érzem magam Mennyei Atyámhoz tudván, hogy segíték Neki.”

A lelki áldások mellett az egyházzolgálati misszió értékes társadalmi és munkalehetőségeket nyújt a fiatal misszionáriusoknak. „A misszióm alatt rájöttem, hogy képes vagyok önálló munkát végezni” – mondta Young nőtestvér. (Korábban csak beosztottként dolgozott.)

Bár nem minden fiatal vehet részt a szolgálatban, aki szeretne, nagy erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy minden érdemes fiatal felnőttek lehetőséget biztosítsanak erre. Azok a fiatal férfiak és nők, akik ily módon kívánnak szolgálatot nyújtani, megbeszélhetik ezt a püspökükkel vagy gyülekezeti elnökükkel, aki megtalálja a számukra megfelelő lehetőséget.

További információkat a news.lds.org oldalon olvashatsz a témával kapcsolatban. A keresőbe írd be: [young church-service missionaries](http://news.lds.org). ■

A Fiatal Nők és a Segítőegylet általános vezetői Ázsiában jártak

Írta: **Brenda Frandsen, Ázsia területi média szakértő**

David O. Heaps, Paul Stevens és Linda Rae Pond Smith hozzájárulásával

Mary N. Cook, a Fiatal Nők általános elnökségének első tanácsosa, valamint Linda S. Reeves, a Segítőegylet általános elnökségének második tanácsosa, 2012 novemberében kilenc napon át tanította és ösztönözte a fiatal és idős nőtestvéreket szerte az egész Ázsia Területen.

Az utazás egybeesett a *Jöjj, kövess engem* átdolgozott ifjúsági tananyag bejelentésével, amelyet a Fiatal Férfiak, a Fiatal Nők és az ifjúsági vasárnapi iskolai osztályokban 2013 januárjában kezdtek el használni. Az új tananyagot úgy szerkesztették meg, hogy segítsen a tanítóknak mindinkább a Szabadító módján tanítani, illetve szorosabb kapcsolatot kialakítani az osztály tagjaival.

Cook és Reeves nőtestvérek látogatása után több ázsiai fiatal és szülei érezték, hogy most még nagyobb késztetést éreznek arra, hogy megtisztítsák és más irányba fordítsák az életüket, valamint

Tajvanban Mary N. Cook és Linda S. Reeves területi felhatalmazottakkal, valamint a tajvani papsági vezetőikkel és egyháztagokkal találkozott

példák legyenek a helyi közösségük számára.

Hongkongban Reeves nőtestvér a következőt ígerte a fiataloknak: „Ha tiszták maradtok az életetekben, bárki előtt magabiztosan állhattok majd!”

E szavak által ösztönözve a 12 éves Tang Kak Kei ezt a megjegyzést tette a gyűlés után: „Tudom, hogy mindennap olvasnom kell a Mormon könyvét. *A fiatalság erősségéért* megtanította nekem, hogy tartsak bűnbánatot és éljek igazlelkűen, hogy Krisztus világossága és igaz boldogság sugározhasson belőlem.”

Indiában Cook nőtestvér az Indiai Chennai Kerület új gyülekezeti házában, valamint az új Indiai Hyderabad Cövekben találkozott az egyháztagokkal, és arra intette a fiatal felnőtteket, hogy készüljenek fel a jövőre. „Képezzétek magatokat – buzdította őket –, olyan készségekben, amelyek segítenek nektek felépíteni a királyságot. Koncentráljatok a családotokra és arra, hogy mit tehettek, hogy megáldjátok a családtagjaitokat; továbbá a lelki felkészültségetekre, hogy érdemesek legyetek a lelki sugalmazásokra, hogy tudjátok, merre menjetek és mit tegyetek.”

Indonéziában Reeves nőtestvér részt vett az Indonéziai Surakarta Cövek első cövekkonferenciáján. „Éreztük alázatos és szeretetteljes lelküket. Micsoda hithű egyháztagok!” – mondta.

Reeves nőtestvér ezután ellátogatott Malajziába, ahol egy csoport segítőegyleti nőtestvérrel a Segítőegylet malajziai szervezetének legsürgetőbb kérdéseit tárgyalta meg, illetve megbeszélték, hogy az egyház hogyan nyújthat útmutatást és inspirációt.

Tajvanban Reeves nőtestvér a helyi egyháztagok erejéről és elkötelezettségéről beszélt. „Nagyon boldogok vagyunk, hogy ismerhetjük az ő hithű életüket, és tudhatjuk, hogy állhatatosan látogatják a templomot. [...] Az egyháztagok szerető példát mutatnak a barátaiknak és a szomszédaiknak” – mondta. ■

FOTÓ: YANG CHIEH-WEN

Fiatalok a világ minden tájáról megmutatják, ők hogyan állnak szent helyeken

Fényképeket kérünk rólatok

Az idei Közös tevékenység mottója: „Álljatok... szent helyeken, és ne mozduljatok el” (T&Sz 87:8). Fiatal férfiak és fiatal nők! A *Liahóna* olyan képeket kér rólatok, amelyeken szent helyeken álltok. A fotók szólhatnak arról, hogy időt töltötök a családotokkal, szolgáltok, misszionáriusi munkát végeztok, képzőművészkedtek, tanulmányoztátok az evangéliumot, felfedezitek a természetet, stb.! Fényképeiteket az alábbi módon küldhetitek be:

- Valaki készítsen rólatok egy képet, ahogy szent helyen álltok.
- Nagy felbontású képeket küldjétek el e-mailben a liahona@ldschurch.org címre.
- Az üzenet részben írjátok meg, miért szent hely ez a számotokra.
- Az e-mailbe, kérjük, írjátok bele a teljes neveteket, születési dátumotokat, egyházkozségeitek és cöveketek (vagy gyülekezetetek és kerületetek) nevét, valamint a szüleiteik e-mail címét.

A következő számban a világ minden tájáról közlünk le képeket a fiatalokról.

Apostoli látogatás Marokkóba

2012 decemberében, miután megszervezték a nyugat-afrikai Sierra Leone 3000.

egyházi cövekét, Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, különleges látogatást tett az egyház egyik apró, távol eső gyülekezetébe a marokkói Rabat városában.

Egy különleges vasárnap esti áhítat alkalmával Holland elder elmondta, hogy az egyházi vezetők milyen szeretettel vannak az egyház minden tagja iránt, akármilyen kevesen is legyenek, és akármilyen távol is éljenek.

„Nem feledkeztünk meg rólatok. Ti egy csodálatos munka részesei vagytok, miközben az Úr felfedi és előmozdítja Izráel összegyűjtését e nagyszerű, utolsó adományozási korszakban” – mondta.

Felszentelték a Hondurasi Tegucigalpa templomot

2013. március 17-én, vasárnap, egy kulturális ünnepséget és három hétig tartó nyílt napokat követően, három szekcióban szentelték fel a Hondurasi Tegucigalpa templomot, amit minden egyházi egységbe közvetíttek Hondurasban és Nicaraguában.

A hondurasi egyháztagok, akik korábban több órát utaztak a Guatemalai Guatemala-város templomba, örvendezve fogadták az ország első templomának felszentelését. A templomot először 2006. június 9-én jelentette be az Első Elnökség, a talajfeltérésre pedig 2009. szeptember 12-én került sor.

Monson elnök németországi látogatása

2012 végén Thomas S. Monson elnök Németországba utazott, hogy egyháztagokkal találkozzon Hamburgban, Berlinben, Münchenben és Frankfurtban, és arra intse őket, hogy kövessék Jézus Krisztust.

„Megbocsájtást tanított azáltal, hogy megbocsájtott másoknak – mondta a frankfurti egyháztagoknak. – Könyörületet tanított azáltal, hogy könyörületes volt. Odaadást tanított azáltal, hogy feláldozta saját magát.”

A Szentlélek tanít engem

Amióta a családom csatlakozott az egyházhoz, folyamatosan tapasztalom, milyen erőt ad, ha olvasom a *Liahónát*. Ezeknek a lélekig hatoló szavaknak a hatására éreztem sugalmazást arra, hogy szolgáljak missziót. Számos témát tárgyalnak a folyóiratban, de ami igazán számít, hogy a Szentlélek mit tanít nekem, amikor olvasom. Valóban szabadok leszünk – még „ellenséges területen” is (lásd Boyd K. Packer: „Hogyan maradjunk életben ellenséges területen”. *Liahóna*, 2012. okt. 24.) –, ha tanulmányozzuk, olvassuk és alkalmazzuk a tanított tantételeket. A Szabadító él, a papság itt van a földön, és Isten tényleg fenn van a mennyben.

Newton T. Senyange, Uganda

Helyesbítések

A 2012. októberi *Liahóna* 76–77. oldalán, a „Megerszervezték az első cöveket Indiában” című cikknel a fényképek készítőjének nevét helytelenül tüntették fel. A fotókat Gladys Wigg nőtestvér készítette. A hibáért ezúton is elnézést kérünk.

A 2012. decemberi *Liahóna* 36. oldalán található „Szent átváltások” című cikkben tárgyalt Vigil család nem 2011 júniusában, hanem 2010 júliusában keresztelkedett. Továbbá Andrea Vigil 2012 júliusában született, nem pedig augusztusban.

Az *Egyház elnökeinek tanításai: Lorenzo Snow* című könyvben a 2. oldalon található kép alá téves aláírás került. A kép Snow elnök fiát, Oliver Goddard Snow-t ábrázolja. A 29. oldalon található kép alatt pedig ifj. Brigham Young és Francis M. Lyman neve fel van cserélve.

KORTYOLJUNK NAGYOT A FORRÁSBÓL!

Írta: Aaron L. West

Szerkesztő, Egyházi Kiadási Szolgáltatások

A mikor a templomok szépségéről esik szó, általában a tornyokról, az ablakokról és a falfestményekről beszélünk. Áhítattal említjük meg a keresztelőmedencét, a felruházási szobákat, a pecsételősobákat és a celesziális szobákat.

Amikor azonban a próféta felszenteli az Úr egyik templomát, az egész épületet szenteli fel, nem csupán a szép részeit, melyekre mindenki felfigyel. A Missouri Kansas City templom felszentelési imájában Thomas S. Monson elnök ezt mondta: „Felszenteljük a földet, melyen ez a templom áll. Felszenteljük minden egyes részét e gyönyörű épületnek, a szemünk előtt rejtve lévő talapzattól a templom csúcsán lévő Moróni szoborig.”¹ Amikor Joseph Fielding Smith elnök elmondta a Utahi Ogden templom felszentelési imáját, felszentelte „az alapzatot, a falakat, a padlókat, a mennyezeteket, a tornyot és az épület minden részét”, majd pedig azért imádkozott, hogy védve legyen „az épület minden műszaki része, világítástechnikája és tartozékai, a szellőztető rendszere, a liftek, valamint az épület minden más része”².

Hálás vagyok, hogy az Úr azt a sugalmazást adja a prófétáinak, hogy szenteljék fel a templom minden egyes részét. Habár egy kilincsnak

*Jézus Krisztus
az élő víz
forrása.*

vagy egy lámpának nyilvánvalóan jóval kisebb szerepe van, mint egy pecsételősoba oltárának, e kisebb darabok is hozzájárulnak a templom végső, felmagasztaló céljához.

Az egyik ilyen apró rész egy életre megtanított nekem egy fontos leckét. Egy nap a Salt Lake templomban voltam. Éppen készültem elhagyni az öltözőt, miután részt vettem egy halottakért végzett szertartáson. Amikor megláttam egy ivókutat, rájöttem, hogy szomjas vagyok, így hát lehajoltam, hogy gyorsan igyak egy keveset. Ekkor a következő gondolat jutott az eszembe:

Most vizet iszol a templomban, de valóban iszol-e abból az élő vízből, amely itt elérhető?

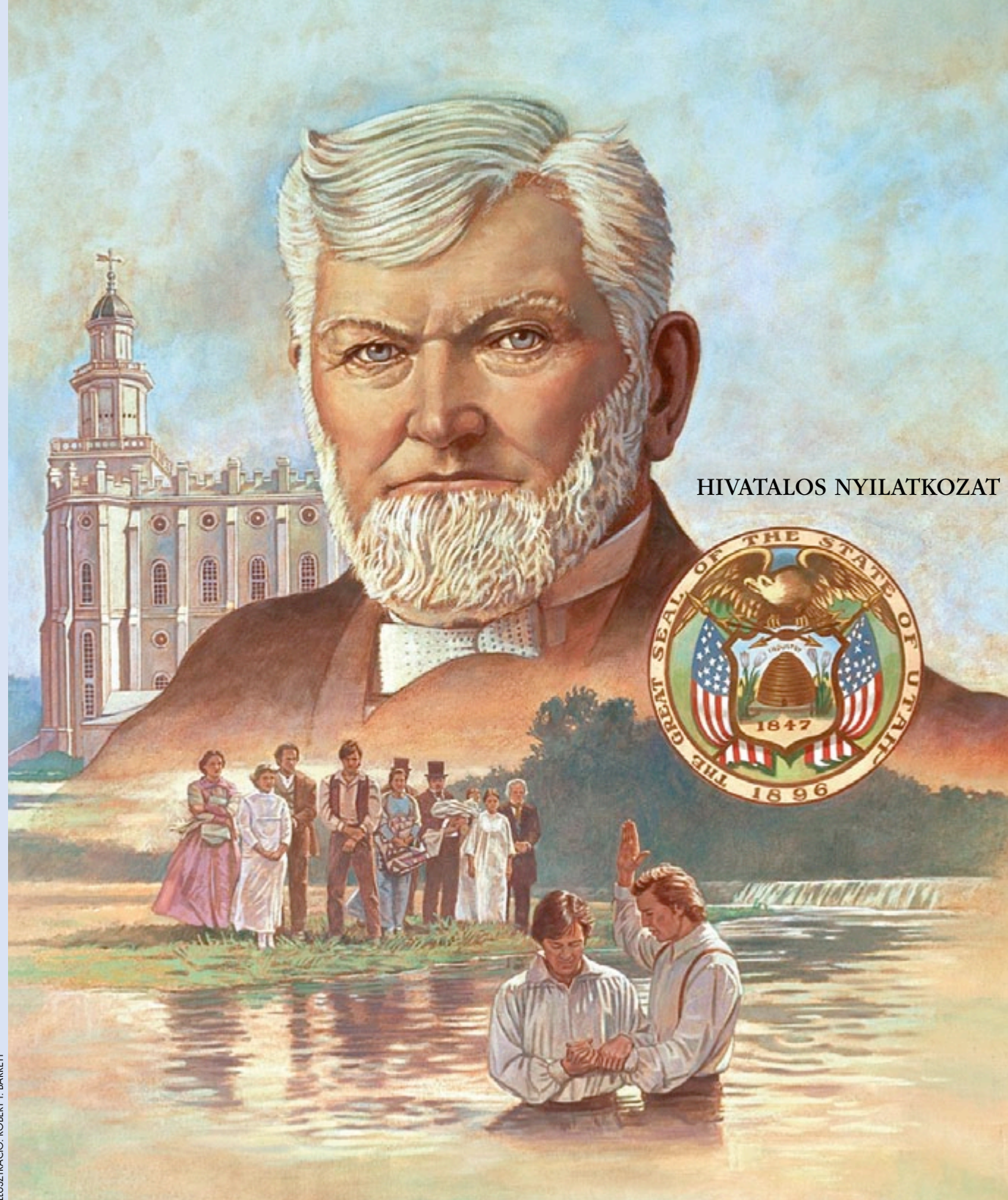
Nem erőteljes kárhoztatás volt ez, inkább gyengéd dorgálás és az egész lelkemet átjáró kérdés.

A válasz a kérdésre nemleges volt. Nem igazán ittam a templom élő vízből. Be kellett látnom, hogy a gondolataim elkalandoztak, amikor néhány perccel korábban a halottakért végeztem szertartásokat. Habár nagyszerű munkát végeztem azokért az emberekért, akiknek a segítségemre volt szükségük, nem hagytam, hogy én magam is megkapjam mindazt a segítséget, amire nekem volt szükségem.

Most már valahányszor elmegyek a templomba, keresek egy ivókutat, megállok egy kortyra, és megkérdem magamtól, mekkorát kortyolok az élő víz forrásából. A válaszom: még mindig nem elég nagyot. De a szomjaim egyre növekszik. ■

JEGYZETEK

1. Thomas S. Monson, in “Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’—an Offering of Hands and Hearts,” *Church News*, May 12, 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, in “Ogden Temple Dedicatory Prayer,” *Ensign*, Mar. 1972, 12.

ILLUSZTRÁCIÓ: ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff Nagy-Britanniában szolgált missziót az 1840-es években. Szolgálatának köszönhetően több mint 1000 ember **keresztelkedett meg**. Wilford Woodruff később a **Utahi St. George templom** elnökeként szolgált. Az egyház elnökeként arra törekedett, hogy **Utah** is önálló állammá válhasson. Ő volt az, aki megkapta kinyilatkoztatásban, majd pedig kiadta az **1. hivatalos nyilatkozatot**, amely azt az utasítást adja a szenteknek, hogy fejezzék be a többnejűség gyakorlását.

Színészek játszanak el jeleneteket Jézus Krisztus életéből a biblevideos.lds.org oldalon megtekinthető online videókon; a Szabadító életének utolsó hetéből számos jelenetet mutatunk be a 26. oldalon található cikkben. A „Jézus Krisztus küldetése és szolgálata” című cikkben (18. oldal) Russell M. Nelson elder négy olyan jellemzőjét mutatja be a Szabadító szolgálatának, melyet mi is követhetünk a saját életünkben.

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA